

Montreālas Latviešu
Biedrības

ZINOTĀJS

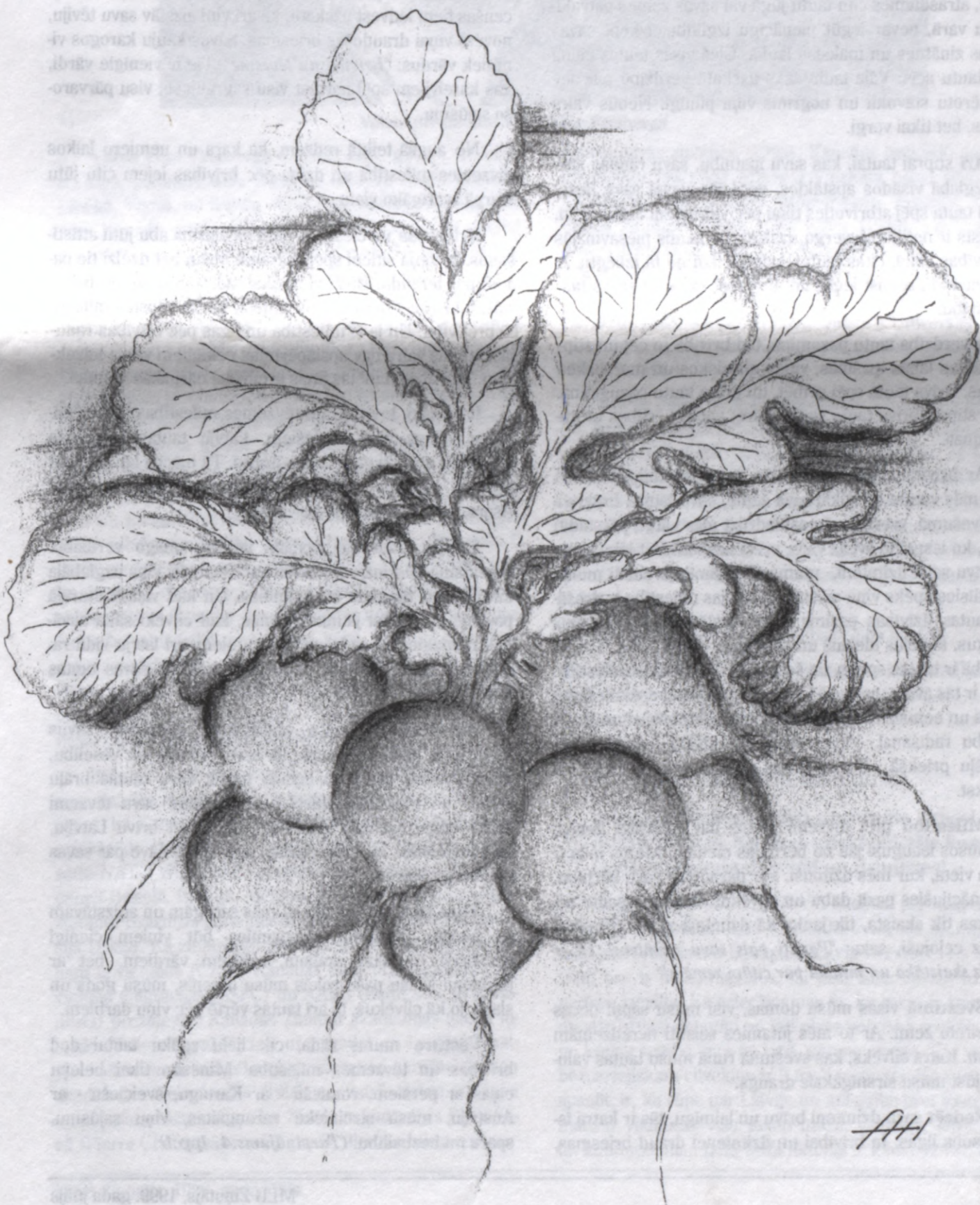
ISSN 0227 - 2423

1999. GADA JŪLIJS

MONTREALA, KVEBEKĀ

51. GADA GĀJUMS

NR. 7. (604.)

HH

BRĪVĪBA UN TĒVZEMES MĪLESTĪBA - VISSVĒTĀKIE DĀRGUMI VIRS ZEMES

Jēdzieni "brīvība" un "tēvzemes mīlestība" jau no seniem laikiem bijuši tie, kas visvairāk saviļņojuši ļaužu prātus. Tie ierosinājuši visspilgtākos, visapgarotākos vēstures momentus. Saucieniem, kas aicina iegūt vai aizstāvēt brīvību un tēvzemi, sekojušas un vēl tagad seko plašas ļaužu masas. Neskaitāms ir to skaits, kas sevi ziedojuši uz brīvības un tēvzemes mīlestības ziedokļa.

Katra dzīva būtne, kā smagu slogu sajūt nebrīvību, gūstniecību. Citu varā esošie, nebrīvie radījumi panīkst, zaudē spēju patstāvīgi pastāvēt dzīves cīņā. Tāpat tas ir arī ar ļaudīm: gan atsevišķiem cilvēkiem, gan veselām tautām. Verdzība, apspiestība uzspiež smagu zīmogu cilvēka raksturam. Viņa mērķi nobāl, viņa interese zūd. Gars top neuzņēmīgs, kūtrs. Pašapziņa, kas tik ļoti cilvēku ceļ, tiek nonāvēta.

Tie nedaudzie, kuŗu gars paliek modrs arī nebrīvības naktī, atradamiem citu tautu jūgā vai savas zemes patvaldnieku varā, nevar iegūt pienācīgu izglītību, izkopt savas spējas zinātnes un mākslas laukā. Cieš visas tautas cieņa citu tautu acīs. Vāja tauta sāks uzskatīt verdzību par sev piemērotu stāvokli un nogrims viņā pilnīgi. Nebūs vairs tautas, bet tikai vergi.

Arī stiprai tautai, kas savu īpatnību, savu radošo spēku uzglabā visādos apstākļos, verdzība uzveļ savu lāstu, no kā tauta spēj atbrīvoties tikai pēc vairākiem augumiem. Šis lāsts ir netikumi, vergu uzskati, ko ļaudis piesavinājās nebrīvības laikā, citas tautas kalpībā. Lai no tā izbēgtu, ir tikai viens līdzeklis: iegūt un aizstāvēt savu un savas tautas brīvību.

Ja verdzība tautu pazemina, tad brīvība to ceļ un stiprina tautas labās īpašības, viņas miesiskos un morāliskos spēkus. Brīva tauta spēj gribēt, un griba tautu paaugstina. Tikai stipra, brīva tauta spēj uzturēt vecās vērtības un radīt jaunas.

Ar brīvību ciešā sakarā stāv tēvzemes mīlestība. Īsti brīvi mēs varam būt tikai savā zemē, savu tautas brāļu vidū. Svešumā, svešu ļaužu sabiedrībā mēs vārgi, pārstādīti stādi, ko iespaido sveša vara, sveši uzskati. Bet lai uzturētu brīvu savu dzimteni, mums viņu jāmil, jo citādi mums neradīsies spēks viņu aizstāvēt. Tēvijas mīlestība ir drošākā tautas dzīvības pazīme. Viņa uzstāda tautai kopējus mērķus, kopējus ideālus un tādā kārtā vieno tautu. Tautas vienībā ir tautas spēks, un šo spēku rada tēvijas mīlestība. Viņa ir tas avots, no kuŗa katrs pilsonis smeļ spēkus savas kaŗos un nemieros izpostītās tēvijas atjaunošanai un jaunu vērtību radīšanai. Viņa neļauj mazdūšībā nolaist rokas šķēršļu priekšā. Zeme, kuŗas pilsoņi viņu mil, zeļ un plaukst.

Mīlestību pret tēvzemi mums nav mākslīgi jārada. Tā mūsos ieaugusi jau no bērnības dienām. Mums mīļa ir katra vieta, kur mēs dzimuši, kur pavadījuši savu bērnību, kur mācījušies pazīt dabu un cilvēkus. Nekur pasaule neizliekas tik skaista, tik jauka kā dzimtajā zemē. Tie, kas daudz ceļojuši, saka: "*Pazīsti pats savu dzimteni! Tā ir daudz skaistāka un mīļāka par citām zemēm!*"

Svešumā visas mūsu domas, visi mūsu sapņi ticcas uz dzimto zemi. Ar to mēs jūtamies saistīti neredzemām saitēm. Katrs cilvēks, kas svešumā runā mūsu tautas valodu, kļūst mūsu sirsniņākais draugs.

Redzēt savu dzimteni brīvu un laimīgu, tās ir katra īsta pilsoņa ilgas. Ja brīvībai un dzimtenei draud briesmas,

katrs patriots nešaubdamies ķeŗas pie ieročiem, lai to aizstāvētu.

Ļaudis cinas gan par brīvību vai tēvzemi atsevišķi, gan par abām kopā.

Par brīvību vien cīnījušies senie vergi, kā arī senākie un tagadējie revolucionāri. Tikai tēvzemes dēļ veduši cīņu iekaŗotāji, lai padarītu savas valstis varenākas. Par brīvību un tēvzemi kopā cīnās ļaudis, kuŗu tēvzemi apdraud spēcīgs ienaidnieks vai kuŗi cenšas atbrīvoties no svešas tautas jūga.

Milzīga sajūsma valda to ļaužu rindās, kas cīnās tikai par brīvību vai par abām kopā. Iekaŗotāju rindās turpretim nav sevišķas sajūsmas, jo tie cenšas atņemt citām tautām zemi un brīvību. Panākumus viņi gūst ar savu pārspēku un labāku kaŗa tehniku. Pret sajūsminātiem, dedzīgiem patriotiem viņiem grūti cīnīties. Pēdējie, būdami daudz mazākā skaitā, bieži vien uzvar lielos iekaŗotāju pulkus.

Lai būtu sajūsma arī iekaŗotāju rindās, viņu vadoņi cenšas tiem iedvest uzskatu, ka arī viņi aizstāv savu tēviju, novērš viņai draudošas briesmas. Savos kauju karogos viņi liek vārdus: "*Brīvība un tēvzeme*". Tie ir vienīgie vārdi, kas kareivjiem spēj iedvest visu sagraujošo, visu pārvarošo sajūsma.

No augšā teiktā redzam, ka kaŗa un nemieru laikos tēvzemes mīlestība un dziņa pēc brīvības ieņem citu jūtu starpā svarīgāko vietu.

Briesmas un ciešanas tikai pastiprina abu jūtu attīstīšanos. Likteņa sitieni spēj sadragāt mālu, bet dzelzi tie padara par tēraudu. Bieži vien tikai tad, kad tēvzeme briesmās, kad viņas brīvība apdraudēta, ļaudis mostas mīlestībā pret viņu. Un ja šī mīlestība un ilgas pēc brīvības radušās, tad tās vairs nav aplāpējamas nekādiem varas līdzekļiem. Tad abas minētās jūtas ir cilvēka dārgākās mantas.

It sevišķi, brīvības un tēvzemes mīlestības lielo vērtīgumu vajaga atzīt latviešiem. Latvju tautas verdzības nakts bija sevišķi gaŗa un un tumša. Tā mācīja latvjus atzīt brīvības nozīmi. "*Tik tas, kas cietumos vārdzis,*" saka Asars, "*zina, ko nozīmē svabadība.*"

Latvju tauta bija spējīga izturēt smago verdzību. Smeldama mierinājumu savās gara mantās, viņa uzglabāja savu senču tikumus un īpatnības. Un kad visā kultūrālā pasaulē sāka pūst jaunas vēsmas, kad cilvēki sāka savādāk raudzīties uz sadzīves jautājumiem, arī latvju vidū radās viri, kas izmantoja jauno noskaņojumu savas tautas labā.

Atmodas laikmeta darbinieki aizmīrsa savus materiālos labumus, netaupīja savu drošību un veselību, bet ar visiem spēkiem centās pacelt savu tautas brāļu garīgo un materiālo stāvokli un nostādīt savu tēvzemi līdzās citām valstīm. Viņu sapņus, redzēt brīvu Latviju, piepildīja latvju brīvības cīnītāji, kas devās nāvē par savas dzimtenes brīvību.

Viņu izkaŗoto brīvību lai mēs saqrgām un aqizstāvam kā augstu svētumu! Centīsimies būt viņiem cienīgi pēcnācēji ne tikai skaļiem, tukšiem vārdiem, bet ar darbiem! Mūsu pašu rokās mūsu liktenis, mūsu gods un slava, jo kā cilvēkus, tā arī tautas vērtē pēc viņu darbiem.

Vēsture mums rāda, cik lielu spēku tautai dod brīvības un tēvzemes mīlestība. Mīnēsim tikai heleņu cīņas ar persiem, romiešu - ar Kartagu, šveiciešu - ar Austriju, mūsu strēlnieku varoņgaitas, viņu sajūsma, sparū un bezbailību. (*Turpinājums 4. lpp.!*)

Valsts prezidente Vaira Viķe-Freiberga

Vaira Viķe-Freiberga dzimusi 1937. gada 1. decembrī, Rīgā, pamatizglītību ieguvusi latviešu bēgļu nometnē Libekā, Vācijā, un franču skolā Kasablankā, Marokā. Studijas Kanadā, angļu valodā: bakalaures (1958) un maģistres (1960) grads psiholoģijā no Toronto Universitātes un Phil. Dr. grads (1965) eksperimentālā psiholoģijā no Makgila (McGill) Universitātes Montrealā. Pa starpu darbs kā spāņu valodas tulkotājai, tad kā kliniskai psiholoģei Toronto psihiatriskā slimnīcā (1960-1961). Prot latviešu, franču, angļu, vācu un spāņu valodas. No 1965. līdz 1998. gadam psiholoģijas profesore Montrealas Universitātē (Universite de Montreal, kur mācības franču valodā). Pasniegto kursu temati: psihofarmakoloģija, psiholingvistika, zinātnes teorija un eksperimentālā metode. Pētījumu temati psiholoģijā par atmiņas, valodas un prāta procesiem, ieskaitot drogu ietekmi, bet visvairāk darbu par latvju dainām, to poētiku un struktūru. Kopš 1998. gada 1. jūnija profesore emerita, kopš 1998. g. 19. oktobra Latvijas Institūta direktore. Kanadas Zinātņu akadēmijas (Royal Society of Canada) franču valodas nozares prezidente. Latviešu sabiedrībā darbojusies kopš 1957. gada kā jaunatnes audzinātāja un folkloras speciāliste, arī kā sabiedriskā runātāja un domātāja par latviskās identitātes un tautas izdzīvošanas jautājumiem. Triju zvaigžņu ordeņa virsniece (1995). Korp! Spīdola filistre.

Bijusi ļoti aktīva nacionālu un starptautisku zinātnisku organizāciju vadībā: ministru premjēra biroja ieceltos posteņos, kā Kanadas Zinātņu Padomes locekle un tad vicepriekšsēde (1984.-1989.), arī Kanadas pārstāve un priekšsēde NATO zinātniskās programmas "Cilvēcīgo faktoru" panelī Briselē, Beļģijā. Aicināta kā Kanadas pārstāve-konsultante Brazīlijas parlamenta Satversmes reformas komisijā (1989). Kā zinātnieku ievēlēta, bijusi Kanadas Psihologu apvienības (CPA), Kanadas Sabiedrisko zinātņu apvienību federācijas (SSFC) un AABS (Baltu studiju apvienības) prezidente. Kanadas Zinātņu akadēmijas īstenā locekle (Fellow Royal Society of Canada) un Latvijas Zinātņu akadēmijas ārzemju locekle. Saņēmusi Latvijas Zinātņu akadēmijas Lielo medāli (1997) par latvju dainu pētišanu un popularizēšanu, Kanadas Zinātņu akadēmijas Pjēra Šovō (Pierre Chauveau) medāli par izciliem sasniegumiem

humanitārās zinātnēs (1995), Kanadas franciski runājošo zinātnieku (ACFAS) Marsela Vinsenta balvu (Prix Marcel-Vincent) un medāli sabiedriskās zinātnēs (1992), PBLA Kultūras fonda goda balvu (1989) par sasniegumiem dainu pētniecībā un popularizēšanā un Prof. A. Ābeles piemiņas balvu (kopā ar viru Imantu Freibergu) par darbiem latviešu filoloģijā (1979). Kvinsas Universitātes tieslietu goda doktore (LL.D., Queen's University, Kingston, Ontario, 1991) un Killama pētniecības fonda stipendiāte (1993.-95.).

Saules dainu un vispārējās dainu datu bāzes līdzautore, septiņu grāmatu autore vai līdzautore (Biežuma vārdnīca franču valodā, "Linguistics and Poetics of Latvian Folk songs", "Saules dainas", "Dzintara kalnā", "Pret straumi", "Kosmoloģiskā saule", "(C)Hronoloģiskā saule"). Ap 160 rakstu un 250 runu un referātu autore. Atsevišķi raksti tulkoti zviedru, poļu, krievu un lietuviešu valodās. Daudz interviju radio, televīzijā un presē (dažādās valodās).

Montrealas Latviešu biedrības Goda biedre.

Precēta ar Prof. Imantu Freibergu, informatikas profesoru Kvebekas Universitātē Montrealā (UQAM), ar ko sadarbojas dainu pētniecībā. Dēls Kārlis dzīvo Latvijā un meita Indra Kanadā. □

PIRMĀ UZRUNA SAEIMĀ

**Augsti godājamais Valsts prezidenta kungs!
Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs!
Godātie Saeimas deputāti un deputātes!**

Es esmu dziļi pateicīga šao 7. Saeimai par man dāvāto uzticību. Šī jums un man ir tāda kā zvaigžņu stunda, kur mēs pārvešam jaunu lapaspusi Latvijas vēsturē. Es darišu visu, kas ir manos spēkos, lai jūsu man dāvātā uzticība netiktu pievilta. Es priecājos par to, ka mani ir izvirzījuši un atbalstījuši deputāti no ļoti plaša politiskā spektra - gan no kreisā spārna, gan no labā, gan no centra. Tas man kā bezpartejiskam cilvēkam ir it īpaši nozīmīgi. Ko varu jums apsolt, ir, ka rūpe par Latviju un mīlestība pret savu tautu mani ir vadījušas visu manu mūžu, vienalga, kurā zemē un kontinentā man dotā brīdi liktenis ir lēmis dzīvot. Mana

sirds vienmēr ir piederējusi Latvijai. Es esmu tagad atgriezies savās dzimtajās mājās. Un es esmu Latvijas rīcībā ar visu, kas ir manos spēkos, darīt, lai varētu tai kalpot. Paldies jums visiem!

1999. g. 17. jūnijā

Jaunievēlētā Latvijas Valsts prezidente
Vaira Viķe-Freiberga

☼ ☼ ☼ ☼

PRET STRAUMI - PAR LATVIJU

Latvijas jaunā Valsts prezidente Vaira Viķe-Freiberga 1999. gada 8. jūlijā deva savu zvērestu kalpot Latvijai turpmākos 4 gadus. Jaunais amats un uzdevumi ir sevišķs panākums viņas dzīvē. Ar to pavērušies jauni iespēju vārti kalpot savai tautai un Latvijai. Nav šaubu, ka viņa šo mīlestības darbu veiks tikpat drosmīgi un zinīgi, kā veikusi visus iepriekšējos. Zinot viņas plašo pieredzi un rūpīgo pieeju darbam, nav šaubu, ka panākumi neizpaliks. Jaunā darba taka zināmā veidā būs ceļš pret izbijušu straumi, par kādu viņa daudz runājusi savās runās, kas publicētas grāmatā **Pret straumi**. Tādēļ viņa ir īpaši sagatavota un spējīga paveikt vairāk kā viens otrs cits. Jau tas vien, ka viņa uzvarēja Latvijai grūtā politiskā pozīcijā, liecina, ka viņa ieguvusi cieņu un atzinību plašākos sabiedrības slāņos, kas ir teicams panākums jeb kuņģam cilvēkam.

Jaunajai prezidentei būs iespēja noskaņot tautu un valsts pilsoņus pret vienaldzības un mantkāribas straumi, jo viņa pati savā dzīvē pierādījusi to, ka ar darba tikumu un zinībām var paveikt daudz vairāk - var kļūt pat par valsts prezidentu! Turklāt to paveikusi sievietē! Daudziem tas šķiet kā sava veida brīnums, bet ne tā, kas pazīst Vairu Viķi-Freibergu. Un te nu viņai līdzās nostājās luterticīgās māsas - mācītājas, kas it sevišķi svešumā kļuvušas latviskās gara pasaules sargātājas plašajā pasaulē. Sadarbībā ar vīriem te varētu veidoties auglīga turpmākā darba programma, kas, tik tiešām, nodrošinās Latvijas atgriešanos Eiropā un pasaulē kā mazam dzintara gabaliņam, kas nes savu dzidro gaismu citu tautu saimē.

Ja kopš brīvības atjaunošanas laika šejienes (Kana- das) presē par Latviju neko nerakstīja (izņemot par traģis-kiem notikumiem un kaŗa noziegumiem), tagad presē un publiskās sazināšanās līdzekļos ziņojumi nav trūkuši un tie atkal ir gājuši pret līdzšinējo, ierasto ziņu avotu straumi. Pēkšņi, it kā ar burvja vēzienu, mazā Latvija ieguvusi citādāku tēlu.

Sagadījies, ka jaunās prezidentes zvēresta dienā Saeimā pieņemts arī jaunais Latvijas Valodas likums, pie tam ar lielu vairākumu. Tas izsaucis Krievijas reakciju, atkal pret straumi! Jaunā prezidente ar visām šīm problēmām tiks galā, ja Saeima dos jaunu un spējīgu Ministru kabinētu, kuŗa interesēs būs Latviju ievest saulītē. Varbūt ir pienācis laiks, ka arī Ministru prezidente būtu sievietē! Tas varētu atdarīt acis politiskajiem kungiem. Pirmās pazīmes rāda, ka notiek pārmaiņas un ka spēcīga valdības koalīcija ir iespējama. To varētu nostiprināt zinīgu cilvēku iesaistīšana atbildīgākajos ministru posteņos.

Latviešu tautai ir pienācis laiks patiesai atmodai un noteiktam darbam, kuŗā jāiesaistās visām paaudzēm, atsakoties no raudāšanas un žēlošanās. Jāmācās strādāt, kā to apliecinājušas mūsu dainas. Kad vedīsies darbs, neizpaliks panākumi - celsies valsts un tautas pašapziņa. Un tā nebūs vienpusīga pieeja, bet gan cieņā pret dažādību un cilvēcību visos savos risinājumos. Valsts prezidentes Vairas Viķes-Freibergas vadībā tas ir iespējams. Latvija var būt pateicīga Dievam, ka viņš šajā laikā un vietā sūtījis tai cilvēku, kas izprot laikmeta vajadzības. Vēlēsim Jaunajai Latvijas Valsts prezidentei sekmes un dosim visu iespējamo atbalstu, cik nu tas ir mūsu spēkos! □

Latvijas Valsts prezidentei Vairai Viķei-Freibergas kundzei, Rīgas pili, Latvijā!

Apsveicam un vēlam vislabākos panākumus jaunajā un atbildīgajā Latvijas Valsts prezidentes amatā. Mazā Montrealas latviešu sabiedrība, kuŗas patiesa un darbīga locekle Jūs esat bijusi visus šos daudzus gadus, ir īpaši gandarīta par to, ka Jums nu ir iespēja vest Latviju un latviešu tautu gaišākai nākotnei pretim.

Montrealas latviešu biedrības biedru, valdes un MLB Ziņotāja redakcijas vārdā,

Ar Dievpalīgu,

Mārtiņš Štauvers,
MLB priekšnieks,
MLB Ziņotāja redaktors

Ļoti cienījamai Latvijas Valsts prezidentei
Dr. Vairai Viķei-Freibergas kundzei.

Cienījamā Latvijas Valsts prezidente!

Montrealas DV nodaļas vanadžu, vanagu un valdes uzdevumā, Jūs apsveicot, suminām ar ievēlšanu par *Latvijas Valsts prezidentu*; nozīmīgā darba un atbildības uzņemšanos, pašreizējos apstākļos un neapraķstāmi grūtajā mūsu Latvijas valts un tautas mūžā. Pazīstot Jūsu uzņēmību, gudrību un drosmi, nešaubāmie par panākumiem, kad beidzot pēc šaubās, neziņā un tautas izteiktā neapmierinātībā aizvadītajiem gadiem, pie pasaules nemierīgajos ūdeņos iedzītā Latvijas kuģa stūres ir nostājusies persona, ko atbalsta ne tikai tauta dzimtenē, bet arī ārpus dzimtenes esošā. Mēs, Montrealas Daugavas vanagi un vanadzēs, apsotam Jums, Prezidenta kundze, nedalītu atbalstu Jūsu lielajā darbā un ticam, ka arī visa DV organizācija vienmēr stāvēs aiz Jums. Mēs ticam, ka latvju tautai pienāks brīdis, kad atkal pāri mūsu dzimtenes kalniem un lejām un sirmajai Rīgai atskanēs kādreiz, pirms gadiem 60, skaistie Viļa Plūdona dzejas vārdi:

Tev mūžam dzīvot Latvija,

Kā saulei, kas mirdz debess klajā!

Tu - jauna zvaigzne zvaigznājā,

Kas atkal uzlēkusi tajā."

Dievpalīgu, spēku un ticību Jums un Jūsu atsaucīgajai ģimenei vēlot, Jūsu lielajā dzīves pagriezīnā,

Jūs patiesi cienot,

Jūsu

Skrastiņu Indulis,
DV Montrealas nodaļas valdes priekšsēdis

BRĪVĪBA... (Turpinājums no 2. lpp.):

Katrai tautai mīļi viņas varoņi, kas ar savām asinīm pirka tautas un tēvzemes brīvību. Un ne tikai tauta, no kā vidus cēlies varonis, bet arī citas tautas prot cienīt viņa nopelnus. Gadu tūkstošiem neizdzīst no ļaunu atmiņas kāda izcila varoņa vārds.

Viss minētais liecina, ka brīvības un tēvzemes mīlestība nav kādas atsevišķas tautas, bet visas cilvēces dārgākās mantas. Visu tautu locekļus sajūsmina vārdi, ko grieķi iecirtušu klinti pie spartiešu kapa Termopilās:

"Ceļiniek, kad nonāksi dzimtenē, tad saki, ka esi redzējis mūs šeit gulošus, jo to prasīja tēvzemes likums!"

Valdemārs Birkhāns

• Šo ģimnazista domrakstu trīsdesmitajos gados, kuŗu viņa latviešu valodas skolotājs rakstnieks **Vilis Plū-dons** novērtējis ar 5+, man atstāja Birkhāna māte pirms atgriešanās tēvzemē. Pats Valdemārs, izcīnījies Latviešu leģionā un pavadījis ilgus gadus Sibīrijā, atgriezās Latvijā, lai, tāpat kā viņa māte, nomirtu tēvzemē.

E. Lasis

✂ ✂ ✂ ✂ ✂

LATVIEŠU MĀRA

Cilvēki savā pasaules uzbūves procesā radija Dieva un Māras jēdzienus. Dievu kā Debesu tēvu un Māru kā Zemes māti. Māras vārds atvasināts no Mā. Tās ir pirmās skaņas, kuŗas izrunā bērns tuvākai personai - mātei. Ra ir piedēklis, kas raksturo sieviešu dzimtas aktīvo - radošo.

Māra - radošā Māte.

Māra ir galvenā sieviešu kārtas dievība daudzām tautām. Māra kā dievība sāka izplatīties tautās, kas nodarbojās ar lopkopību, vēlāk ar zemkopību. Māra kā radītāja, sargātāja un iznīcinātāja, ņemot dzīvību noliktā mūža beigās, bija tuva un saprotama dzīvības lokā, kas veidoja dabas un dzīvības attīstību. Latvieši pieņēma Māras jēdzienu un kā pie mātes gādnieces griezās savas zemes gaitās.

Māru apzīmē arī kā Dieva māti vairākās dainās.

Saule savu meitu kūla

Pie Dieviņa lievenēm;

Tā jau bija rājusēs

Ar Dieviņa māmūliti.

Ne visiem saprotams, kā Māra - Zemes māte var būt arī Dieva māte. To raksturīgi izskaidro grieķu mīts. Tiem tas par Zemes un Debesu rašanos ir šāds: Viss ir cēlies no Chaosā, arī dieve - Geja - Zeme. Varenā auglības devēja Zeme dzemdēja zilās debesis - Urānu un pacēla tās pāri Zemei. No mātes Zemes - Gejas dzimušas debesis - Urāns. Tas nozīmē, ka Debesis un Debesu tēvu ir dzemdējuse Zeme - Māra. Pēc tam grieķi radija savu dievu Olimpu, latvieši savu Dieva sētu, kur Dievs ar saviem dēliem un Māra ar savām daudzajām Mātēm pārvaldīja pasauli.

Visām dabas reliģijām ir bagāta saime, kur galvenam Dievam pakļauti pārējie saimes locekļi. Grieķiem - Zevam un viņa sievai Horai ar dēliem un meitām, kuŗiem katram savs pienākums ļaužu dzīvē, uzticēta visa dzīvā radība virs zemes un pazemē.

Līdzīgi tas ir ar mūsu Dievu un Māru, kur Dievadēli, Saulesmeitas un daudzās Mātes raugās, lai uz zemes notiktu viss pēc Dieva noteiktās kārtības. Kādēļ tik daudz dažādu Dievu un dievību? Vienkārši, neviens prātīgs saimnieks nedara vairākus darbus reizē, priekš tam viņam ir kalpi, kas veic mazāk nozīmīgus darbus. Šādu kārtību saprata ļaudis, tādēļ arī Debesu darbiem, jo tie veicami tik plašā laukā kā visa Pasaule, katram deva savu uzraugu un aizbildni. Sevišķi tas izkopts Hindu reliģijā Indijā, kur Brahmam pakļauti daudzi viņam pakļauti dievi. Ļaudis savās vajadzībās varēja griezties pie šiem dieviem, jo Brahma bija cilvēkiem nesasniedzams.

Dabas reliģijās viss iekārtots tā, ka ļaudis var viegli tās saprast. Katrai vajadzībai bija kāds augstāks dabas spēks - dievs, pie kuŗa tad varēja griezties pēc palīdzības. Sevišķi labi tas bija izkārtots mūsu senču reliģijā. Mums nebija vajadzīgi starpnieki, lai runātu un uzklausītu savu Dievu. Tas deva tuvību un palāvību šiem spēkiem, kā arī ticību sekmēm.

Ja indieši, grieķi, romieši katram dabas spēkam deva dieva tituli, grieķiem pat krāpniekiem bija sava dieve - Āte, tad latvieši, kas arī pieder pie tās pašas āriešu saimes, ar Dieva vārdu pagodināja tikai Debesu Tēvu. Pārējie dabas spēki tika apzīmēti par dēliem, meitām un Mā-

tēm. Daudzās Mātes, kādu latviešiem bija turpat vai 60, visas darbojās Māras pavadā. Dažreiz Mātes un Māras jēdzieni it kā saplūst vienā, bet tas būtībā daudz neko nemaina. Pašas Māras, kā radošās, pienākumos ietilpa rūpe par radišanu. Māra bija tā, kas steidzās pie sievām grūtajās dienās.

Kur Māriņa basa tek

Pār ābeļu tirumiņu?

Pie jaunām sieviņām

Grūtajās dieniņās.

Māras gadībā arī govīs, jo govīs, tāpat kā Māra, dod dzīvinošu spēku (pienu) tiem, kas viņu kopj.

Balta gāju govju slaukti,

Balta govju izvadīti;

Balta sēd Miļā Māra

Manā govju laidarā.

Interesanti, ka indieši govī uzskata par svētu lopu un govīs gaļu neēd. To pašu dara arī latvieši. Tikai ne tik izteiktā veidā. Tirgū un veikalos pārdod tikai vērsa gaļu, un latvietis nemaz nedomā prasīt govīs gaļu.

Māra rūpējās par tiem, ko dzīve nebija žēlojusi, bāriņiem, grūtdieņiem. Tāpat Māras gadībā nonāca tie, kas savu nolikto zemes mūžu nodzīvojuši.

Dievs latviešiem bija pasaules kārtības likumu devējs. Māra šo likumu iedzīvinātāja. Dievs visa garīgā, Māra materiālā pārstāve virs Zemes. Šo divu spēku mijiedarbībā virišķā un sievišķā pasaule veidojas tāda, kādu mēs to redzam un izjūtam. Tāpat kā pārējās gadskārtu dienas tiek atzīmētas, arī Māras dienu svin un daudzina. Māras dienu latvieši atzīmēja, kad jauno rudzu maizi lika galdā.

Jāņa diena, Māras diena,

Abas vienu lielumiņu.

Jāņu diena svēta diena,

Māras diena maizes diena.

Rudzus plāva augustā. Arī Māras dienu atzīmēja augustā. Līdz ar Māras dienu sākās rudens darbi un ražas novākšana. Sākās arī lielie rudens tirgi, ko ar bailēm gaidīja kā govīs, tā meitas.

Laid, māmiņa, man' tirgū

I Mārē, Miķeli.

Mārē gāju lūkoties,

Miķeli dzirdities.

Dievs un Māra latviešu mitoloģijā ir valdošie spēki, pie kuŗiem izšķiroši svarīgos brīžos cilvēks meklēja palīdzību. Dieva palīdzība izpaudās viņa padomā. Tiem, kas nav iedziļinājušies mūsu dievizpratnē, tas būs grūti saprotams. Tam pieskaršos kādu citu reizi. Māras palīdzību latvietis lūdza svarīgos dzīves brīžos, kā radībās, vedībās, kur cilvēks sāk jaunu dzīves posmu un kur Māras klātie, kā arī svētība, ļoti vajadzīga. Māras palīdzību cilvēks lūdza arī saviem lopiņiem, jo govīs, aitas arī ir Māras gādībā.

Parasti cilvēkam, lai izprastu kādu augstāku un nezināmu spēku, vajadzīgs kāds priekšstats, vai ticība, ka tiešām tāds spēks eksistē. Šo patiesību saprot visas reliģijas. Tad parasti šos augstākos spēkus ietēpa cilvēkam saprotamās formās. Vai nu parāda tēlos, gleznās, vai kādā citā izteiksmes formā, ko cilvēks var viegli saprast. Latvietim Dieva un Māras jēdziens tiek cilvēkots dainās, teikās un pasakās, kā arī sakāmvārdos un parunās. Viņam piešķir tās pašas īpašības, kas cilvēkam. Vienīgi viņi netiek veidoti tēlos un gleznās, kā tas notiek pie citām reliģijām. Ja kāds mākslinieks ir kaut ko šajā virzienā mēģinājis darīt, tad tā ir viņa personīgā izpratne, tauta to nepieņem. Latvietis atskārta, ka Dievs un Māra ir garīgi lielumi, kas palīdz veidot viņa dzīvi, tie nav ne redzami, na taustāmi.

Šorīt agri celdamās,

Trīs vārdiņus vien sacīju:

Dievis Tēvs, Miļā Māra,

Nāc manim palīgā.

Dažreiz Mārai lieto arī apzīmējumu svētā.

Aun, meitiņ, baltas kājas

Savā tēva istabā;

To zin Dievs, Svētā Māra,

Kur noausi ritvakar.

Svēts - pirmsākumā nozīmēja tīrs, balts, gaišs, skaists.

Kristīgo "zinātnieki", sastapdamies ar Svēto Māru mūsu mitelogijā, to mēģināja saistīt ar savu Svēto Mariju. Šāda paviršība pētniecībā nepelna ievēribu, lai par to runātu. Māra tur rūpi par sievieti. Raugās lai jaunas meitas turētu tikumu un ar godu nesātu savu vainadziņu.

Tumšajā vakarā

Greznu dziesmu nodziedāju.

Lai klausās Miļā Māra,

Kas meitiņas audzināja.

Māra ir lielais dzīvības loks. Viņa ir klāt bērnam piedzimstot un augumu tālāk nododot Zemes Mātei.

No debesu nolaidos ar sudraba virvitēm,

Miļās Māras šūpuli, māmuliņas klēpīti.

Veļu Māte priecājās, kapu virsu dancodama,

Redzēj manu māmuliņu skaistu baltu novedam.

Visas pasaules radišanas un attīstības procesā ir šie divi spēki, kas darbojas mijiedarbībā. Dievs - garīgais un Māra - vieliskā, materiālā. No šo spēku mijiedarbības ir radusies visa dzīvība. Latvju tautu šie spēki, līdz šim, ir sargājuši un vadījuši, jo latvietis ir pratis šo divu spēku mijiedarbībā vadīt savu dzīvi. Vai arī turpmāk šo spēku līdzsvars sargās mūsu tautu?

Miļā Māra pirti kūra, diža ceļa maliņā.

Atņā divi Diev'dēliņi, nosviduši kumeliņi.

Šajā Māras dainā ir izteikta cerība mūsu tautas nākotnei, jo divi Diev'dēliņi - jaunas dienas atnākšana, atnesis jaunu spēku un ticību, kā arī palāvību Māras gādībai. Kas ir šie spēki, kas liek paļauties uz Māras palīdzību? Šādu jautājumu var uzstādīt ikviens, kas šodien iedomātiem pārdabīgiem spēkiem pieiet ar savu cilvēciski zinātnisko izpratni.

Jā - kas ir šie spēki?

Mums ir sakāmvārds: Dievs palīdz tam, kas palīdz pats sev. Ar Māru ir gluži tas pats. Ja ir ticība, ka šāds spēks, Māra, eksistē un viņai lūgtā palīdzība ir izšķiroši nopietna, tad, ņemot vērā iepriekšējo Dieva padomu, cilvēks darīs visu, lai šis viņa lūgums tiešām piepildītos. Rokas klēpi turot, nevarīgi lūdzot Dievu vai Māru - palīdzība izpaliks. Bērnišķīgā lūgšana bez aktīvas līdzdalības ir bezcerīga.

Ticība Māras varenībai un varēšanai ir kā dzinējspēks motoram, bet pats motors ir griba šo spēku izmantot. Abi šie lielumi kopā dažreiz dara brīnumus. Motors bez dzinējspēka ir kā lūgšana bez aktīvas darbības.

Latvietis ticēja Māras līdzdalībai dzīvē un tādēļ pārdzīvoja un izdzīvoja garos pakļautības un pārestības gadu simtus. Šodien latvju tautai šis dzinējspēks atkal ir vajadzīgs, lai mums nezustu tas, ko tauta ir saglabājuse un kā mantojumu atstājuse mums.

Morāle un tikumi ir Māras ziņā. Bez Māras līdzdalības un gādības tie mums zudis. □

Arvīds Memenis,

Toronto

☼ ☼ ☼ ☼ ☼

MANTAS

Lavīze un Hugo Pabērzi apdzīvoja palielo savrūpmāju, kas jau toreiz, pirms 45 gadiem likās pārāk augstu tēmeļa bēgļa-iebraucēja plānajai kabatai, taču Lavīze rāvās ar diviem darbiem - mazgāja traukus restorānā, apkopa

ārsta Tomberga lielo savrūpmāju, priecādamās, ka viņas pašas savrūpmajā ir vairāk istabu nekā ārstam, bet Hugo Pabērzs, kā jau daudzi sākuma gadus, strādāja uz būvēm, naglodams, mūrēdams un daudz varēja likt virsū daudzas stundiņas. Tā ar sešām guļamistabām un trim garāžām Pabērzu nams bija gandrīz jau spocīgs un rēgojās kā nepiederīgs savam rajonam, vismaz divreiz lielāks, kā citu kaimiņu samērā pieklājīgi pieticīgākie nameļi.

Ienācis namā pēc darba, Hugo apstaigāja savu namu, iciedams ikkatrā istabā, pavirinādams durvis, un tad devās uz moderno virtuvi, kur Lavīze rikojās ap elektrisko krāsni.

- Gudri jau mēs bijām pirkdami lielaku gruntsgabalu, jo tagad var mazliet atelpot, iziet pašpacierēt paši pa savu platību, tā sakot, bez citu kaimiņu gaŗajiem deguniem, kas bāzās virsū. Pēc tam, kad bija sastādīti visi koki, krūmi un puķes, nobruģēts plats iebraucāmceļš, likās, nu varēs mēģināt parūpēties par tiem bērniem, lai tās guļamistabas varētu sākt uzpildīt, bet bērni nenāca par varī. Izmēģināja ritna metodi, mainīja mēnešreizes, dzēra cukurūdeni, šāva no visiem iespējamiem stūŗiem, bet tie bērni kā nenāca, tā nenāca.

- Mēs vēl neesam mēģinājuši to metodi uz virtuves galda, - ieteicās Lavīze samērā nopietni. Ko te vēl varēja pielikt klāt? Bija tāds augstošs klusums, kas atbalsojās tukšajās istabās, un nemanot pašam Hugo nobira pa asarai. Tā pagāja gadi desmit un jau abiem metās pa sirmam matam. Kādu dienu Lavīzei atveda milzīgu kumodi, ko ar segām atveda taisni pie durvīm, un pēc brīža nesēji bija iekšā.

- Tik lielu kumodi nekad neesam redzējuši. Droši vien, piederējusi kādai karalienei, - tā šie vāvuļoja. Pēc laiciņa sekoja divpadsmit krēsli, kuŗiem nu vajadzēja galdu. Tad ieradās divi divāni, viens par otru gaŗāks.

- Tās mēbelītes jau ir pagalam jaunas, nu vismaz tās mūsu istabas sāk tā samērā pieklājīgi izskatīties, nav kauna izrādīt radiņiem!

Tad viņa metās uz galdiem, tos pirkdama gan apaļus, gan stūrainus, lielus un mazus, augstus un zemus un (tā pamazām) daudzās istabās šur tur varēja vērot vairākas galdu grupiņas.

Divāniem sekoja gultas, gan apaļas, ovālas, kvadrātāinas, gan tādas, kas kratās, gan ūdensgultas, gan tādas ar gaisu pildītas. Tā kādos gados piecos lielā Pabērzu māja bija diezgan uzpildījies ar mēbelēm, kas aizņēma daļu nevien no istabām, bet arī koridoriem.

- Lavīze, te jau vairs knapi var izspraukties cauri, vai tad tiešām tev būtu tā jāpiebāž māja no viena gala līdz otram?

- Tās visas ir vērtīgas mantas, visas izdevīgi iepirktas, lielākā daļa par pusccenu, viss labs ieguldījums. Vai tu tiešām to neapjēdz, Hugo?

Tā pamazām Hugo aizvien vairāk jutās tā, it kā dzīvotu veikalā, un nebija viegli vairs tikt no vienas mājas daļas uz otru.

Hugo brālis ar sievu, kas bija atnākuši ciemos, nosprīda, ka Lavīzei te esot noliktava. Viņa gribot ar mēbelēm bagāta palikt.

Nebija jau tā, ka ar mēbelēm viss izbeigtos: klāt nāca arī gultas drēbes, spilveni, palagi dažādās krāsās, kas sāka piepildīt visus skapjus, no grīdas līdz griestiem, un pāri nepalika vietas, tā kā labu daļu atstāja taisni kastēs. Arī dažādās drēbes, kleitas sāka ierasties no Pestīšanas armijas veikaliem: protams, lietotas, bet pēc Lavīzes domām - labas kvalitātes.

Vispār - 'laba kvalitāte', tas bija Lavīzes galvenais teiciens. Hugo sagrāva paņēmiens, kā Lavīze pakāra savas pārsimtu kleitas: ielikusi milzu āķus sienās, viņa tur pakā-

ra gaŗas virves pāri visai istabai un uz tām simtiem drēbju pakaŗamo. -

- Tos es dabūju par brīvu, viņa lepnī pieminēja.

Lielo pagrabu viņa bija pilnu piekrāvusi ar visādām lādēm, kofeŗiem. Tos viņa turēja pilnus ar mazāk vērtīgām kurpēm. Kad Hugo iebilda, ka te varētu izcelties ugunsgrēks, Lavīze iebilda, ka tā tikai esot tāda iebaidīšana. Vispār nebija tādas vietas, kur Lavīze nevarētu iespiest kādu mantīņu, kādu derīgu un kvalitatīvi svarīgu lietu.

- Šīto es dabūju par ceturto daļu no cenas, - lepnī Lavīze piemetināja.

Bija skaidrs, ka ar Lavīzi vairs nebija labi. Kaut kādas šūnas galvā bija sagājušas dēli. Ko darīt? Hugo prātoja. Visvairāk kā skaidrs, ka te kaut ko varēja darīt - pamazām visas tās mantas pa vienai likvidēt.

Pamazām izveidojās samērā vienkāršs plāns: Hugo izraks savas platības vidū, tur, kur tas mazais uzkalniņš, dziļu bedri, tādu kādu 25 pēdu dziļu, to nostiprinās ar dēļiem, lai neiebruktu un visu pārsegs ar zāles velēnu, to, protams, visu ir jāpaveic naktīs strādājot, tā lai nerastos aizdomas. Pagāja vairākas nedēļas, kamēr izraka lielo bedri. Augšpusē vēl iebūvēja plakanas durvis, arī ar zāli pārklātas. Bija jāizšķīras, ar kuŗām mēbelēm vai mantām iesākt kā pirmajām. Lai Lavīze nepamanītu zaudējumu, būtu labi iesākt ar tām mantām, kas aizmugurē. Naktī, kad viņa gulēja, Hugo iesāka darboties. Piekrāva tačku ar gumijas rīpu, kas kustējās klusi kā liķrati. Hugo aizstūma pirmo kravu: kādus 150 pārus lietotus apavus. Tur skapī mazs kaktiņš bija jau atbrīvojies. Hugo sarāva uz acis un iesmējās: te, lūk, bija sākums viņa mājas atbrīvošanai. Viņai nekad neienāks prātā, ka viņas vīriņš piedalās savvērastībā. Viņa tikai turpinās vākt mantas ierastā kustībā.

Tā pamazām pazuda pa galdam, pa krēslam, pazuda divāns, sāka pazust dažādas drēbes un kofeŗi, kuŗos bija sastuķētas dažādas cepures. Tā bija ievēojama nakts, kad pazuda lielā kumode ar visām atvilknēm. To dziļajā bedrē Hugo nogremdēja ar ļaunu prieku, tik ilgi viņš to bija piecieties pa šiem visiem gadiem.

- Man tā mūsu māja beidzot tomēr labāk patīk, - Lavīze konstatēja. - Es tikai nevaru saprast, ka tik daudz lietu ir man sākušas zust, - tā pie sevis galvu kratīdama, viņa šķendējās.

Hugo bija nolēmis lietu izvest līdz galam, tā iztīrīt savu māju, ka ne vienas mantas pāri nepaliktu. Tā būs viņa atreibība par tiem piebāztajiem gadiem. Viņš bija manāmi uztraucies, kad par to domāja. Ar kādām tiesībām Lavīze iedomājās, ka var visur savas dražas bāzt iekšā! Tipiski, Lavīze kaut ko pirka tikai tāpēc, ka to pārdeva ar 75% atlaidi. Vienu dienu viņa ieradās ar veselu maisu galīgi nederīgiem atslēdznieku piederumiem.

- Tagad tu man varēsi salābot visus krānus. Protams, ka dabūju ar atlaidi, - viņa teica Hugo.

Arī radi, atnākuši ciemos, konstatēja, ka pirmo reizi viņi redzot Pabērzu māju - tā esot daudz lielāka, nekā viņi esot domājuši. Beidzamā laikā Lavīze bija metusies uz lietotu drēbju veikaliem, kā suns uz kaulu. Bija tāds veikaliņš, kur varēja atkritumu maisu piebāzt, cik nu vien varēja, un par desmit dolāriem stiept tikai mājās. Lavīze parasti atgriezās ar vismaz sešiem maisiem, kas visi esot 'kvalitatīvi augstas pakāpes'.

Tā pagāja laiks, un bedre jau bija uzpildīta līdz pusei, bet Lavīze bija skumja, jo viņas lielie pirkumi izčibēja viens pēc otra. Tas notika otrajā gadā, kad vienu nakti pamodusies ar lielām galvas sāpēm, viņa bija pamanījusi vīru stumjam tačku pa gludo klonu un ar to pietika. Izšķīršanās bija grūta, bet samērā īsa, jo tā kā viņas dzīve bija

izpostīta, tad pāri palika tikai atreibība. Viņa tagad zināja arī, kur viņš tās mantas liek, kur naktīs aizved.

Kādu nakti, kad tumši mākoņi baigi kāpa pāri apvidum, Lavīze, melnās drēbēs tērpusies, atspērusies stiepa pasmagu žebērklū. To viņa nedomādama reiz bija no kāda jūrnieka nopirkusi kādā ūtrupē. Senos laikos tas lietots valzivju medībām: kad atrāva atslēgu, ass žebērklis izsprāga uz priekšu.

Te nu viņš nāca viņas neķitrais Hugo, kriminālists. Nemaz nedomādama, te pie bedres durvīm viņa stāvēja un gaidīja. Viņš nāca un viņa palaida žebērklū, kas spīvi un dziļi ietricās vīra mugurā. Tikai viens gārdziens un Hugo krita, krita kopā ar visām Lavīzes mantām. □

Tāivaldis Ķīkaura

KOMPONISTE MAIJA EINFELDE SPODRINA LATVIJAS TĒLU

Bārlova (Barlow) konkursa uzvarētājas Maijas Einfeldes koŗdarbu "15 Psalmi" 1999. g. 8. jūnijā atskaņoja Brigama Janga (Brigham Young) universitātes koris Ņujorkas Karnegī zālē.

Laikrakstu slejās un gudru cilvēku runās Latvija pēdējā laikā gan mums pašiem, gan cittautiešiem nereti tiek attēlota kā valsts, kuŗā dažādu nebūšanu ir vairāk kā vajadzīgs. Labi zinot, ka tā ir tikai viena puse medaļai, vēl jo vairāk varam lepoties un priecāties par katru tautieti, kuŗš, kā to dara Latvijas komponiste Maija Einfelde, ar savu veikumu palīdz šo negatīvo auru kļiedēt un atspēkot.

1997. gadā Maija Einfelde, ārzemju kolēģes Daces Štauveres-Aperānes mudināta un iedrošināta, piedalījās Bārlova starptautiskajā koŗmūzikas konkursā ASV un, kvalitatīvi pārspējot 298 citus iesniegtos darbus, ieguva galveno balvu. Par viņas kompozīciju vienprātīgi galsojuši visi 9 žūrijas locekļi, mūzikas lietpratēji. Apbalvotais darbs ir koŗa poēma "Pie zemes tālās..." ar latviski tulkotu sengrieķu drāmaturga Aischila tekstu. Konkursā iesniegtajai partitūrai bija pievienota ar skaņu kasete ar poēmas izpildījuma ierakstu, ko veikusi Latvijas radio koŗa vokāla grupa diriģenta Kaspara Putniņa vadībā. Bārlova prēmija iedibināta 1983. gadā, un šis bija 14 gados pirmais gadījums, kad tā piešķirta kādam skaņradim ārpus Ziemeļamerikas. Kā lai nelepojas ar šādu sasniegumu! Pie tam Bārlova balvas publikācijā ("Barlow Notes") bija rakstīts, ka "Maija Einfelde nevien teicami pārstāv savu valsti Latviju, bet arī simbolizē izcilo koŗmūzikas tradīciju Baltijas valstīs."

Sakarā ar balvas noteikumiem, Einfelde saņēma komisiju, komponēt jaunu koŗa darbu, kuŗu 1998./1999. sezonā atskaņotu vairāki kamerkoŗi koncertu ceļojumos Ziemeļamerikā un Eiropā. Tā radās "15. Psalmi" ("Kungs, kas mājās Tavā dzīvoklī?"), kuŗu dzirdējam augšā minētajā koncertā, pie kam diriģents izskaidroja darba tapšanas iemeslu, iepazīstināja klausītājus ar komponisti, kas atradās publikā, un pateicās viņai par skaisto darbu un par tālā ceļa mērošanu no Latvijas uz koncertu Ņujorkā. Grigama Janga universitātes 42 dziedātāji Einfeldes vokāli un tehniski grūto darbu, tāpat kā visu vakara programmu, izpildīja ar instrumentāli tīru intonāciju un precizitāti, pie kam notis nebija priekšā nedz korim, nedz diriģentam. Uz citu darbu fona "15. Psalmi" šis klausītājas izpratnē izcēlās ar mūzikālu krāsainību un izdomas bagātību. Šogad savos koncertceļojumos to atskaņojuši arī Kanzasas pilsētas koris, Holandes radio koris un Vankuŗēras kamerkoris. Latviešu klausītājus Karnegī zāles koncertā, Ņujorkā, vēl īpaši iepriecināja jauks pārsteigums - izrādījās, ka izpildītāju repertuārā ietilpst arī Kanasas latviešu komponista Imanta Ramiņa koŗdarbs "Ubi caritas".

Pirms minētā koncerta Ņujorkas apkārtnes tautiešiem bija iespēja tikties ar Maiju Einfeldi svētdien, 6. jūnijā, Jonkeru baznīcas telpās un noskatīties Latvijas TV ierakstu no komponistes autorkoncerta sakarā ar viņas "apaļu" gadu jubileju. Einfeldes darbus izpildīja Latvijas radio koris un solistu ansamblis ar diriģentiem Sigvardu Kļavu un Kasparu Putniņu, un instrumentālsamblis Normunda Šnē vadībā.

Komponiste par sevi pastāstīja, ka viņai bijusi smaga bērnība, kas varbūt izskaidro viņas darbos nostalgijas piedevu. Viņa dzimusi 1939. gadā, Valmierā, beigusi Latvijas valsts Mūzikas akadēmijas prof. Jāņa Ivanova kompozīcijas klasi un ilgi cīnījies, lai atbrīvotu savu radošo garu no cienījamā profesora uzspiestā zīmoga. Viņa dievina Bartoku, ļoti miļš ir Melngailis, un pati sevi Einfelde ierindo nevis avangardistos, bet drīzāk vēlinā romantismā. Klausītājiem viņas mūzika šķiet ļoti izsmalcināta, prasot no izpildītājiem visaugstāko virtuozitāti un no klausītājiem labi trenētu mūzikālo izpratni. Citējot viņas darbu diriģentus, Sigvards Kļava saka: "Maijas mūzikā var smelt un smelt un vienmēr atrast jaunas nianses", un Kasparš Putniņš atzīst, ka "Maijas mūzikā ir sirds gudriba". Einfeldes darbi atskaņoti arī Ērģeļu dienās Ņujorkā 1991. gadā un Bostonā 1995. g. Patlaban iecerēta simfonija par 1905. gadu, iedvesmai izmantojot Kārļa Skalbes un Jāņa Akurātera tekstus.

Pirms šķiršanās Maija Einfelde sirsnīgi pateicās Dacei Štauvei-Aperānei par ierosmi un piesūtīto dokumentāciju, lai varētu piedalīties Bārlova konkursā. Komponiste apliecināja, ka Latvijas mūziķu aprindās Dacīte esot ļoti iemīļota. Dace, kas ir iemīļota arī šai krastā, savukārt, aicināja visus posties uz Ērģeļu dienām Ņujorkā š. g. 23. oktobrī, kur atkal būs izdevība dzirdēt Maijas Einfeldes darbu atskaņojumus. □

Biruta Sūrmane,
Ņujorkā

✻ ✻ ✻ ✻ ✻

DAUGAVAS VANAGI

DV CENTRĀLĀS VALDES SĒDE

1999. g., no 22.-24. maijam, Bērzainē, Vācijā.

Sēdes ievada svētrīdi vadīja prāv. G. Abakuks, sekoja DV Vācijā valdes priekšsēža O. Mazarkevica ievadvārdi. Sēdi atklājot, DV priekšnieks V. Plūdons atzīmēja, ka kopš pagājušās DV CV sēdes Melburnā, Austrālijā, notikumi neatlaidīgi virzījušies uz priekšu, arī organizācijas darbs. Aizvadītajā gadā ar DV CV atbalstu izdotas grāmatas: M. Ruka "Gunārs Astra", I. Kažociņa "Latviešu kaŗavīri zem svešiem karogiem", Latvijas Valsts archīvā "Izpostītā zeme" un ar mazākām summām vēl arī citas. Sagatavošanā "Melnā grāmata", kuŗas tituls būs "Okupācijas varu nodarītie postījumi Latvijā 1940-1990". Grāmatas izdošana ir ļoti nozīmīga un tā prasīs lielus līdzekļus. Humānās palīdzības darbs bijis plašs un vispusīgs. Izlietoto līdzekļu kopsumma iespējama - 482,880.-: sevišķa vērība piegriezta leģionāru aprūpei, kā arī jaunatnes centienu atbalstam, ieskaitot daudz bērnu ģimeņu aprūpi un izglītošanu. Atklāšanas runu noslēdza "Dievs, svētī Latviju!". Kļūsuma brīdī pieminēja aizsaulē aizsauktos: DV goda biedri Ž. Butkus, bij. DV Austrālijā valdes pr-di un DV CV loc. J. Masulānu, DV Vācijā darbinieku Z. Bremšu un citus.

Bija mutiski gan rakstiski apsveikumi.

Sēdē ar balstiesībām piedalījās DV pr-ks V. Plūdons, 1. pr-ka vtn. A. Spārniņš, pārstāvēt arī A. Brazunfeldu (ASV), 2. pr-ka vtn. O. Mazarkevics (Vācija), DV Vanadžu pr-ce I. Niradija, CV locekļi: R. Upmale (Zviedrija) ar Z., Dzelmes pilnvaru, J. Mellēns (Austrālija), A. Lindens

(Anglija), V. Dāboliņš un A. Kalupnieks (CV prezidijs, Kanada). Piedalījās arī DV ģenerālsekretārs G. Tamsons, DV CV Jaunatnes noz. vad. I. Balodis, DV CV pārstāvn. vad. V. Kursietis, DVF Anglijā vanadžu vad. Gundega Zāne, DV Vācijā vanadžu vad. Māra Ringa, DV Vācijā darbinieki O. Baltputnis, A. Tipsis, A. Burmeisters, K. Herrlings, J. Pērkons u. c.

Blakus rakstiskajam ziņojumam DV pr-ks V. Plūdons minēja, ka piešķirumi grāmatu izdošanai nāk no G. Astras fonda. Diemžēl, līdzekļi tajā nav pietiekoši no zemēm papildināti, lai visas vajadzības, kaut arī svarīgas, varētu apmierināt. Regulāras iemaksas saņemtas no DVF Anglijā, arī DV Zviedrijā, kamēr citas zemes to nav darījušas. "Melnā grāmata" iespiedis "Memento" spiestuvē un pirmā izdevuma budžets ir Kan. \$ 64,190.00. Šīs grāmatas izdošana ir ļoti nozīmīga, jo paredzēta kā DV org. dāvana Latvijas vidusskolām, universitātēm, Zemes sargiem un publiskām bibliotēkām. Tas prasīs lielus līdzekļus. DV zemes aicinātas nākt palīgā. Iepriekšpasūtīšana, izdarot \$ 30.- iemaksu red. kolēģijas kasierim B. Loginam, 330 Dixon R., # 2304, Weston, On., ON, Canada M9R 1S9. DV zemēs to var darīt kopēji, pasūtīnot caur zemes valdi. Noteiktais termiņš š. g. 31. jūlijs.

Organizācijas darbam būtu jāparādās kā kopīgi veiktam, kas tad paustu tās stiprumu visā kopumā. Kopējā darbības pārskatā ievietotais DV pr-ka pārskats norāda uz daudziem paveiktajiem pasākumiem, kā arī darbiem, kas bija jau iesākti un tagad padarīti. Viens no tiem doktora kand. Mirdzas Baltais uzrakstīta un nupat jau iznākusi grāmata "Latvian Legion - Selected documents", kuŗa arī ietver vēl līdz šim npublicētus dokumentus. Tās izdošanai līdzekļus aizlika DV Kanadā zemes valde. Visi DV CV locekļi saņēma pa eks. Tā sevišķi piemērota angļiski runājošās zemēs izplatīšanai politiķiem, valsts ierēdņiem un presei, lai apgaismotu patiesību par leģionāriem. Ziņojumā par LDV un NDVB LA sadarbības veidošanas sarunām, kā to DV CV aicināja pag. g.. sēdē, DV pr-ks jautā: "Vai varam cerēt uz vienu vienotu DV saimi Latvijā?" Piecu lapp. ciešā rakstā sniegtajā ziņojumā tas ir vispusīgi izvērtēts. No tā vadoties, CV vērtējums bija vienbalsīgs: "Uz pagājušā gada sēdē izteikto aicinājumu liktās cerības par pilnīgas sadarbības izveidošanu nav piepildījušas."

Zemju ziņojumi aptver veikto uz vietām, kas, palīdzības darbu veicot, izteikts skaitļos. DVF pārskatu papildinot, A. Lindens uzsvēra informācijas un sazināšanās nozīmi, ko var panākt ar apkārtrakstiem un biļetēniem. DV ASV pr-ks A. Spārniņš atzīmēja viņu delegātu sanāksmē izteikto viedokli jaunu biedru piesaistīšanā. Paredz atzīmēt DV org. ASV 50 gadu darbību ar sarīkojumiem un attiecīgām publikācijām. DV ASV glabāšanā atrodas viens no DV org. tradīciju karogiem - Latviešu leģiona 32. grenadieru pulka kaujas karogs, ko plkv. A. Kripenš nodeva DV org. ar vēlējumu, lai to nonestu atpakaļ uz tēvu zemi - Latviju. 1952. g. 12. apr. CV sēdē to pieņēma par DV org. karogu. Lūdza V. Plūdons noskaidrot iespējas un apstākļus, lai saziņā ar prezidiju lemtu par tālāko rīcību vai ieteikumiem. J. Mellēns Austrālijas saimes uzdevumā iebilda pret biedru maksas paaugstināšanu. Sakarā ar DV darbības Austrālijā 50 gadu atceri jūlijā paredz izdot piemērotu brošūru. A. Kalupnieks papildināja DV Kanadā zemes valdes ziņojumu, norādot uz tās nozaŗu darbību un aktivitātēm. 50 gadu atceri paredz rīkot nākamajā gadā ar sarīkojumiem un piemērotas brošūras izdošanu. O. Mazarkevics ziņoja par DV Vācijā nodomu izkārtot nama iegādi Rīgā, iesaistot arī citas DV zemes šajā pasākumā. Tas varētu kalpot humānās palīdzības darbam, DV medicīnas centra darbam, kā arī veicinātu tikšanos ar tautiešiem, dodot arī islaicīgas apmešanās iespējas. Paredz arī 10. DV

Globālo dienu rīkošanu Latvijā. DV Vācijā uzņemas finan-
ciālo atbildību, ja DV CV šim ierosinājumam piekristu. Tā
kā šo dienu rīkošana piekrit DV Vācijā, tā arī nes atbildību
par vietas izvēli. R. Upmale ziņoja, ka DV Zviedrijā organi-
zācijas darbā iztiek no iekrātiem līdzekļiem. Ziedojumu
akcijās iegūtos līdzekļus izlieto pilnos apmēros. Iespēju ie-
tvaros atbalsta Brīvības pieminekļa atjaunošanas darbus,
Lestenes Brāļu kapu izveidošanu un Okupācijas muzeju.
Par atsevišķo nodaļu darbību ziņoja DV. ģenerālsēkretārs
G. Tamsons. Beneluksas nod. rūpējas par 5 daudz bērnu
ģimeņu regulāru aprūpi un palīdz leģionāriem un invali-
diem. Francijas un Brazīlijas nodaļu darbība, galvenokārt,
izpaužas vietēji. DV ģenerālsēkretariāta un DV CV pār-
stāvniecības darbību revidēja DVF Anglijā rev. kom., bet
DV CV prezidija darbību revidēja DV Kanādā rev. kom.

Zemju ziņojumu noslēgumā Vācijas latviešu kopības
pr. A. Cipulis informēja par priekšā stāvošo PBLA valdes
sēdi jūnija sākumā, Rīgā. 11. jūnijā paredzēta "Baltās grā-
matas" izdošanas atzīmēšana ar piemērotu aktu Mākslas
mūzejā. Paredzamas pārrunas par Brīvības pieminekļa at-
jaunošanu. Paredz protestēt par plānoto Okupācijas mūze-
ja nama nojaukšanu. Izglītības laukā ir bažas par to, ka vēl
nav iznākusi plānotā Latvijas vēstures grāmata. Tāpat ne-
apmierina, ka mācību programmā nav paredzēts mācīt
Latvijas vēsturi, kā atsevišķu mācības priekšmetu. Priekšā
stāvošie notikumi: Rīgas 800 gadu atzīmēšana, Dziesmu
svētki Latvijā, Ribentropa-Molotova pakta 60-tā gada diena
atzīmējama, atgādinot pasaulei par nodevību pret Latviju
un Baltijas valstīm. Joprojam ir lielas rūpes par to latviešu
tautas daļu, kuŗu Padomju Savienība deportēja uz vergu
nometnēm Krievijā. Lielais vaināgs, ko tauta nolika pie
Brīvības pieminekļa, lai izteiktu savas sēras un piemiņu,
atceroties tautas izvešanas (deportācijas) 1940., 1949.
gados un arī citos laikos. Arī piemiņas puķu ceļš izteikti
atzīmēja latvju tautas sēras. Tauta sēroja, bet vai to arī
darīja Latvijas valstsvīri?

Sēdes darba veicināšanai izveidoja 2 darba komitejas-
1) teksta - G. Tamsons, A. Spārniņš, O. Mazarkevičs, V.
Dāboliņš, I. Niradija un G. Zāne; 2) Plkv. V. Januma fonda
balvas - A. Kalupnieks, I. Balodis, M. Ringa, J. Mellēns, A.
Lindens un R. Upmale. Pirmās dienas noslēgumā noturēja
speciālu darba sesiju, lai pārrunātu un eventēli lemtu par
DV Mēnešraksta izdošanas jautājumiem. Pārrunas noslē-
dzās ar vienošanos, ka DV zemes uzņemas pilnu finan-
ciālo atbildību, tā nodrošinot DVM netraucētu darbību un
izejot no aprēķina, ka zemes nodrošina līdz 29%, no biedru
skaita, līdzdalību.

Apskatot nozaŗu darbību, papildus ziņojumu sniedza
DV ģenerālsēkretārs. Viņš uzturējis sakarus ar visām
DV vienībām gan sarakstes, gan citos veidos. Tāpat kārto-
ta naudas līdzekļu saņemšana un pārskaitē. Aizv. g. uz-
rakstīti un izsūtīti 4 apkārtraksti un 1 CV protokols. Veikti
arī citi tehniskie darbi.

DV CV pārstāvniecības, Rīgā, darbs bijis vispusīgs.
Galvenā vērība pievērsta palīdzības darbam. Kopš 1994. g.
līdz 1998. g. noslēgumam aprūpētas 1,840 daudz bērnu ģi-
menes. 1998. g. aprūpēti: 1,242 leģionāri, izmaksājot Ls
32,062; 659 ģimenes, izmaksājot Ls 42,722. Šmerļa slimni-
cā ārstējas 52 leģionāri, izmantojot 521 gultas dienas. Iz-
dalīti privātie palīdzības sūtījumi Ls 8,191 apmērā. DV
ASV uzdevumā 80 audžu ģimenēm izmaksāti Ls 5,908, bet
vasaras nometnei Nigrandē - Ls 300. Tāpat audžu ģime-
nēm izmaksāti Ls 70 no DVF Bradfordas un Ls 137 no DV
Hamiltonas vanadzēm. Daudz bērnu ģim. stipendijās iz-
maksāti kopā Ls 200. Ir uzturēta laba sadarbība ar Brāļu
kapu komiteju, Okupācijas muzeju, LNKB, abām DV ap-
vienībām, Latvijas valsts arhīvu, laikr. "Tēvijas Sargs",
"Elpa" red., ZS stābu, ZS Jaunsardzes daļu, Dobeles ZS

mācību centru, Aizkraukles, Ozolnieku un Kazdangas
jaunsargu klasēm, līdzdarbojās Lestenes Brāļu kapu fon-
daun Brīvības pieminekļa atjaunošanas fonda valdēs.
1998. g. izmaksāti ziedojumi leģionāriem - Ls 33,033. Pār-
stāvniecības darba ietvaros ir arī bijusi sadarbības izveido-
šana ar valdības iestādēm.

Par Vanadzū nozaŗes darbu ziņoja DV vanadzū pr-ce
Ilga Niradija. Lielākais notikums aizvadītajā gadā bija pa-
saules vanadzū sasaukšanās 7. un 8. jūlijā, Rīgā. Ievadā
nolika ziedus pie Brīvības pieminekļa. Salidojums notika
VEF kultūras namā. Tajā piedalījās ap 500 vanadzēs un
viesi no Latvijas un ārzemēm. Koncertam sekoja Vanadzū
darba izstādes atklāšana (Nora Pulciņa, Kanada), kas ilga
5 dienas. Referātus deva H. Ritiņa (Anglija), I. Pāŗa
(ASV), I. Ziedare (Austrālija), N. Pulciņa (Kanada), V. Tē-
ce Un D. Purvēna (abas Latvija). Tos noklausījās ap 400
vanadzēs. Ric. kom. darbojās I. Niradija, G. Zāne, I. Apelc,
I. Ziedare, G. Reynolde, M. Ringa, V. Tēce un D. Purvēna.
Vanadzēs darbojušās visas organ. darba ietvaros, gandrīz
visās jomās. Vanadzū darbu vada: Anglija - Gundega Zāne,
ASV - Ilze Pāŗa, Austrālija - Irēna Ziedare, Kanādā - Gunta
Reynolde un Vācijā - Māŗa Ringa. Vanadzēs arī darbojas
pie Zviedrijas nodaļām.

Ideoloģijas nozaŗes darbs, kuŗu vada A. Braunfelds
- rakstījis presē, uzturējis sakarus ar CV prezidiju, pauzot
un aizstāvēt organizācijas ideoloģiskās izpausmes.

Ārējās informācijas nozaŗes darbu vada A. Lin-
dens. Tas, galvenokārt, izpauzies atsevišķo zemju darba
saskaņošanai. Rūpes sagādāja kavēšanās ar Latvijas vēstu-
res izskaidrošanu, kā piemēru minot, kavēšanos starptau-
tiskā līmenī deklarēt situāciju par Latvijas okupāciju. Ne-
pārtraukti atgādināts par nepieciešamību, lai Latvijas val-
dība izdotu "Balto grāmatu". Vienmēr būts nomodā un
patvēruma zemju valdībām atgādinātas latviešu un Latvi-
jas intereses un tiesības. Ārējās informācijas darbam izdo-
tas (ieskaitot LNF u. c.) - L 21,014.

Iekšējās inf. nozari vada V. Dāboliņš. Viņam pie-
kritusi zemju darbības saskaņošana. Informācijai zemes
izdevušās 25 apkārtrakstus ar kopējo skaitu 1604. Apvienī-
bas un nodaļas izdevušās 206 apkārtrakstus, kopskaitā
55,084. Vispārējai inf. ir izdota brošūra "Daugavas Vana-
gi", kopskaitā 3,000 eks. lekš. inf. darbam izdotas L 9,829.

Jaunatnes nozaŗes vad. I. Balodis ir daudz strādā-
jis DV Jaunatnes darba izveidošanā. Viņa neatzīdīgi un
plānveidīgi paveiktais darbs ir vaināgojies ar to, ka DV CV
šajā sēdē apstiprināja DV Jaunatnes kopas izveidošanu
Latvijā, kas var būt viens no svarīgākajiem soļiem DV
org. nākotnes darba izveidošanā. Ļoti sekmīgs bija DV
Jaunatnes seminārs pag. g. jūlija mēnesī, Latvijā. Tas lat-
viešu jaunatnē un sabiedrībā ir radījis lielu interesi. Viņa
pārraudzībā iznācis DVJ izdevums "Utopija-Nākotne", kas
DV aprindās radījis pieaugošu interesi. Jaunatnes dar-
bam, ieskaitot arī citas jaunatnes org. un skolas, izdotas L
14,257.

Aprūpes nozari vada O. Mazarkevičs. Visas orga-
nizācijas apjomā paveikts sevišķi liels darbs. Aprūpei Lat-
vijā izdotas L 482,889, Vācijā - 7,179, Austrijā - 311, vietēji
zemēs - 18,248.

Kultūra nozari vada A. Kalupnieks. Iespēju robe-
žās notikusi darba saskaņošana. Lielākais kultūrālais pa-
sākums 1998. g., nenoliedzami, bija DV 9. Globālās dienas
Melburnā, DV Austrālijā saimes izkārtojumā. Ir piepildī-
jies ric. kom. pr-sēŗa Dzintara Veides izteiktais vēlējums:
"Sasauksimies, lai šis Globālās dienas dod mums visiem
jaunu sparū un kopējas vadlīnijas turpmākam darbam sa-
vas tautas labā, kopējam darbam sadarbībā ar latviešiem
Latvijā. Sasauksimies, jo mūsu mudinājums ir: 'Līdz ar
tautu tēvzemē mēs esam atbildīgi par Latvijas atjauno-

šanu!" DV Kultūrālo pasākumu vienības ir ieturējušas un turpinājušas savu darbu ierastajās jomās. Ar DV palīdzību ir iznākušas vairākas grāmatas un turpināts izvest Latviešu klasiskās literatūra konkursu, apskatot Kārļa Skalves dzīvi un darbus, rakstnieka 120 gadu atceres zīmē. DV CV Jaunatnes noz. vad. I. Baloža gādībā iznākušais žurnāls "Utopija", kas kalpo jaunatnes audzināšanas darbam. Aizv. g. darbojās sekojošas kultūrālo nodarbību vienības: koņi - 15, teātra vienības - 8, tautas deju kopas - 7, sporta kopas - 42, dažādas sekcijas - 20, bibliotēkas - 25 (ar 36,717 grāmatām); sarīkojumi: koncerti - 26, teātra izrādes - 9, priekšlasījumi - 68, akti - 162, saviesīgie un c. sarīkojumi - 425.

Saimniecības nozari vada J. Mellēns. Saimnieciskie pasākumi, ieskaitot namu iegādi un apsaimniekošanu, piekrit zemēm. Precīzus skaitļus neminot, jo līdz ar valūtas vērtību maiņām, kopvērtība ir mainīga. Var gan atzīmēt, ka saimnieciski DV org. ir stipra. **Sporta noz. vad. Z. Dzelmē** ziņojums liecina par atlikušo sporta aktivitāti, kuŗu organizētā veidā vēl piekopj globāli. Tas ir šaušanas sports. Aktīvie sportisti šai disciplīnā ir ASV un Kanādā. Līdzšinējais šo sacensību vad. bija J. Treijs. Viņa vietā stājies jaunākās paaudzes sportists Pēteris Grauds.

Statistikas noz. vad. A. Spārniņš savā ziņojumā dod labu pārskatu par DV org. materiālo stāvokli un paveikto darbu. Palīdzības darbs ar katru gadu ir pieaudzis. Skaitļos: 1994. g. - 284,550, 1995. g. - 397,959, 1997. g. - 426,301 un 1998. g. - 482,889. 1997. g. stipendijām izdeva 6,613 un skolām - 9,425. Vairāk izdots arī informācijas un kultūrāli sabiedriskam darbam.

DV CV pozitīvi novērtēja DV Jaunatnes semināra 21. maijā, Bērzainē, pieņemtos slēdzienus un ieteikumus jaunatnes darba organizēšanai un veidošanai. It sevišķi 15 punktos izteiktie uzdevumi liecina par labi pārdomātu darbības plānu izvēlēto mērķu sasniegšanai. No tā vadoties, nāca lēmums par DV Jaunatnes kopas veidošanu Latvijā.

Š. g. oktobrī notiks DV priekšnieka un DV Vanadžu priekšnieces vēlēšanas. Līdz noteiktajam termiņam (15. maijam) pieteikti sekojoši kandidāti:

DV priekšnieka amatam - Plūdons, Varimants, pašreizējais DV priekšnieks un Ranka, Jānis, pašreizējais DVF Anglijā valdes priekšsēdis.

DV Vanadžu pr-ces amatam: Niradija (Nyirady) Ilga, pašreizējā DV Vanadžu pr-ce un Kaugura, Rita, bij. DV Vanadžu pr-ce. □

A. Kalupnieks

DV CV VĒSTĻUMS 1999. GADĀ

50 gadus Daugavas Vanagu organizācija rietumu zemēs ir darbojusies latviešu leģionāru gūstekņu nometnē dibinātās biedrības garā un vienotībā. Pusgadsimta darbā, laika un dzīves apstākļu maiņās. Daugavas Vanagi ir saglabājuši organizācijas vienotību, neskatoties uz ārējo naidīgo spēku mēģinājumiem kavēt tās darbību ar viltotiem, melīgiem uzbrukumiem.

Apzinādamies savu līdzdalību Latvijas valsts neatkarības un latviešu tautas brīvības atgūšanā, Daugavas Vanagu Centrālā valde visas organizācijas vārdā apliecina, ka tā turpinās iesāktu darbu nacionālas, demokrātiskas Latvijas labā. Ar šo darbu ir saistīta arī palīdzības sniegšana tiem, kuŗiem tā nepieciešama.

Latviešu tauta ir vairākkārt pierādījusi vienotību, kuŗa ir krasi izpaudusies briesmu brīžos. Daugavas Vanagu Centrālā valde aicina uz pastāvīgu ikdienas vienotību visās valsts un tautas jomās. Ar vienotu spēku, balstītu uz sensenām tradīcijām un taisnīgumu, iesim savu ceļu pretim gaišākai nākotnei.

Visam pāri Daugavas Vanagiem rūp tautas jaunā audze, kuŗa veidos Latvijas un latviešu tautas nākotni. Daugavas Vanagu Centrālā valde atbalstīs ikvienu jaunatnes organizāciju kā Latvijā, tā mitņu zemēs, kuŗu darbības pamatā ir nacionāla un latviska audzināšana.

Daugavas vanagi, sasauksimies!

Daugavas Vanagu Centrālā valde.

REZOLŪCIJAS

1. DV CV atbalsta DV Jaunatnes seminārā izteikto domu radīt DV Jaunatnes kopu Latvijā, kuŗa darbosies pie DV CV pārstāvniecības Latvijā.

2. DV CV atbalsta DV Jaunatnes seminārā ierosināto rezolūciju, kas nosūtāma: LR valsts prezidentam G. Ulmanim, LR Saeimas priekšsēdētājam J. Straumem, LR Ministru prezidentam V. Krištopānam un Izglītības ministram J. Gaigalam.

Pašreiz mūsu, latviešu jauniešu, prātus nodarbina Latvijas valsti notiekošās diskusijas par vēstures mācīšanu un skaidrošanu Latvijas skolēniem. Mūsu, jaunās paaudzes, pieredze Latvijas vēstures apgūšanā liecina par to, ka Latvijas vēsture tiek apgūta nepilnīgi. Mēs uzskatām, ka Latvijas vēsturi jā māca kā atsevišķu priekšmetu, protams, skatot to kaimiņvalstu kontekstā, bez kā nav iedomājama vēstures izpratne. Nepieciešams uzsvērt pozitīvos momentus mūsu pagātnē, modinot skolēnos lepnumu par savu valsti, kuŗa mūsdienu Latvijā trūkst.

Nepieciešams likt uzsvāru uz dzimto reģionu, novadu pētniecību, izceļot slaveni novadnieku panākumus.

Mēs ierosinām:

1) Izglītības ministrijas speciālistiem, piesaistot vēstures skolotājus, izstrādāt vienotu Latvijas vēstures mācīšanas programmu un tās ieviešanu Latvijas skolās.

2) Latvijas Republikas Saeimai un Ministru kabinetam piešķirt līdzekļus vēstures skolotāju izglītojošu kursu organizēšanai.

3. DV CV, saņemot plašāku un pilnīgāku informāciju par Lestenes Brāļu kapu izveidošanu un kritušo leģionāru pārapbedīšanu, lūdz organizācijas biedrus un latviešu sabiedrību ar ziedojumiem atbalstīt Lestenes Brāļu kapu izveidošanu.

4. DV CV izsaka pateicību org. biedram Anglijā, bij. leģionāram Emilam Gailim par viņa līdzšinējo ieguldījumu Brāļu kapu izveidošanā un cer uz viņa atbalstu arī nākotnē.

5. DV CV izsaka pateicību Bauskas 1. vidusskolas Mazajam ministru kabinetam par viņu centieniem veicināt latvisku izglītību un Latvijas vēstures izpratni un nepieciešamību Latvijas vēsturi mācīt kā atsevišķu priekšmetu.

6. DV CV aicina Rīgas pilsētas Doma nodrošināt Okupācijas muzeja darba turpināšanu patreizējā ēkā, kuŗa atspoguļo tautas drūmo pagātni okupācijas jūgā.

7. DV CV atbalsta Daugavas vanadžu ierosinājumu paplašināt skolotāju un audzinātāju, kā arī Latvijas jaunatnes nacionāli latvisko audzināšanu, veicinot Latvijas vēstures apzināšanu, piedalīšanos konkursos un pašdarbības pasākumos, rosinot muzeju apmeklējumus.

8. DV CV konstatē, ka iepriekšējā valdes sēdē izteiktais aicinājums LDV un NDV LA sešu mēnešu laikā vienoties par sadarbību vai apvienošanos nav īstenojies.

9. DV organizācijas nams Rīgā.

1) DV Vācijas valde aicina DV zemju valdes piedalīties kopēja ipašuma iegādē Rīgā. Iegādājamais nams paredzēts kā vieta:

a) kur satikties Rietumu latviešiem ar Latvijas latviešiem (lekcijas, semināri, sports u. c.),

b) kur izdevīgi pārnakšņot,

- c) kur ierīkot DV medicīnas centru,
- d) kur ierīkot bibliotēku, arhīvu u. c.,
- e) kur sadalīt humanitāro palīdzību.

2) Īpašuma iegādes forma ir paju sabiedrība. Lūdzam iespējamo piedalīšanās summu.

3) Īpašums tiek iegādāts uz DV organizācijas vārda.

4) Īpašuma apskati un izvēli veic lietpratēju komisija, kuŗa par izvēlēto objektu informē attiecīgās zemju valdes vai to pilnvarotās personas.

5) Mēs lūdzam islaicīgu piekrišanu īpašuma iegādei.

6) Īpašuma iegādei ieteicamie maksāšanas līdzekļi ir ASV dolāri.

7) Pārvaldes iecelšanu veic īpašnieki. To revidē RV komisija.

Atbildes lūdzam sūtīt DV Vācijā jaunajam valdes priekšsēdim (Līdzšinējais priekšsēdis O. Mazarkevics ir miris. - Red.).

1999.g. 24. maijā, "Bērzainē", Freiburgā.

11. Piešķirumi:

1) Piešķir Ls 1,000 Latvijas Vēstures Arhīvam grāmatas "Represijas Latvijas laukos 1944-1949" izdošanai.

2) Piešķir ASV \$ 1,000.- DV Jaunatnes izdevumam "Utopija-Nākotne".

3) Slimnicai Šmerlis piešķir DM 7,854 Laparaskopa bloku atjaunošanai, pretim saņemot attiecīgu slimo leģionāru gultas dienas, vai cita veida izkārtojumu.

4) Grāmatas "Nezināmā Rīga", sakarā ar Rīgas 800 gadu atzīmēšanu, izdošanai piešķir Ls 1,000.

5) DV CV atzīst Bērnu invalidu izglītības programmu (Portidžas mācībsistēmu) Latvijā un to atbalstīs iespēju robežās. DV. ASV priekšnieks A. Spārniņš piesaka DV ASV devumu \$ 1,500 apmērā.

6) DV CV piešķir L 5,000 "Melnās grāmatas" publicēšanai.

7) DV CV piešķir L 5,000 Atim Skalbergam grāmatas "Ar ticību Latvijas saulei" izdošanai.

A. Kalupnieks

DV KANADĀ 49. DELEGĀTU SAPULCE

1998. g. 24. aprīlī, DV namā, Toronto

Delegātu sapulci ar svētbrīdi ievadīja māc. Anita Gaide. Izskanot korāļa "Kas ar Dievu darbu dara..." pirmajam pantam, tas it kā deva stāstījumu par laiku un darbu, kas ar Dieva svētību, aizvadītajos 49 gados ir bijis sekmīgs, pateicoties ticībai un darba gribai. Svētbrīdi, pieminot darba varēšanu, māc. A. Gaide to salīdzināja ar vezuma vilkšanu, kur zinātniski pierādīts, ka apvienoti spēki spēj paveikt daudz vairāk nekā atsevišķi (sadalīti) spēki, kaut arī saskaitīti kopā. Tālab DV paveiktais palīdzības darbs, kā šeit, rietumos, tā arī dzimtenē sasniedzis pārcilvēcīga snieguma robežu. Ar to ir parādīts, cik nozīmīgs ir kopīga un vienota darba sniegums, kuŗu veic daudz roku kopīgam mērķim. Dieva vārds mudina uz saskaņu un sadarbību, kā vērā ņemamu tikumu. Izteiktajos lūgšanas vārdos izlūdzās Dieva svētību tam darbam, ko DV dara savas tautas un tēvzemes labā, dodot spēku darbā nekad nepagurt. Visi klātesošie vienojās kopīgā lūgšanā: "Mūsu Tēvs debesis..." Svētbrīdim sekoja klusuma brīdis, pieminot aizsaulē aizsauktos biedrus.

Delegātu sapulci atklājot, DV KV pr-dis Laimons Ozols mudināja, lai arvien ar cieņu atceramies savus kaŗavīrus un cinitājus. Mūsu nākotnes uzdevumi arvienu paliks negrozīgi: strādāsim mūsu tautas un tēvzemes labā, arvien palīdzīgu roku sniedzot arī mūsu ciņu biedriem, leģionāriem un nacionālajiem cinitājiem.

DV pr-ks Varimants Plūdons savā uzrunā pieskārs mūsu tautas vitālajām interesēm, kas īstenotas nodrošinātu latviešu tautas un Latvijas valsts labklājību un drošību nākotnē. Sekoja kopīgi dziedātā Latvijas valsts himna.

Apsveikumus ievadīja "namatēvs", Toronto nod. valdes pr-sēdis, DV organizācijas dibināšanas (Cedeghemā) sapulces delegāts, Kārlis Zenaitis. Īsā uzrunā, sveicot klātesošos, delegātiem novēlēja sekmīgu darbu un spēju iznest lēmumus, kas nāktu par labu ne tik vien DV. org., bet arī visai latviešu tautai un mūsu tēvzemei.

Latvijas vēstnieks Kanadā, Viņa Ekselence Jānis Lūsis, delegātus apsveicot, norādīja, ka pildot vēstnieka pienākumus Anglijā, viņam bijusi laba sadarbība ar DV tur. Izteica pārliecību, ka, arī Kanadā šos pienākumus pildot, tā būs tikpat laba un draudzības apgarota.

DV pr-ks V. Plūdons īsā apsveikuma uzrunā delegātiem novēlēja sekmīgu darba cēlienu nākamajās 2 dienās, kad lems par jautājumiem, kas skaŗ mūsu organizācijas, tautas un valsts intereses. LNAK valdes pr-dis T. Kronbergs nesa sveicienus no LNAK un PBLA, izsakot atzīnību DV pr-kam V. Plūdonam par paveikto darbu, lai DV grupējumi Latvijā ietu sadarbības ceļu. Tāpat izteica pateicību DV organizācijai par lielajiem nopelniem trimdas latviešu sabiedrības saglabāšanā savai tautai un tēvzemei. LNAK padomes prezidija pr-dis A. Budrēvics savā apsveikumā pieskārs DV org. dibināšanas notikumam, kas notika vissmagākos dzīves apstākļos, kad bij. kaŗavīriem materiāla nodrošinājuma nebija un iztika bija pavisam trūcīga. Vienīgais, kas bija - ticība sev un savām spējām veidot organizāciju, kas ir spējīga strādāt bijušo kaujas biedru un viņu piederīgo, latviešu tautas un Latvijas labā. Tālāk pieskārs laikraksta "Latvija Amerikā" lielajai nozīmei mūsu latviešu saimē Kanadā. Izteica gandarijumu par DV org. iniciatīvi, lai iznāktu dokumentu kopojums "Melnās grāmatas" lappusēs, kas stāstītu patiesību par mūsu tautas un tēvzemes sāpju gadiem zem svešu varu okupācijas. Kaimiņu zemes DV (ASV) pr-ks A. Spārniņš savā apsveikumā pieminēja laika posmu kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas dienas. Tagad gaidām uz dienu, kad Latvijas drošība tiks vairāk nodrošināta, to uzņemot NATO. Novēlēja, lai DV Kanadā ieietu savā 50. gadā, kā līdz šim, spēcīga un vienota saime. DV Kanadā vanadžu vad. Gunta Reynolde savā apsveikumā uzsvēra - lai visus vada vienotas domas un vienots darbs, kas dots tautai un tēvzemei. Bijušā DV Vanadžu pr-ce Rita Kaugura, savus sveicienus nododot, vēlēja sekmīgu darba gaitu. Laikraksta "Latvija Amerikā" atb. red. Ingrida Viksna vēlēja drosmi lēmumus pieņemot. Ņemt vērā kultūras darba un palīdzības darba prasības, tomēr neaizmirstot politisko darbu, kas prasis ne tikvien drosmi, bet arī nozīmīgu darbu.

Uz delegātu sapulci bija aicināti pāri par 50 DV vadošie darbinieki un arī latv. org. vadošās amatpersonas. Daudzie rakstiskie apsveikumi tika pavairoti un izdalīti visiem delegātiem un DV KV locekļiem. Telefoniskus sveicienus bija sūtījis arch. E. E. Rozītis. Klātesošos lūgtos viesus iepazīstināja un delegāti viņus sumināja ar aplausiem. Apsveikumu noslēgumā DV pr-ks V. Plūdons pasniedza Brīvības pieminekļa atjaunošanas fonda Pateicības rakstus par ziedojumiem. Tos saņēma: DV Kanadā vanadžu valde - G. Reynolde, DV Toronto nod. - K. Zenaitis (v. pr-dis), DV Toronto nod. vanadžu kopa - A. Korma (vad.) un DV Kanadā zemes valde - L. Ozols (v. pr-dis).

Atklāšanas aktu vadīja DV KV 1. vice-priekšsēdis A. Kalupnieks un noslēgumā izteica pateicību māc. A. Gaidei par dziļi izjusto ievada svētbrīdi un Irisai Purenei par klavieru pavadījumu un tāpat aicinātajiem viesiem, kas ar savu klātbūtni parādīja cieņu DV. org. Aktu noslēdza ar "Daugavas vanagi, sasauksimies!"

Pēc kopējā foto uzņēmuma un neilga pārtraukuma, delegāti uzsāka sapulces kārtējo darbu. Mandātu komisija, kuŗā darbojās K. Rēvalds, J. Vandelis un P. Vītols, ziņoja, ka sapulcē piedalās: B. Logins, Albertas nod., Dr. J. Lūsis, Bramptonas nod., A. Kalupnieks, Edmontonas nod., K. Lapiņš un E. Pulciņš, Hamiltonas nod., A. Pērkonis, Kesvikas nod., G. Šūbiņš, Kičineras-Vaterlū nod., G. Brikmanis - Londonas nod., M. Lorbergs, Manitobas nod., V. Paegle, Montrealas nod., J. Galdiņš, Otavas nod., R. Dumpis, Sadberijas nod., R. Zālamans, St. Catherines nod., E. Krūmiņš, Sault Ste Marie kopa, K. Zenaitis, M. Lejiņa, K. Gulbis un S. Butkevics, Toronto nod., un L. Ozols, DV KV biedru kopa.

Par sapulces vad. ievēlēja G. Brikmani, par vad. vtnku Dr. J. Lūsi, sekretāru - V. Dāboliņu un viņa vtnku S. Butkevicu. Balsu skaitītājos - K. Rēvaldu, J. Vandeli, P. Vitolu un Annu Briedi, bet Rezolūciju komisijā - J. Galdiņu, Mirzdu Lejiņu un V. Paegli.

Pēc darba kārtības apstiprināšanas, delegātu sapulces darbs ritēja raiti. Debates risinājās pie iesniegtajiem pārskatiem, kur tika izdarīti daži papildinājumi un kļūdu labojumi. Valdei un valdes darbiniekiem izteica pateicību par labi paveikto darbu un darba pārskatus līdz ar to apstiprināja. Pārrunas izvērās par DV Latvijā sadarbības pilnīgāku izveidošanu. DV pr-ks. V. Plūdons pastāstīja par līdz šim paveikto. Taču tomēr nebija trūcis arī atsevišķu gadījumu, kad atsevišķi biedri ir mēģinājuši lietas darīt "uz savu roku", kas ne vienmēr ir palīdzējis attiecības normalizēt. M. Lorbergs izteica viedokli par atsevišķas komisijas izveidošanu, kuŗā ieietu pārstāvji no DV, LDV un NDV LA, palīdzības koordinēšanai un sadalei. Pie noteikta lēmuma tomēr nenonāca. Galvenokārt, notika uzskatu izteikšana un domu izmaiņa. Tā jau pirmajā dienā izdarīja DV darbinieku ievēlēšanu. Par kandidātu izraudzīšanu bija rūpējies DV KV Nominācijas komisija - A. Kalupnieks, G. Reynolda, Elga Dāboliņa un K. Gulbis.

Vēlēšanās ievēlēja: par DV priekšnieka amata kandidātu šī gada vēlēšanās - pašreizējo DV pr-ku Varimantu Plūdona. DVKV - Kārli Gulbi (18 b.), Br. Loginu (17 b.), Annu Briedi (17 b.), Rudolfu Purvu (16 b.) un Dzidru Gulbi (12 b) uz 3 gadiem, bet Hermani Jakobsonu uz 1 g. (atvietojojot E. Brenci atlikušajam 1 gadam). Rev. kom. - Kārli Rēvaldu, Jāni Vandeli un Pēteri Vitolu. Goda tiesā - Dr. J. Dreifeldu (18 b.), E. Pulciņu (13 b.) un J. Lāmu (12 b.), kandidātos - V. Turķis (11 b), Dr. G. Šūbiņš (10 b.) un U. Maksinš (9 b.).

Turpmākās darbības debatēs pārrunāja laikraksta "Latvija Amerikā" darbības jautājumu un atzinīgi novērtēja LNAK morālo un materiālo atbalstu. Nolēma sadarboties ar LNAK padomes ārkārtas sesijā izvēlēto komisiju nākotnes darbības jautājumos.

Otrās sapulces darba dienas gaitu ievadīja ar lūgšanu. To vadīja Dr. G. Šūbiņš. Tālāk, turpinot pārrunas par "Nodaļu/kopu darbību un sadarbību ar zemes valdi", delegāti pieņēma zemes valdes iesniegumu, kas būtībā bija agrāko lēmumu sakopojums. Uzdeva nodaļām/kopām to ievērot un izpildīt. Teksts tiek publicēts pie lēmumu kopējās uzskaites.

K. Lapiņš (Hamiltona) ierosināja, lai delegāti revīdē 14. jūnija ziedojumu vākšanas statusu, lai to pārkārtotu tā, ka ziedotāji varētu saņemt nodokļu atlaides kvītes. Debatēs nobalsojot, nolēma akciju piemērot aprūpes ziedojumu akcijai. Tālākās pārrunās par vispārējo Latvijas stāvokli Vispasaules mērogā pieņēma A. Kalupnieka, zemes valdes darbības ietvaros izteikto ierosinājumu: Latvijas vārda popularizēšanai Latviešu Institutam, kuŗu vada Vaira Viķe-Freiberga Latvijā, piešķirta \$ 2,000.- no Nacionālās darbības fonda.

Par saimnieciskiem pasākumiem isu pārskatu sniedza B. Logins un A. Kalupnieks, bet par publikācijām V. Plūdons un A. Kalupnieks. Nupat iznākusi Mirdzas Baltās grāmata "**Latvian Legion - Selected Documents**", kas ir vēl nepublicētu dokumentu kopojums; cena: brošēta - \$ 22.-, cietos vākos - \$ 30.-. "Melnās grāmatas" izdošanas priekšdarbi veicās sekmīgi un daļu materiālus jau varēs nodot spiestuvei, iespieddarbu uzsāksanai. Plkv. V. Januma balvai kā kandidāti izraudzīja Anitu Šmitu Latvijā, kas veic ievērojamu darbu jaunatnes audzināšanai latviskā un nacionālā garā. To viņa dara sadarbībā ar DV Kanadā vānādēm.

49. delegātu sapulces lēmumi., rezolūcijas un norādījumi:

1. DV Kanadā 49. delegātu sapulce, sakarā ar ziedojumu vākšanas akcijām un citu saistību kārtošanu DV Kanadā-zemes valdes uzdevumā, uzdod nodaļām un kopām ievērot un pildīt sekojošo:

1) 14. jūnija ziedojumu akcija - Šī ir Zemes valdes ziedojumu vākšanas akcija, kuŗu nodaļas/kopas izved DV KV uzdevumā, ikgadus jūnija mēnesī.

Zemes valdes sagatavotos ziedojumu vākšanas uzsaukumus nedrīkst grozīt, papildināt vai apvienot ar nodaļu/kopu pasākumiem.

No saņemto ziedojumu kopsummas nodaļas/kopas atskaita pasta izdevumus.

No saņemtajiem ziedojumiem atskaita 30% nodaļas/kopas vajadzībām, bet atlikušo summu ir jānosūta Zemes valdes kasierim.

Ziemsvētku ziedojumu vākšanas akcija - Šī ir Zemes valdes ziedojumu vākšanas akcija, kuŗu nodaļas/kopas izved DV KV uzdevumā, ikgadus Ziemassvētku sezonā.

Zemes valdes sagatavotos ziedojumu vākšanas uzsaukumus, līdzīgi 14. jūnija ziedojumu vākšanas akcijai, nedrīkst grozīt, papildināt vai apvienot ar nodaļu/kopu pasākumiem.

No saņemto ziedojumu kopsummas atskaita 40% nodaļas/kopas vajadzībām, bet atlikušo summu ir jānosūta Zemes valdes kasierim.

3) Nodaļas/kopas papildus līdzekļu sagādei savām vajadzībām var izdarīt ziedojumu vākšanu ārpus iepriekš (1. un 2.) minētajiem termiņiem.

4) Biedru dalības maksa: Nodaļu/kopu biedru dalības maksas Zemes valdei ir noteiktas \$ 10.- apmērā katram biedram gadā. Biedru maksas ir jānosūta Zemes valdei pirmajā pusgadā.

5) Mūža biedru maksas: Mūža biedru maksas daļa, kuŗa jānosūta Zemes valdes kasierim, ir noteikta \$ 75.- apmērā no katra mūža biedra. Iemaksai un ziņojumam jāpievieno arī nepieciešamā informācija.

6) Maksājumi no sarikojumu atlikumiem: Saskaņā ar agrākajās sapulcēs pieņemtajiem lēmumiem un norādījumiem, nodaļām/kopām regulāri, pēc notikušajiem sarikojumiem, Zemes valdes kasierim jānosūta:

Nacionālās Darbības fondam - 10% no tirā atlikuma;

Publikācijas fondam (laikraksta "Latvija Amerikā" atbalstam) - 5% no tirā atlikuma;

Skolu fondam - 3% no tirā atlikuma.

2. Sākt nekavējoši iedzīvināt Zigrīda Meierovica divdesmitājo gadu ieceri izveidot Baltijas Valstu Militāro Savienību - B.A.T.O. (Baltic Atlantic Treaty Organization).

3. Uz Londonas nodaļas ierosinājumu atcēla DV Kanadā 45-tās delegātu sapulces lēmumu (protokola 11. lpp., 16. lēmums), kas protokolēts:

"Latvijas Brāļu kapu un Brīvības pieminekļa restaurācijas veicināšanai - G. Brikmaņa iesniegtais ierosinājums: DV Kanadā uzņemties iniciatīvu speciāla fonda vai konta radišanā, kur ienākušie līdzekļi tiktu izlietoti Brāļu kapu

un Brīvības pieminekļa restaurācijai, līdzekļu iegūšanai aicinot talkā visu Kanadā dzīvojošo latviešu saimi.

Kā līdzekļu pamatbaze jaunradītajam fondam/kontam varētu būt visu atlikušo konta "Brīvība - 88" līdzekļu pārskaitē uz to."

Konta "brīvība - 88" atlikušos līdzekļus nolēma izlietot, kā norādīts zemāk (4.).

4. Pieņēma Londonas nodaļas ierosinājumu, uz kuŗa pamata DV Kanadā 49. delegātu sapulce nolēma: Konta "Brīvība - 88" atlikušo daļu konta pārvaldei, sadarbībā ar DV Kanadā valdi, nekavējoties iemaksāt Okupācijas mūzeja pārvaldei, vai norādītā ziedojumu kontā Okupācijas mūzejam Rīgā, Latvijā, kā Kanadā dzīvojošo latviešu artavu mūzeja darbības turpināšanai.

5. DV Kanadā 49. delegātu sapulce, 1999. g. 24./25. aprīlī, aicina Latvijas valsts 7. Saeimas deputātus, Ministru kabinetu un Rīgas pilsētas Domi: Atbalstīt Okupācijas mūzeju un nodrošināt tā darbības turpināšanu patreizējā ēkā, Strēlnieku lauk. Nr. 1, Rīgā, kaut arī tā architektūras vērtējumā neiekļaujas Vecrīgā. Celtne atspoguļo latviešu tautas drūmo pagātni un ciešanas zem okupantu jūga. Tas arī ir norādams un uzsveŗams katram Okupācijas mūzeja apmeklētājam.

6. 2000. gadā DV Kanadā atzīmēs savu 50 gadu jubileju. Tajā sakarībā DV Kanadā 49. del. sap. zemes valdei norāda:

1) Nekavējoties izraudzīt redaktoru brošūras sagatavošanai, kuŗā atspoguļotu DV org. Kanadā aizvadīto 50 gadu darbību.

2) Nekavējoties izraudzīt 50 gadu jubilejas sarīkojumu ric. kom., kuŗa iespēju robežās izkārtotu jubilejas pienācīgu atzīmēšanu.

7. Pieņēma zināšanai DV Manitobas nodaļas paziņojumu: DV Manitobas nod. pilnsapulce izsaka pateicību laikr. "Latvija Amerikā" atb. redaktrisei Ingr. Viksnai par Latviešu leģiona un leģionāru godināšanu laikraksta 1999. g. 13. marta izdevumā.

8. DV Toronto nod. valdes pr-ža K. Zenaiša iesniegums - jautājums DV org. vadībai: Kā rīkoties, plānojot un kārtojot organizācijas nākotnes darbību, īpašumu un nau-das līdzekļu apsaimniekošanu vai izlietošanu, vadoties no ieskata, ka org. darbinieki noveco un nav iespējams izkārtot jaunu darbinieku iesaistīšanu darba turpināšanai.

Nolēma virzīt uz DV Kanadas valdi.

9. DV Kanadā 49. del. sap., 1999. g. 24./25. aprīlī, atzinīgi novērtē abu DV novirzienu Latvijā sadarbību, un aicina šo procesu turpināt, cerībā, ka laba abpusēja sadarbība un tuvāka iepazīšanās novedīs pie vienas vienotas un spēcīgas DV saimes Latvijā.

10. DV Sadberijas nod. valdes iesniegumu, par mūža biedru noteikumu maiņu, kas nodaļu, kopu un zemes valdēm dotu atvieglojumus līdzekļu apsaimniekošanā un izlietošanā, nodeva tālāk DV KV izteikto iebildumu izvērtēšanai un ieteikumiem.

11. Nolēma ar šo gadu (1999. g.) 14. jūnija ziedojumu vākšanas akciju izvest aprūpes līdzekļu sagādei, par ko ziedotāji varēs saņemt nodokļu atlaides kvītes. □

A. Kalupnieks

§ § § § §

PIE MŪSU KARAVĪRIEM LOMELES KAPOS

Svētdien, 13. jūnijā, no Rietumvācijas, Holandes, Beļģijas un Zviedrijas 40 tautieši apciemoja mūsu kaŗavīrus, kas II pasaules kaŗā, kalpodami tikai tautai un brīvības mīlestībai, miruši no ciņās gūtiem ievainojumiem, gūstā iegūtām slīrnībām, un apglabāti kopīgā (40,000) mūžības skarto kapsētā, skaitā - 83.

Svētbrīža dievkalpojumu vadīja prāv. P. Dupats, māc. N. Kamergrauzis un diak. K. Bērziņš. Dziļā satura sprediķi teica māc. Kamergrauzis, uzsverot mīlestības bausli un liekot akcentu uz gara dzīvi un dvēseles nemirstību, kas mūs cieši vieno ar mirušajiem. Mēs izejam no Dieva un Viņā atgrieŗamies.

No DV CV vaiņagu nolika Beneluksa valstu vad. Dr. J. Jerumanis, kam sekoja isa viņa uzruna: Kad tuvojās 16. marts, leģionāru piemiņas diena, Latvijas vadītājos valda satraukums. Tie cenšas DV gan citu Nac. kaŗavīru organizāciju vadītājus atrunāt, lai tie atturētos no šīs dienas publiskas atzīmēšanas. Mēs drīkstētu tikai klusi, kā uz pirkstgaliem, iet pie Brīvības pieminekļa, kas par paradoksu, kas par bezkaunību! Tikmēr tiem okupantiem, kas Latviju nicina, ļauj pie sava uzvaras pieminekļa ar saviem sarkanīem karogiem stāvēt un klaigāt. Vai tā nav kauna lieta?! Latvijas valstsvīriem mūsu zemes vēsture ir vienaldzīga! - Nav arī par to daudz jābrīnās, ja palūkojamies tuvāk, kas vada mūsu valsti. - Latvijas leģiona mērķis bija brīva, neatkarīga Latvija, nevis šodienas Latvija, kur vadībā ir bij. komūnistī, partijas biedri un ideologi. Tā ir valsts, kuŗas ministrs noliek ziedus uz Sarkanarmijas kapiem, bet no Latvijas brīvības cīnītāju atdusas vietām cenšas izvairīties. Palūkojoties pagātnē, varam atzīties, ka daļēji pie visa tā vainīgi esam mēs paši, kad trimdas vadītāji - PBLA aizgāja kopsoli pa to pašu ceļu ar partijas ideologiem. Ir sāpīgi lasīt bij. PBLA vadītājas Vairas Paegles interviju Rīgas laikrakstā Diena, kuŗā viņa, cerēdama uz prezidenta krēslu, cita starpā, saka: "Mums ir smaga vēsture - ir leģionāri, komūnistī, trimdenieki, nodevēji, patrioti, bet mēs visi esam latvieši, tāpēc agri vai vēlu jāatrod kopsaucējs un nav jābūt noraidošam ne pret vienu grupu."

Pēc piemiņas akta, kaŗavīru kapu kopas pāršalca tautas lūgšana **Dievs, svētī Latviju!**

Pēc dievkalpojuma tautieši pulcējās netālajā beļģu viesnīcā kopējās pusdienās, kur noklausījās rakstnieka **Alberta Egliša** isreferātu šīs dienas pārdomām: **Varam pastāvēt tikai, ja mums būs aizstāvēšanās:** -

Sirds nodreb, atceroties tās tālās dienas, kuŗās dārdēja iebrucēju tanki, ielās auroja bez smadzenēm palicis - agitatoru satracināts pūlis, apmulsuši klusēja pārsteigtie, un visā mūsu zemē vaidēja jūnija mēness. Tiesa, katrā sajukumā netrūkst apdullinošu kārdinājumu, netrūkst maldinošu sirēnu; tikai tas nedrīkst gūt virsroku par skaidru prātu un par tautas pastāvēšanas aizstāvēšanu. Viss, kas aptumšo, vairo draudus un var kļūt bistams, tam jāstājas pretī, tas jāsauc vārdā, lai dzīvošana dabīgajā dzīves telpā būtu vienmēr pašu rokās un ziņā. Jo mēs neesam nekāda pastmarka, ar kuŗu apmarko vēstules, mēs esam tauta paši savā zemē - Eiropa.

To zinot, zinot arī kā esam dzimuši, auguši tēvu un vectēvu cirstos šūpuļos, jāuzsver, ka neviena tauta nevar palikt neatkarīga un būt dzīvot spējīga, ja tai nav aizstāvēšanās sīkstuma, ja, kaldinot savu likteni, tautai trūkst vīrišķīguma un dzīvas pašapzinīgas pārdzīvošanas gribas. Tādā reizē, kā šodien, kad esam svēteļojumā pie savas tautas 83 dēliem Brāļu kaŗos Beļģijā, kad garā esam kopā ar visiem grenadieriem, kas bija leģiona divīzijas, pulkos, bataljonos, rotās, ir grūti būt veselīgas nākotnes optimistam, sevišķi neaizmirstot 1999. g. 16. marta vēsturiski kapriozo impresiju Rīgā, kad pēkšņi 22 vēlētie deputāti pazuda projām uz ārzemēm, tāpat ministru vairākums un mums gandrīz savādi pazīstamais prezidents, pasaules apceļotājs. Kamēr atkal premjērs savā ielas žargonā node-monstrēja savas intelīgences līmeni, nepiedienīgi izrunādams kā par šo dienu, tā arī par tiem, kas 1944. gadā netālu no tēvzemes robežas, toreiz sevi netaupdami, spēlēja milzīgi ievērojamu lomu. Šinī vietā jāpasaka: grenadiēri, bū-

dami sava laika liecinieki, apliecināja uzticību Latvijai, kuŗa bija audzināta ģimenē, sekmēta skolā, visā sabiedriskā dzīvē, iesakņojusies pašu zemē, stiprinājusies savā valstī. Tāpēc viņu mitās pēdas nav ar klusumu noklusējamas, nav aprocamas, nav ar arkliem apaŗamas, ar citām samaināmas, vai samināmas, jo tās nav naidā radušās, tās ir mīlestības ugunīs ziedējuŗas puķes, kuŗas nav aizmirstamas, tām jāpaliek dzīvām. Leģions, neskatoties uz viņa tragismu, bija tautas atbilde visiem tiem, kas mūs gribēja iedzīt bezpalīdzībā un tad tūlīt tālāk mūs nogrūst pavisam lejā.

Par šo posmu, kuŗā būtībā bijām sadzīti uz ledus gabala, kas atdalījies no krasta slīdēja projām uz sarkano bezdibeni; par šo lapas pusi mūsu drāmā skaidrības nebūs tikai tiem, kas tanī laikā varbūt nemaz nebija piedzimuŗi, jeb, kuŗi jau mūŗu nodzīvojuŗi, vēl nekad nav dzirdējuŗi, ne dziedājuŗi savas tautas himnu. Tiesa, mēs kaŗojām kopā ar neīstiem draugiem, bet - pret nāvīgāko tautas ienaidnieku, kas šo grenadieru cīniŗanos divdesmitā gadu simtenī pārvēŗš par vistaisnīgāko cīņu, jo patiesībā tā bija tikai latvieŗu aizstāvēŗšanās.

Vispārīgi, īsi atskatoties uz to, ko esam piedzīvojuŗi aizejoŗā gadu simtenī, jāpiemin: anarhijā pārvēŗtais 1905. g; veco strēlnieku spoŗums Tīreŗpurvā, kamēr tos vēl nebija apmulsinājuŗi aģitātori; pulkveŗus Briedi, Kalpaku; politiķus, kuŗus vadīja Kārlis Ulmanis, Zigrīds Meierovics; publicistu Ernestu Blanku, kuŗš pirmais un pirmo reiz 1917. g. Valkā pateica: Mēs gribam sev valsti - Latviju; cīņas no Ventas līdz Zilupeij; divus pasaules kaŗus; 19. divīziju Vidzemes, Kurzemes kaujās; grenadierus melnajā otrdienā 1945. g. 8. maijā un pēc tā kā meŗa brāļus, kas apliecināja, cik vēl dzīva toreiz bija tautas pretoŗšanās. Piedzīvojām nacionālās pagrīdes darboŗanos, un smagākās nakts vidū - trimdas fainomena iespaidīgo degŗanu; bet tam visam pāri piedzīvojām arī gadu simteŗa latvieŗi Gunāru Astru, kuŗa kaŗu Rīgā pavadītāju tūkstoŗi aizbēŗa kailām rokām.

To pārdomājot, paŗlaik atrodamies tādā stāvoklī, kad tēvzemes problēmām, kuŗas ceļas sarkanbaltisarkanā gaismā, tām nedrīkst trūkt arī paŗu ticības, sajūsmas; tāpat, kā 628 dienās 75 kaujās izcīnītajai valstij, kuŗai jau pagājuŗi 80 gadi, tās patreizējiem atjaunotājiem atkal nedrīkst trūkt paŗaizliedzības un godīguma; citādi, dzīvodami bez uzdriktēŗšanās kļūsim apŗaubāmi un pret mums nebūs cieņas, piemēŗam, ja katrā politiskā lēmumā, katrā savas dzīves veidoŗanas virzienā vadīsimies tikai no tā, kā tas patiks aiz Zilupes, ko par to teiks Strasburgā un komisāŗs van der Stūls Amsterdamā. Tas, tādā veidā strādājot rada noŗēlojumu iespaidu pat tajos, kas mūs neizlaiŗ no sava redzes loka. Patiesībā, šajos augŗāmcelŗšanās gados katram valdības loceklim, katram deputātam paŗam vispirms ir pienākums pamatīgāk integrēties 50 gadus postītā Latvijā, lai to saviem spēkiem un rīcības līdzekļiem savestu kārtībā; jo tur, kur solīto 10 latu vietā rentes paaugstinājas vairumam tikai par 18 santīmiem, vēl vienmēr nav tādas labklājības, kas spāŗnotu cerības.

Sodien, svētrīŗā iespaidā, raksturot visu, kas noticis, kas nodarīts - nav iespējams, tas būs reiz dokumentēts Latvijās likteŗa grāmatās. Bet viens gan jāsaka: Leģiona raŗanos, tāpat grenadieru aizstāvēŗanos radīja tikai paŗu okupantu necilvēcīgums, kuŗš visā kailumā atklājās jau Masļenkos, kad tur 1940. g. 15. jūn. rītā, plkst. 02:30 iebŗukuŗie 80 sarkanarmieŗi reizē ar robeŗsargu mītnes nodedzināŗānu ievadīja arī latvieŗu slepkavoŗānu, kur visādos veidos nerimās visos sarkanajos varas gados, kas dod tiesību - mēs apsūdzam okupantus, nevis viņi var apsūdzēt mūs. Jo šis lielā kaimiŗa diktatūŗas laiks Latvijā mūŗīgi mūŗos nedrīkst zaudēt savu asiŗaino spīdumu, asaru sāļumu, un - rūgto patiesību, tikai patiesību. Bet, lai nopietnībā nesāktu domāt, ka esam vēl pēdējie cilvēkēdāji kontinentā, par kādiem tik neatlaidīgi grib mūs pataisīt bijuŗie virskungi ar

saviem meliem un viltojumiem, jāuzsver: mūsu patiesība ir pavisam taisna, vienkārŗa un bez likumiem. Franŗi domā franciski, angļi - angļiski, dāņi - dāniski, vācieŗi - vāciski, krievi - krieviski utt, piem., kur krievi apmetas, tur sākas arī tūlīt viņu imperijas murgs; vienīgi mūs negrib saprast, ja savās mājās mēs, savu dzīvi dzīvodami - domājam latviski. Kas par divainu paradoksu divdesmitā gadu simteŗa nobeigumā, kad smagi piemeklēta, plosīta maza tauta, no neŗēlīgajiem sveŗinieku laikiem palikuŗas, nenokārtotas problēmas dēļ ir pamatoti uztraukusies par savu apdraudēto dzīvi un rītdienu Baltijas baltajā krastā. Jāpiezīmē, Latvija bija, ir un būs mūsu valodai, tradīcijām, visai nacionālajai izpausmei sava dabīga vieta, savs cietoksnis; un tā ir un būs paaudŗu paaudŗēm dzīves telpa, kuŗā starp birzēm, meŗiem, siliem plūst 500 upes, upītes, spoguļojas vairāk kā 2900 ezeri un atradās 275698 zemnieku sētas, kas kopā ar ievērojamo vieglo rūpniecību, amatniecību bija galvenais pamats mūsu tautsaimniecībai, mūsu sabiedriski - kultūrālai dzīvei.

Tācu tūlīt jāuzsver, dzīvojot tādā stūrī, kā mūsu mājās, kas tur cēluŗas jau no paŗa sākuma tādās krustcelēs, kuŗās bieŗi iznāk nokļūt gandrīz kā starp dzirnavu akmeņiem, ko varam pārdzīvot, un ir bijus laime to pārdzīvot - vienīgi, ja esam dzīvs ūdens, vienmēr klints cieti un tautiskumā vienoti ar dziļām, stiprām saknēm.

Noslēgumā tomēr paceļas arī cits jautājums: kas būtu noticis, ja mums nebūtu bijis mūsu leģions? Neielaiŗoties blakus iztīŗzājumos, viens ir skaidrs: maskavieŗiem atgrieŗoties, tie paŗi vīri labākajos gados tūlīt, un - vēl vairāk, būtu līdzīgā kārtā mobilizēti Sarkanarmijā, lai nekavēŗoties tos triektu tālāk Vācijas virzienā. Iznākumā, Rietumu valstu guvums no II pasaules kaŗa būtu krietni mazāks, un mūsu upuru skaits atkal ievērojami lielāks.

Vispārīgi, leģions visos Austrumu frontes gados nav nevienu brīdi ar savām aizstāvēŗšanās kaujām kaitējis Rietumu valstu militāŗajiem mēŗķiem Eiropā. Tanī paŗā laikā mūsu grenadieris sveŗās armijas drēbēs ar vācu armijas ieroŗiem, pat atrasadamies pirmajos grāvjos, nekad nav cīnījies par Hitlera vājprātu, bet, būdams brīvības atgūŗanas uzdevumā, klusībā sapņoja, tam arī ticēja: reiz sasniegt, nodroŗināt tādu laiku, kuŗā tautai - sev ceļot savu Gaismas pīli, vairāk nekad nevajadzētu pakļauties citu patvaļām un sveŗinieku interesēm.

Otrā pasaules kaŗa kapsētu krustu jūrā, neaizmirstot mūsu grenadieru kapus, ir patiesība, kas rāda, cik stiprām saitēm esam bijuŗi saistīti, kā arī, cik dzīvi vēl tagad esam, cik - nākotnes dēļ mums paŗiem ir savas pastāvēŗšanas aizstāvēŗšana dzīva. □

Dr. J. Jerumanis,

DV Beneluksa nod. vad.

⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗

DZIMTENE PATEICAS SŪTĪTĀJIEM

DV Montrealas nodaļas vanadŗu un vanagu pavasara saiņu akcija vaiŗagojusies panākumiem. Lielais un svētigais darbs, ko nodaļa paveica ar 96 vanadŗu, vanagu un mūsu labvēļu sarūpēto saiņu nosūtiŗānu trūkumcietējiem dzimtenē, to aplicina, kā arī daudzās sapēmēju pateicības vēstules. Esam uzklaŗusījuŗi mūsu tautas trūkumcietēju balsis un mūsu rosību robeŗās snieguŗi palīdzību. Man šķīet, ka visskaistākā atlīdzība par veikto darbu ir atziņa, ka vēl sava mūŗa nogalē spējam darīt ko labu mūsu daudz izmocītās, nevietā peltās, nievātās un pasaules mainīgos vējos atstātas tautas labā. Apziņa, ka mūsu DV darbu saredz un atbalsta mūsu labvēļi ar saviem ziedojumiem dōd spēku un rada ticību, ka šis darbs ir vēl jo vairāk paplaŗināms, it seviŗķi tagad, kad mūsu tautai, ar jaunās valsts prezidentes Vairas Viķes-Freibergas stāŗanos amatā, pāveŗas iespējas vēl mūsu mūŗā saredzēt latviskās brīvības

saules otrreizēju uzlēkšanu un piecdesmitpiecgadīgās tumsas aizdzīšanu. Parādisim savai tautai, ka latviešu An-
tiņu skaits pieaug neticamā apjomā un "gudro brāļu" bars
izklist pa aizmirstības ceļiem ar visu savu sarauto man-
tību. Neaizvērsim atvērtās durvis gaišākai Latvijas un lat-
vu tautas rītdienai ar aizbildinājumiem, kritiku un neeso-
šas patiesības un taisnības meklēšanu. Jauns lemesis ir ie-
likts Latvijas, vēl arvien auglīgās zemes arklā, un būs im
tie, kas ieber Latvijas zemnieka sauļā jaunās un veselas
sēklas pavasara sējai, arī vilcējs zirdziņš ir iejūdzies tēvu
zemes arklā. Nesāksim to pātagot jau tagad un necen-
tisimies apart mūsu auglīgās Zemgalītes, skaistās Kurze-
mītes, kalnainās Vidzemītes un daiļās ezerzemes Latgā-
lītes laukus dažu nedēļu vai mēnešu laikā. Saudzēsim savu
zirdziņu un neliegsim tam novakaros laba Latvijas āboliņa
un dzidra avota ūdeni. Atstāsim mierā arājiņu un, kājas
noaujot, palīdzēsim viņam izbērt pastaliņas no tēvu zemes
smiltīm. Gaidīsim visi kopīgi jaunās rīta saules lēktu! Ticē-
sim, ka atkal jauna diena pienāks mūsu sērdieniņu tautai.
□

Skrastiņu Indulis

#####

LATVIEŠU NACIONĀLĀ APVIENĪBA KANADĀ

Domu izmaiņa turpinājas:

PRECIZĒJUMS

Izejot no maija 'Ziņotāja' LNAK 17. padomes sesijas
atreferējuma un reizē ņemot priekšā prombūtnē ienāku-
šus (kā publiskus, tā privātus) jautājumus, vēlos precizēt
pāris lietas sakarā ar LNAK Timekļa lapu (Web site) pro-
jektu.

* Lai gan viens otrs vēl vaicā par projekta 'progresu',
fakts ir, ka tas jau pāris mēnešus bijis gatavs (attiecīgā
lapā uzrādot arī jaunievēlēto LNAK valdes sastāvu). Viss
komplekts bija publiski pieejams no š. g. aprīļa sākuma,
bet ar minētām maiņām un tehniskiem labojumiem no
16. aprīļa. **Adrese: www3.sympatico.ca/lnak/** (agrāk:
www3.sympatico.ca/lnakL/LNAK.htm).

* *Kāpēc tik ilgi bija jāgaida?* Cik man zināms, izejošā
LNAK valde par šo projektu sāka domāt pirms divarpus
gadiem - bet nemāku teikt, kas ar toreizējām iecerēm
notika. Pag. g. decembrī, viena valdes locekļa mudināts,
iesniedzu formālu darba plānu ('proposal'). To pieņēma š.
g. janvārī. Iesniegums paredzēja, ka LNAK sagādās lapām
izejvielu (tekstu, fotogrāfijas), bet es to 'pārnesīšu' un sa-
kārtōšu Web lapās. Divus mēnešus vēlti gaidīju, tad nolē-
mu rīkoties pats. Lapu komplekts varēja būt gatavs febru-
ārī.

* *Kāpēc lapās nav uzdotas LNAK valdes locekļu elek-
troniskā pasta (epasta) adreses, ja vairākumam tādas ir?*
Tāpēc, ka izejošā valde izšķīrās uzrādīt tikai vienu:
lnak@sympatico.ca, resp., organizācijas, ne katra locekļa
privāto.

* *Kāpēc lapas 'lēni' parādās?* Noteicošais ir katras sis-
tēmas ātrums: cik veikli dators, modema un tiklu savieno-
jums, kopā strādājot, spēj saturu pieņemt un 'sagremot'.
Turklāt LNAK lapu komplektam ir stipri grafisks raksturs
- tajās, piem., daudz fotogrāfiju. Tās, salīdzinot ar tekstu,
ekrānā 'iznāk' lēnāk.

* *Kas šodien ir LNAK lapu saimnieks?* Lūdzu kon-
taktēt LNAK valdi ar tādiem un līdzīgiem jautājumiem,
tāpat tai nodot piezīmes un ieteikumus. Savus pienāku-
mus esmu izpildījis.

* Bet ka es būtu lietas kursā "daudz palīdzējis" ir pā-
rāk maigi teikts. Fakts ir, ka biju atalgots šo lapu veidotājs
(nevis "padomdevējs") un darbu - atsevišķu nodaļu satura
(teksta, grafikas) salikšanu, lapu iekārtojumu, apdari - vei-

cu viens pats. Miķelis Svilāns rezultātus (veselus četrus
maiņu gājienus) izlika pie Sympatico. "Citi" piedalījās tikai
tādā ziņā, ka viens otrs pēc atkārtotiem lūgumiem deva
izejvielu (pāris teksta rindkopas, fotogrāfijas). Tātad, par
'paskatu' lielā mērā atbildīgs esmu es, bet satura pareizī-
bu (arī vietumis materiālu izvēli) pārbaudīja toreizējie
LNAK valdes locekļi V. Zariņš un P. Brauns.

Iesaku šo lapu komplektu apskatīt, jo tas ir diezgan
plašs - jaunā veidā - izklāsta mūsu sabiedrības vēsturi un
dzīvi Kanadā, reizē arī sniedzot informāciju par dzimteni
Latviju un atzīmējot tālākus kontakta punktus. LNAK la-
pas zināmā mērā mūs 'pārstāv'. Kā mazu gandarijumu va-
ru minēt vienu Latvijas lietpratēju grupas vērtējumu, kuŗu
saņēmu uz vietas pirms pāris nedēļām: esot 'diezgan labs'.
Arī 'viņi' skatās un vēro! □

1999. g. jūnijā

Juris Mazutis

#####

LĒTTICĪBA - LATVIEŠU PAMATĪPAŠĪBA?

Ir grūti mierīgi lasīt Montrealas Latviešu biedrības Zi-
ņotāja (maijs, jūnijs) M. Štauvera, V. Zariņa, M. Rutules
un citu rakstus - tautieši Kanadā šķeļas tāpat kā latvieši
Latvijā. Domājam - esam vienoti, bet nu ir šķeļšanās laiks
klāt. Un abās zemes lodes pusēs iemesls ir viens, proti,
attieksme pret Latvijas nākotni, okupāciju un okupētāj-
valsts civiliedzīvotājiem, kuŗi šeit palikuši, pret, t. s., inte-
grāciju, pret valodas likumu utt. Citādi sakot, runa ir par
attieksmi pret līdz galam nenoārdīto padomju okupāciju,
tās sekām.

Lai cik tas nebūtu rūgti, gan trimdas zemēs, gan Lat-
vijā pieaug pārmetumi vecākajai paaudzei, ka tā negrib iet
laikam līdzī, tup savās atmiņās, ar neuzticību skatās uz vi-
su jauno un progresīvo. Gan tur, gan te daļa gados jauno
latviešu optimistiski sludina, ka tagad visiem jādzīvo drau-
dzīgi, jāmeklē kompromisi, jāpielāgojas, jāsapņojas utt.
utj. Šos viedokļus citīgi atbalsta padomju dzīvi nepazisto-
šais Maksis van der Stūls un citi komisāri.

Cik reāls pamats ir tam, ka tā notiks, ka mums tiks
atbildēts ar to pašu? Gan komisāri, gan jaunlatvieši abās
pasaules malās ir aizmirsuši, ka darišana ir ne ar kādu
kristīgu Eiropas tautu, bet gan pusgadsimtu maitātiem,
viltīgiem padomju cilvēkiem, par kuŗiem nekad nevar būt
drošs, ko viņi izperinās. Tieši no šīs rūgtās dzīves piered-
zes nāk vecākās latviešu paaudzes piesardzība, neticība
Maskavas, Rietumu komisāru un lētticīgo latviešu vār-
diem. Un vai viņiem nav taisnība? Vai to nepierāda pati
svaigākā Maskavas rīcība? Taisni jābrīnās, cik vienkārši
un eleganti tika apmānīti visi NATO taktiķi, stratēģi, eks-
perti, komisāri un citi lietpratēji kopā ņemot! Maskava ar
NATO sarunā vienu, paraksta papirus, bet dara pretējo!
Lidlaukā ierodas korektie angļi un brīnās - kas tie tādi, tā
taču nebija runāts? Dā, jā, jā, krievi atbild, nebija runāts,
bet tā ir noticis, te mēs esam un viss. Kauna sajūtas -
nekādas. Tas, lūk, krieviem skaitās taisnīgs jautājuma kā-
rtojums. Turklāt šāds "triks" tiek izspēlēts ne ar ko citu, kā
pašu NATO! Atļausiet vaicāt - uz ko lai cer sīkāki gariņi,
Latvija? Starp citu, dzimtenē daudzi no sirds priecājas par
šo krievu izricību. Nu taču pat aklajam jāklūst redzīgam,
beidzot pat vislētticīgākajiem NATO ģenerāļiem un ES
komisāriem ir jāsaprast, ar ko viņiem darišana! Vai tik
grūti saskatīt, ka Krievijā ir mainījusās tikai personas, bet
domāšana un metodes palikušas vecās, staļiniskās, tas ir,
panākt sev labvēlīgu rezultātu **vienalga kādiem līdzek-
ļiem** meliēm, demagoģiju, šantažu, rupju spēku utt. Savu-
kārt, skatītājiem paredzēts ierastais "cirks" - māksloti brī-
nīties, tēlot tādu kā vientiesi un muļķīti, sak', kā tā varēja
gadīties... pavisam nesaprotami... varbūt nelabais iejau-

cies... varbūt "kriša (jumts, resp., galva) aizbraukusi" utt. utj.

Cienijamie trimdas vidējās un jaunākās paaudzes latvieši! Kā jūtaties pēc šī kārtējā krievu brinuma, vai tas jums neko nemāca? Skaidri sakot, jūsu lētīcība var dārgi maksāt. Pazīstot lielo kaimiņvalsti, tieši Latvijas vecākā paaudze visenerģiskāk ciniņās par pilsonības likuma grozījumu atcelšanu (atbalstīja TB pozīciju) un šobrīd protestē pret sasteigto pilsonības daļašanu, nepārdomāto integrāciju, valodas likuma mikstināšanu utt.

Tikmēr Latvijā notiek drāmatiskas lietas - lētīcīgie trimdas un Latvijas latvieši, nenoskaidrojuši vai pasaulē jēl kaut kad okupētie ir integrējušies ar okupētājiem, vai minoritāte, piemēram, Rīgas latvieši) spēš integrēt majoritāti (iebraucējus), vai eiropiskā un aziātiskā mentalitāte vispār saderas kopā, vai svešinieki maz vēlas runāt latviski utt., lielā entuziasmā pakalpiģi brien pa komisāru nosprausto līniju!

Atmetisim ilūzijas par svešinieku uzticību brīvai Latvijai. Tiklīdz krievu tautības Latvijas pilsoņu būs vairāk kā latviešu tautības pilsoņu, tā pēc Maskavas spiediena notiks referendums. Nav jāšaubās, ka visi krievvalodīgie balsos par atkal apvienošanu ar lielo brāli... Tad komisāri un lētīcīgie latvieši varēs kārtējo reizi raudāt - redz' kā iznāca...

Ari par PBLA var brīnīties - it kā gudri cilvēki, bet naitīc, ka krievi iemācīsies latviešu valodu un runās tajā. Ha, ha! Nu jau intervijas un aptaujas rāda skaidri - lielu lielais vairums krievu negrib runāt latviski, un viņi to arī nedara, pat ja prot runāt. Lidzīgi tas ir attiecībā uz visiem citiem jautājumiem - visur ir krasī pretēji viedokļi. Pat krievu žurnālisti pēc kopējām diskusijām, spiesti konstatēt, ka Rietumi ir kaut kas cits, kas Austrumi.

Kamēr nav par vēlu, trimdas jaunajiem latviešiem ir pēdējais laiks noņemt no deguna rozā acenes un skatīties dzīvē reāli. Nav laika kašķēties, priekšā lieli darbi. Piemēram, jāatgādina un jāatmodina katrs no tiem J. Mazuša pieminētajiem 88% "diasporiešu", kuģi nav ne pilsonību pieprasījuši, ne politiskos procesos piedalījušies. Viņu balsis tūlīt būs vajadzīgas vēlēšanās, citādi Latvijas likteni izšķirs šeit savairotie graždani. Un tad vairs nebūs nozīmes ne pretrunām, ne izligumiem, ne viedokļu saskapošanai, ne kafijas vakariem. Tad, dāmas un kungī, mīļie aizjūras tautieši, gluži vienkārši būs par vēlu... □

Dr. paed. Jānis Birzkops,
Liepājas Paidagoģijas akadēmija
#####

V. PLŪDONA UN V. ZARIŅA VĒSTUĻU IZMAIŅA

Mēdz teikt, ka, ja kāds nevar pārliecināt ar argumentu, ja tam vispār nav argumenta, tad vienīgais, kas paliek, ir otru apgānīt un apmētāt ar tukšām frazēm un apvainojumiem. To pierāda sekojošā DV CV priekšsēža Varimanta Plūdona 1999. gada 21. jūnijā man pastā nosūtītā vēstule - atbilde manam aprīli epastā izsūtītam rakstam par LNAK padomes sesiju.

Seko V. Plūdona vēstules teksts:

Labdien!

Maijā devos uz DV CV sēdi Vācijā un tad pēc tam uz Latviju, lai ņemtu daļību PBLA valdes sēdē, kuģa, kā Tu zini es tiku demokrātiski ievēlēts no LNAK padomes. Tā kā abas sēdes prasīja sagatavošanās laiku, tad man nebija laika atbildēt uz Tavu "E pasta" paustām muļķībām. Tagad, kad esmu atpakaļ Kanadā, noziedošu atbildei dažas minūtes, jo vairāk laika tas neattaisno.

Vienu nevar noliegt un Tev jādod kredīts. Tu tiešām biji piestrādājis pie savas vēstules un izkratīji tanī savu sirdi, jo tā Tev, acimredzot, ir bijusi pilna, kuģu vēl papildinā-

ja "zaudētāja sindroms". "E pats tanī vakarā ir bijis ļoti aizņemts, bet tā kā man nav zināmas tās adreses, tad nevaru spriest, kam Tu esi rakstījis. Varbūt adresēto starpā ir bijis pat Jēlcins, bet man par to tikai jāpasmaida.

Tagad drusku pār raksta puspatieso, nepatieso un veikli sagrozīto un no konteksta izņemto saturu. Tu raksti: "...bet īpaši pēc Alūksnes PBLA valdes sēdes un manas nostājas pilsonības likuma grozījuma jautājumā DV, Varimanta Plūdona vadībā, gatavojusies un centusies mani izvēlēt no PBLA valdes." Kas attiecas uz manim, tad man personīgi ļoti nepatika PLBA pilsonības likuma balsojums, bet tur tas arī beidzās. Ar tīru sirds apziņu varu teikt, ka neesmu nevienu aicinājis nedz kādam norādījis, vai aicinājis DV, ka Tevi nebūtu vēlams ievēlēt PBLA valdē. Mans "grēks" sastāv tikai no tā, ka sesijas laikā, citu sarunu starpā, pacēlās vēlēšanu jautājums un es diviem padomes locekļiem aicināju balsot par manim. Vai Tu nevienam nejautā balsot par Tevi? Zinot Tavu pieeju lietām - ļoti šaubos.

Teve gandrīz taisnība atkarībā uz "Melno grāmatu", nu tā, kuģu Tu tik ļoti centies nogremdēt, bet, paldies Dievam, Tev tas neizdevās. Tu raksti, ka pieprasīšu iztrūkumu \$ 13,000,00 grāmatas vajadzībām, bet Tev zināšanai, man vajadzēja tikai \$ 12,000,00, un tos dabūju. Un Tev par prieku, es atbalstīju PBLA vēstures grāmatas izdošanu. Pirmā daļa, tagad pēc 4 gadiem, esot tikpat kā gatava. Pasaulē taču notiek brīnumi.

Bet tā jau nav, Tu savā vēstulē esi atzinies lietā, par kuģu sabiedrība jau sen runāja un Tu raksti: "Galvenais DV mērķis darbībai LNAK sesijā saistīts ar PBLA - pagriezti PBLA no līdzšinējā ceļa uz "labo pusi". Tā tad tagad tas ir melns uz balta, kā lai kaut ko pagrieztu un labo pusi, tas ir bijis kreisā pusē - vai tā nav? Un Tu kā bijušās trimdas latvietis to nožēlo, ka lietas tiek pagrieztas uz labo pusi - žēl!

Tu vēstulē raksti, ka Tev ir labs ieskaits mūsu sabiedrībā Kanadā un ārzemēs. Par to es ļoti šaubos, jo notikumi rāda, ka Tu neredzi daudz tālāk par savu deguna galu. To pierādīja Tava nostāja ne tikai Alūksnes rezolūcijas gadījumā, bet Tava arogantā izturēšanās "Melnās grāmatas" plānošanas komitejas sēdēs un LNAK sesijās. Un Tavai informācijai, 12. jūnijā Rīgā parakstīju līgumu ar "Memento" izdevniecību par "Melnās grāmatas" salikšanu, iespiešanu un iesiešanu.

Es Tev no sirds vēlu atgriezties latviešu sabiedriskā darbā, bet lai tas būtu vieglāk, mēģini tikt vaļā no savas arogances. /V. Plūdons, paraksts/.

Manā aprīļa rakstā tika pacelti dažādi Kanadas un īpaši Toronto latviešu sabiedrībai būtiski jautājumi. Es būtu cerējis, ka DV CV priekšsēdis būtu pat par dažiem nopietnāk izteicies. Nē, viņš ņirgojas un cenšas manis teikto nostādīt par nesvarīgu.

Varu tikai piebilst, ka daudzas man sūtītas epasta atbildes no trijiem kontinentiem, arī no Latvijas, personīgi nodotie komentāri un tas, ka raksts tika publicēts Montreālas Ziņotājā un Austrālijas latvieti, norāda tieši pretējo.

Manis teiktajam un secinājumiem var piekrist vai nepiekrist, bet paceltā viela ir nopietni pārdomājama un pārrunājama. Man šķiet, ka ārzemēs dzīvojošie latvieši sagaida vairāk no DV CV priekšsēža. □

Viesturs Zariņš,
Toronto tuvumā

♦ Telpas trūkuma dēļ šoreiz nespējam publicēt visu iespējamo materiālu, ko esam saņēmuši domu izmaiņā par LNAK un tās sesiju. Turpināsim to nākamajā MLB Ziņotāja numurā, jo, šķiet, svarīgi to darīt, un varbūt tieši tādēļ, ka pārrunās tagad piedalās cilvēki Latvijā, Austrālijā un kaimiņu zemē - ASV. Tādēļ jebkuģš, kas vēlētos pārrunās piedalīties, aicināts to darīt. Gaidīsim!

Red.

LATVIA HAS A NEW PRESIDENT

On June 17, 1999 (on the same day in 1940 - 59 years earlier - The Soviet Union occupied Latvia under a secret amendment of The Ribentrop-Molotov pact) the Latvian parliament - Saeima - elected a new president - **Vaira Vīķe-Freiberga**. She received 53 votes on the seventh ballot. Memorable is the fact that Vaira Vīķe-Freiberga is the first woman in the Eastern Europe to hold the office of President of the State. She took office on July 8, 1999. The current term is 4 years. She replaces **President Guntis Ulmanis** who had served his 2 terms allowed by the Constitution of Latvia. On that same day Saeima passed a historic Language Law.

Both events have been widely covered in the European and Western media.

On July 10, 1999 "Globe and Mail" covered both in a lead editorial Titled "**Latvia imports a Canadian President**" and subtitled "**Can Vaira Vike-Freiberga serve a a role model for language tolerance?**"

The editorial comment follows:

Vaira Vike-Freiberga isn't canola or telephone parts, but she still has the potential to be one of Canada's most important exports. After living 44 years in this country, the former University of Montreal psychological professor returned last year to her native Latvia.

This June, with the country's presidential race deadlocked, she was asked if she would stand for the largely ceremonial office. She did, and she won. Now Ms. Vike-Freiberga talks about bringing a Canadian sensibility to a country whose history bears the scars of conquest and colonization. Since 1237, with only few interludes of independence, Germans, Poles, Swedes, Russians, Germans again, and Russians again have ruled the Baltic country.

Russian rule after the Second World War was particularly brutal, with 60,000 Latvians deported to Siberia and hundreds of thousands of Russian colonists brought in.

Since 1991, Latvia has been free and struggling.

The most trying question has been how to amalgamate the 40 per cent of the population who are Russian-speaking with a Latvian speaking majority. The Latvians' initial instinct was vengeful. They passed a law proclaiming that only those Russian speakers who themselves, or whose ancestors, had been in the country in 1940 could become citizens. Everyone else was a stateless, non-voting resident.

These provisions have since been reversed, but almost simultaneously with Ms. Vike-Freiberga's inauguration the Latvian Parliament passed a Draconian language law. Among other things, it requires all signs, posters and advertisements to be written only in Latvian. It demands that public speeches be only in Latvian. It severely restricts the ability of Russians to conduct business with the government in Russian and prohibits showing films to preschool-age children unless the movies are dubbed in Latvian.

The law is seen as so discriminatory that Latvia has been warned by several European countries that its provisions may torpedo its hopes of joining the European Union. The legislation has also produced protests from Russia and Russian-speakers. The latter have marched

under ominous placards announcing "A Ruling Dictatorship Leads to Kosovo."

Enter Ms. Vike-Freiberga. She has declared that Russians are welcome members of the state. She says she will enroll in Russian language classes so she can speak with the minority, and as well as show them that even a 61-year-old can learn a new tongue. She has also argued that Russians must learn the "state language" of Latvian. She likens this to people living here learning either English or French.

All of this is good and soundly Canadian.

But she also says she will never give a speech in Russian while president. She has declared that the Russians are colonizers who did not do the honourable thing and return to their homeland after the end of empire. In this too she sounds Canadian, but, alas, of the Lord Durham-Parti Quebecois *militant* school.

Ultimately, she and Latvia are going to have to decide which Canada they will be - the place where two language groups make peace with one another or the place where one kind of linguistic colonialism attempts to supplant another.

It is a choice which will determine whether Latvia prospers in a region where it will always have to accommodate its huge and nationalistic Russian neighbour.

And it is also a choice which will indicate how good this country has been at teaching Vaira Vike-Freiberga the intrinsic worth of tolerance. □

+ + + + +

President V. Vīķe-Freiberga has invited two-time premier **Andris Šķēle**, the leader of the **People's party (Tautas partija)** to form the **8th government of the renewed Latvian State**. It will be a majority government supported by the 3 major parties (Tautas partija, Tēvzemei un Brīvībai un Latvijas ceļš) in the Latvian Parliament (with 62 combined members of 100). It appears that this will happen quickly and will form a political stability for some time to come. It will replace the minority government of **Vilis Krištopāns**, who resigned upon learning that one of the junior parties of the coalition was talking to the opposition.

+ + + + +

THE LATVIAN CREDIT UNION OF MONTREAL DISSOLVED

On June 20, 1999 one of the Montreal Latvian most important financial organisations and member of the community was dissolved under the pressure of Quebec. By dramatically increasing the forced belonging fees to Credit union federation its existence was not warranted in the minds of its Board of the Directors. An extract of the minutes of the special general meeting of the members of The Caisse d'Economie des Lettons and its version Latvian Credit Union, held on June 20, 1999, at the Centre communautaire des Lettons de Lachine, 3955 rue Provost in Lachine follows:

RESOLUTION APPROVING THE LIQUIDATION OF THE CAISSE D'ECONOMIE DES LETTONS AND ITS VERSION LATVIAN CREDIT UNION

The president informed the members that at a meeting of the Board of Directors held on May 25, 1999, a resolution to propose the winding down of the Credit Union was carried.

WHEREAS it is opportune to liquidate the Caisse d'Economie des Lettons and its version Latvian Credit Union, (the "Credit Union") in accordance with section

309 and those following of the Savings and Credit Unions Act and the Winding-up Act.

Upon a motion by xxxxxx, seconded by xxxxxx, it was resolved by more than three quarters of the votes expressed by the members present that the affairs of the credit union be liquidated and that the credit union be dissolved in accordance with the Savings and Credit Unions Act and the Winding-up Act.

Upon a motion by xxxxxx, seconded by xxxxxx, it was resolved by more than three quarters of the votes expressed by the members present that

a) The Quebec Desjardins Credit Union Federation be appointed liquidator;

b) Distribution of the proceeds of disposal of assets be performed as prescribed by law.

True copy

This 20th day of June, 1999, in Lachine

Roberts Vitiņš,
Secretary.

Also:

IT IS DULY PROPOSED AND SECONDED AND CARRIED UNANIMOUSLY to submit to the liquidator the following requests:

a) See that the Federation's promises are respected

b) Make all the efforts possible to try to refinance all loans in block by "Litas" or other financial institution

c) See that the interests of members are protected.

True copy

This 20th day of June, 1999 in Lachine

Roberts Vitiņš,
Secretary

NB: The official announcements are on page 26.

Comments and contributions to this particular section of **MLB Ziņotājs** are most welcome. Please address them to the Editor.

✉ ✉ ✉ **VĒSTULES** ✉ ✉ ✉

PAR TICĪBĀM UN VĒRTĪBĀM

Ar interesi lasīju A. Memera rakstu par dievtuņiem. Mana doma, par cik pazīstu dievtuņus, piedaloties viņu saietos un pat viņus uzrunājot (Tālavā), ir, ka viss ir skaisti un atzīstami, ko viņi dara latvietības un tradīciju uzturēšanā, man tikai jāpiebilst pret to, kas viņiem nav pieņemams un kas kristīgai ticībai ir esenciāls. Kā Bībelē teikts - koku var pazīt pēc tā augļiem. Personīgi, būdams tikai mūsu Rietumeiropas kultūras skaistumu apbrīnotājs, atzīstu, ka tie veidojušies tiešā kristīgās Baznīcas ietekmē. Kāpēc kristīgā Baznīca, bet ne Islams, ne Hindu (ne dievtuņi), ne pēdējie virszemes paradīzes cēlāji un ne supertautas idejas sludinātāji kaut ko līdzīgu varējuši? Atbildi var atrast palasot lielākā šī g. s. kultūrvēsturnieka Lorda K. Klarka (Clark) "Civilizāciju", vai noskatoties viņa 13 stundu video filmu. Viņa domas ir, ka viss slēpjas "ar sievietes ideālu pacelšanā debesu hierarchijā", t. i., Madonnas tēlā. Tas ļoti atbilst dievtuņu Māras tēlam, tikai viņai trūkst dievišķā Bērna uz rokām. Beigās arī lielais Ģēte sava mūža noslēgumā savā "Das ewig Weibliche" dzejā slavina šo pašu sievišķības ideālu spēka noslēpumu mūsu kultūradē (Ko, savkārt, Mālers iemūžinājis 8. simfonijā).

Kas attiecas uz pieminēto Sv. Augustīnu un Sv. Tomu, der pieminēt bīskapa F. Šina (Sheen) domu: Kaut filozofi un teologi (arī Memenis) var dziļāk (un sarežģītāk) runāt par ticības lietām, vienkāršā sieviņa ar savu lūgšanu var tuvāk izjust Dieva klātieni un gūt dvēseles mieru. "Visa teorija ir pelēka, tikai dzīvības koks ir zaļš" (W. G.).

E. Upenieks

CĪŅU UN DOMU BIEDRI!

Mums visiem ir zināms, ka par Latvijas Valsts prezidenti kļuvusi Vaira Viķe-Freiberga. Paldies tiem 53 Saeimas deputātiem, kas nepārdevās nomenklatūrai un tās pakalpiņu vēlmēm, bet klausot sirdsapziņai un latviskai pārlicībai, nobalsoja un ievēlēja latvieti, kuŗai Latvijas valsts un tauta ir tuva sirdij. Paldies Dievam, ka veselais saprāts pēma virsroku un gaismā uzvarēja tumsu!

Vēl ciņa nav galā un nebeigsies,
Tev, Lāčplēsi, Spidola palīgā ies!

Voīdemārs Antiņš,
"Mežotnē", ASV

✉ ✉ ✉ ✉ ✉

KRISTUS DĀRZS

Siera ritulīši un Jāņu vainagi, vainagi bez skaita sagādīja priecīgos ligotājus Kristus dārzā, Zaļu dienas pēcpusdienā. Par to, kas liekams galdā svētku mielastam, jau vairākas dienas iepriekš bija rūpējusies Ausma Miķelsone ar palīdzēm no Kristus Dārza iemītniekiem, DV sieviešu kuŗa Zile un Jānis Miķelsons. Ausmas grupas ražojumi bija pieejami arī pensionāru saietā Centrā, iepriekšējā ceturtdienā. Vakara norises laikā, Ausma saņēma virtuves darbinieku pateicību - laša krāsas rozēs. Astrīdas Kalniņas ģimenes un Intas un Rūdolfas Purvas no "pārnovada" vestās margrietīņas un citas pļavu puķes un ozollapas. Vainagus bija vījuši paši iemītnieki, tāpat dekorējuši telpas un tuvāko apkārtni. Savu roku kopējā darbā bija pielikuši Gunda un Sandra Barnavi un citi talcinieki. Sekoja iemītnieku un viesu gaumē Maijas Miķelsones un palīdzu gatavotās vakariņas. Lai līdz pilnībai radītu liksmību Ligo svētkos, savu prasmī alus brūvēšanā bija rādījis Jānis Neimanis no Hamiltonas.

Viesu vidū kā ūdenszāles locījās tautu meitas ar vainagiem, Allison Lapsa un citas, kad arī uzzinājām, ka Jāņu māte ir iemītnieku nodarbību vadītāja Jolanta Linde, bet Jāņu tēvs - valdes priekšsēdis Dr. Jānis Lūsis. Publiska pārlicīnājās, ka Ligo vakara organizētāja un vadītāja ir Jolanta. Viņa pieteica vakara tālāko nosrīsi - kamerkuŗa Dzirkestis dziesmas un rotaļas, Vizmas Maksīņas vadībā ar Helēni Ginteri pie klavierēm un Diždanciša dejojājus (vad. Z. Miežītis), Marutas Freimūtes vadībā.

Turpinājums vakara norisei bija pie Maigoņa Kūlaiņa apzinātā ugunsкура, kur uz ligošanu un apligošanu pulcējās 160 liela Jāņu bērnu saime ar lielu bērnu un jauniešu pulku. Jāņu mātes Jolantas un Jāņu tēva J. Lūša vadībā.

Bija jau dziļa nakts, un Kristus Dārza iemītnieki varēja droši gulēt savās istabās, apzinoties, ka ugunsкура dzirksteles un tuvinieku Ligo dziesmas viņus sargās. □

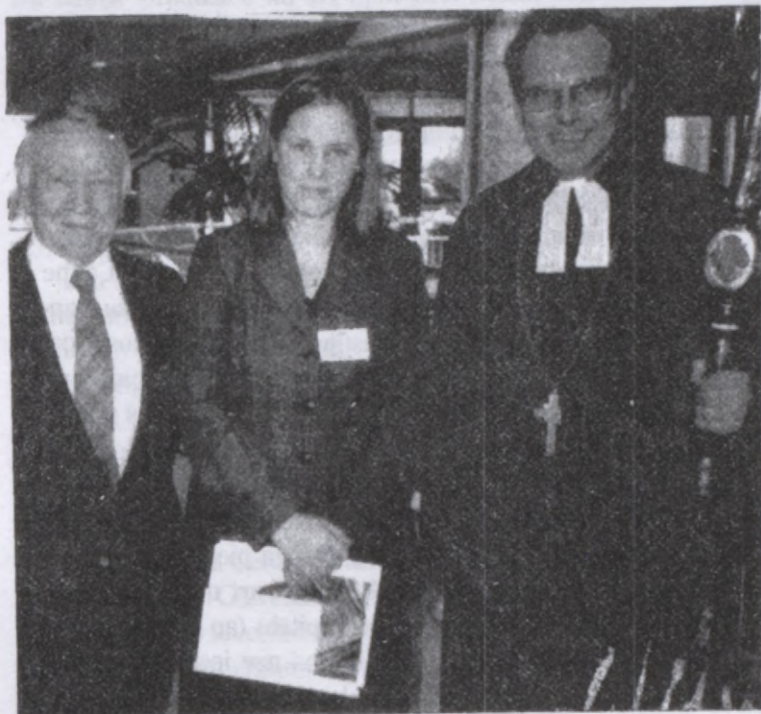
Hugo Miķelsons,
Toronto, Ontario

Kristus Dārzam būs piebūve

Ontario provinces valdība savā budžetā paredzējusi līdzekļus veco ļaužu māju gultu skaita palielināšanai, uz ko cer arī Kristus Dārzs. Paredzēts pieprasīt 20 gultu nodalījumu "Alzheimerā" slimieiem un citādi garīgi traucētiem. Pie jaunās piebūves būs iespējams izveidot arī skaitu kapellu un pat dažas istabas ciemiņiem, kam tādas būtu vajadzīgas. "Woodbridge" rajona deputāta un arī ministra Al. Palladini sekretāre pat inkognito apciemojusi Kristus Dārzu un izteikusi izbrīnu par tā savdabīgo skaistumu. Tas ir jauns itāļu rajons un KD nodarbina daudz vietējā darba spēka. KD apciemo kā ciemiņi no Latvijas, tā ārzemēm. Ari augstākā garīdzniecība nepalaiž izdevību tur noturēt dievkalpojumu. Nesen bija bīskaps A. Justs no Latvijas. □

E. Upenieks

Foto uzņēmumā: (No kreisās - Dr. Ed. Upenieks, topošā mācītāja Alisona Lapsa, kuņai rokā Dr. Upenieka Padomi Jaunatnei "Saudzēsim Jaunības Skaistuma Vērtības" un archibiskaps E. E. Rozītis.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

PĀRDOMAS PĒC 3. ATMODAS

1988. g. 23. aug. demonstrācija pie Brīvības pieminekļa, protestējot pret Molotova-Rībentropa paktu.

1989. 23. aug. demonstrācija Baltijas ceļš

1989. g. 18. nov. demonstrācija 11. nov. krastmalā

1989. g. dec. tautas sapulce Meža parka estrādē. 1990. g. janvārī barikādes.

1990. g. janvārī Neatkarības deklarācija.

Neapraķstāms bija tautas dvēseliskais savijņojums šajās vēsturiskajā dienās, kuņas 2 gadu laikā sekoja viena otrai. Pārdošie sapņi par ilgoto, kādreizējo brīvību pamazām sāka īstenoties, bet...

Toreiz mēs visi bijām kā viens liels bišu spieta kamols, kuņš blivējās ap māti - **Tautas fronti**, bet tas driz izjuka, jo tajā bija iefiltrējušies viltus pravieši, nosaucot sevi par Latvijas ceļu. Tauta gan to sauc par "purva ceļu".

Vispirms sagrava lauksaimniecību, tad rūpniecību. Tagad brinamies, ka bezdarbs ir 10%, ka bērni neapmeklē skolu, ka pārpildīti cietumi, ka tautu slicina alkoholā. Jāpiezīmē, ka vismaz vienai augstai amatpersonai arī savs "alkohola diķis", lai slicinātu tautu. Visam kam trūkst līdzekļu, tikai netrūkst valsts elitei, lai maksātu algas tūkstošiem latu, lai pirktu dārgas luksus auto mašīnas un braukātu pa ārzemēm. Pie ministru kabineta pastāv tāds kā politbirojs - valdošo frakciju padome, kur katram jābalso kā pavēl.

Latvijas vēsturē mūsu tauta nekad nav bijusi tik izteikti noslāņojusies **divos, atšķirīgos grupējumos**, kā patreiz. Pēc preses ziņām, bagātie pret nabagiem grupējas attiecībā 1:8,21, kas raksturo dziļu tautas nabadzību.

Maija sākumā prese publicēja valdības locekļu, deputātu un ierēdņu ienākumus gadā, uzskaitīja ipašumus, noguldījumus naudā un vērtspapīros. Ši sabiedrības daļa, sagrābusi milzīgus kapitālus, dzīvo uz tautas nabadzības rēķina. Ja pirmskaņa Latvijā rūpnieki un tirgotāji savus uzņēmumus izveidoja 20 gadu laikā, tagadējie pie bagātībām kļuva tūlīņ pēc 4. maija deklarācijas pasludināšanas. Kā tas bija iespējams?

Nesaimnieciskums izpaužas lauksaimniecības un pārtikas produktu importā, ko kādreiz paši ražojām un eksportējām, kā sviestu, gaļu, olas, putnu gaļu, limonādi, alkohololu, dārzeņus, labību.

Neapmierinātība ar valdības lauksaimniecības politiku ir tik liela, ka 28. maijā zemnieki rikoja protesta demonstrācijas ar tehniku bloķējot ceļus un muitas punktus ar Lietuvu un Igauniju. Nebijis notikums Latvijas vēsturē...

Beigusies vairāku gadu gaidītā Lata International prāva. Īss apraksts dots 25. maija Lauku Avīzē. Un tomēr tauta neuzzin, kuņš jeb kuņi piesavinājās šos 54,5 miljoni latu. Galveniem vainīgiem piespriesti 5 un 2 gadi, bij. lauksaimniecības ministrs Ģēģers attaisnots. Cik gan tas vienkārši, tomēr tauta maksās...

Valsts disciplina sevišķi kritizējama. Vispirms, robežsargi un muiža. Liekas, ka auto zagļiem (to relatīvi pietiekami daudz, ja Rīgā diennakti nolaupa ap 10 auto mašīnas) nepastāv problēma tās pārdzīt pāri robežai.

Satraucošs notikums pavasari atklājās Jelgavā, kad tur atklāja kontrabandas alkohola fasētavu pudelēs kā rūpnīcas ceshu. Plaši par šo notikumu rakstīja prese. Kā tas viss varēja darboties uzraudzības iestāžu priekšā?

Valsts mežu izlaupišana notikusi Alūksnes, Kandavas un Jēkbpils rajonos. It sevišķi Kandavas virsmežniecībā izcirstas pat sēkklaudžu priedes...

Finanču disciplina joprojām neapmierinoša, nodokļu maksātāji valstij parādā ap 7 mil. latu.

Patreiz sabiedrība plaši diskutē Valsts prezidenta vēlēšanas. Tautai nav pieņemami bijušās komunistu partijas funkcionāri vai viņu popularizētāji. Skumji tas, ka tautai pašai šajā, tik svarīgā lietā, nav teikšana.

Tuvojas ne tikai gadsimta, bet arī tūkstošgades maiņa. Tautai apnicis dzīvot šajā bezcerību purvā, tā gaida reformas, kas rakstītas Valsts prezidenta reprezentācijas zālē uz sienas: "Visiem vienādi likumi un vienādas tiesības".

Pēdējie notikumi Latvijā nopietni satricinājuši uzticību valdībai. Tie ir masveida zemnieku nemieri cūkgaļas importa lietā, tiesu acimredzamā labvēlība pret banku izputinātājiem, valsts iestāžu līdzekļu izšķērdēšana utt. Tauta saka: pagaidiet vēl līdz nākamajām vēlēšanām - ko sēsi to ļausi!

Sociāldemokrāti - 3 partijas apvienojusās vienā saliedētā partijā, nenoliedzami, ka tas tagad ir liels spēks, pie kam laiks sūrādā viņu labā, tajā pat laikā Latvijas ceļa popularitāte tautas nabadzīgā daļā (tā ir lielākā) arvien kritas. ☐

Hermanis Pakulis,
Čangalienā

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

PAR NAVES SODIEM JAPĀNĀ

Nāves soda atcelšana Latvijā izsauca diezgan plašu negatīvu rezonanci sabiedrībā. Faktiski nāves sodi Latvijā nav izpildīti kopš 1996. g. janvāra. Protams, var jau diskutēt gan par nāves soda atcelšanas lietderību, gan par Latvijas likumdevēju piekāpšanos Eiropas Savienības spiedienam (ja tas būtu vienīgais tādas piekāpšanās gadījums, bet tā, diemžēl nevar teikt!), bet šajā reizē gribētos pastāstīt par to, kā rikojas kādā citā valstī, ko visā pasaulē uzskata par demokratisku - Japānā.

Senā, feodālajā Japānā likumu pārkāpušajiem muižniekiem-samurajiem rekomendēja "pēc paša gribas" izdarīt "seppuku" jeb, kā to plašāk pazīst, "harikari", ko tie arī izpildīja, ievērojot visus noteikumus un ceremonijas. Vienkāršai tautai cirta nost galvas, kaut dažreiz pielietoja daudz šauminošākus nāves soda veidus, piem., dūra bambusu mietos. Kristiešus sita krustā gar ceļiem. Tos uzskata

tija par svešas ideoloģijas izplatītājiem un potenciālo Rietumu aģentūru.

Visām šīm feodālajām ierašām lika galu pēc Meidzi revolūcijas 1868. g., kad kopā ar Japānas rietumniekošanu izveda reformas daudzās dzīves jomās, tai skaitā arī penincitārajā. Sekojot demokrātiskās Anglijas paraugam, nāves soda izpildīšanu noteica pakarot. No tiem laikiem karātavas paliek aizvien Japānas tieslietu sistēmas ietvaros, neskatoties uz visa veida tiesību sargājošo organizāciju ar "Amnesty International" (Starptautiskā amnestija) priekšgalā uzbrukumiem.

Pagājušā gada novembrī Tokijā pirmo reizi oficiāli paziņoja par nāves soda izpildīšanu. Līdz tam nāvinieks zuda no sabiedrības redzes loka uzreiz pēc nāves sprieduma pasludināšanas tiesas zālē. Notiesātos ievieto vieninieku kamerās. Viņu kontakti ar advokātiem un tuviniekiem ir stingri ierobežoti, arī sarakste.

Protams, tas nenozīmē, ka šodienas Japānā spriedumi tiek izpildīti nekavējoties. Tie, kuriem izpildīja nāves sodu pag. g. novembrī par sevišķi smagos apstākļos izdarītām slepkavībām, pavadīja nāvinieku kamerās 7 un 11 gadu, gaidot katru dienu, ka viņus pakārs. Tas netika darīts ar kaut kādu iepriekš izdomātu sādismu. Vienkārši, lai izpildītu sodu, ir jāsaņem rakstiska tieslietu ministra pavēle, bet profesionālie politiķi, kas pilda šo amatu, bieži mainās, un ne jau katrs uzņemas atbildību izdot tādu pavēli. Rezultātā Japāna pat iekļuva Ginnesa rekordu grāmatā sakarā ar mākslinieka Sadaniti Hirasavas lietu, kas 32 gadus nosēdēja nāvinieku kamerā un nomira tur 95 gadu vecumā, jo varas iestādes šaubījās par sprieduma taisnīgumu, tomēr atcēl to nevarēja.

Stingrs režims un karātavu ilggadīga gaidīšana - tas nav viss. Paša nāves soda izpildīšana notiek slepeni, bet tuviniekiem pēc tam dod urnu ar pelniem, neziņojot sprieduma izpildīšanas laiku, bez jeb kādām pirms nāves vēstulēm. Tieši tādā veidā pēckara Japānā bija izpildīti ap 600 nāves spriedumi, kuri pamatā bija piespriesti par aukstasiņīgi izplānotajām slepkavībām.

Pēc "Starptautiskās amnestijas" un ANO cilvēktiesību komisijas spiediena Japānā no 1989. g. līdz 1993. g. kāršanu pārtrauca, bet pēc tam Tokija nolēma, ka atsacīties no karātavām vēl ir par agru. Tādēļ pēdējos 5 gados nāves sods izpildīts vēl kādiem 30 notiesātiem.

ANO komisija un cilvēka tiesību aktivisti regulāri bombardē Japānas valdību ar prasībām atcēl nāves sodu. "Starptautiskā amnestija" pieprasa arī sliktākajā gadījumā uzlabot nāvinieku cietuma apstākļus un nemitēt tos ar ilgu nezināšanu par nāves soda izpildīšanas laiku. Neseno valdības piekāpšanos ziņot par nāves soda izpildīšanu tā nosauca par nekrietņu liekulību.

Japānas valdība jautājumā par nāves soda pielietošanu paliek nepiekāpīga, norādot uz nepieļaujamu iejaukšanos iekšējās lietās, kā arī uz sabiedrisko domu. Aptaujas patiešām norāda, ka tauta nevēlas nāves soda atcelšanu, kaut Japāna lepojas ar pašu zemāko noziedzības līmeni starp rūpnieciski attīstītajām valstīm. Pēc plašas publikas domām nāves sods tomēr spēlē savu atturēšanās lomu. □

**Viktors Kalniņš,
Rīgā**

NOTIKUMI MONTREALĀ

LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBA MONTREALĀ IZBEIDZ DARBĪBU

Pēc 38 gadu sekmīgas darbības un redzamiem panākumiem, noguldītāju un aizņēmēju atsaucības, Kvebekas kredītsabiedrību apvienības vienmēr pieaugošo piederības un saistību nodokļu palielināšanas rezultātā, Montre-

alas latviešu kredītsabiedrība bija spiesta izbeigt turpmāko darbību. Ārkārtas biedru sapulcē, kas notika š. g. 20. jūnijā, Latviešu centrā, un kuņģā piedalījās 33 biedri, pārstāvētot 48 balsis (pilnvarotās un latviešu organizāciju), ar 46 un pret vienu balsi (aizklātā balsošanā), vienai atturoties, nolēma, ka pieaugošo dalības nodevu iespējās kredītsabiedrība nav spējīga turpmāk darboties un, lai pasargātu rezerves kapitālu ap \$ 33,000 no nodošanas Kvebekas kredītsabiedrību apvienības īpašumā, pēc gaņākām par un pret likvidēšanas diskusijām, nolēma, ka labākais ceļš ir paziņot federācijai darbības izbeigšanu, likvidējoties. Kredītsabiedrības valdes priekšsēdis Alberts Caune klātesošiem biedriem aprakstīja patreizējo "latviešu bankas", kā to montrealieši nokristījuši, stāvokli un tos iepazīstināja ar jaunajām Kvebekas kredītsabiedrību apvienības maiņām, kuņģu rezultātā līdzšinējā \$ 364 dalības maksa mēnesī tiekot paaugstināta uz \$ 805 (par 22%). Neskatoties uz šo paaugstinājumu kredītsabiedrību vadība arī pieprasījusi jauna datora iegādi, kas izmaksātu ap \$ 30,000, lai katra atsevišķa vienība būtu spējīga pieslēgties kredītsabiedrību kopējam tīklam. A. Caune arī norādīja, ka ievērojot mūsu sabiedrības mazo kapitālu (ap \$ 500.000) un nelielo pieaugumu vai peļņu, mums nav iespējams turpināt darbošanos, sastāvot Kvebekas kredītsabiedrību federācijā.

Paskaidrojumus par patreizējo stāvokli arī sniedza kredītsabiedrības galvenais vad. Ģints Hūns, bet protokolēja Roberts Vitiņš. Apvienības statūti arī paredz, katras vienības likvidēšanas gadījumā, rezerves kapitāla nodošanu vai pārskaitīšanu federācijas īpašumā, bet sarunās ar federācijas vadību pavērusies iespēja atgūt daļu, pēc citu izdevumu segšanas, no pārskaitītā \$33,000 lielā rezerves kapitāla. Labo attiecību ietekmē esot pieņemts valdes ieteikums, pēc visu izdevumu segšanas, kredītsabiedrībai likvidējoties, atlikušo summu (iespējams ap \$ 10-12,000) sadalīt četru - Latviešu centra, DV Montrealas nod., latviešu biedrības un Tērvetes bērnu nometnes starpā. Tālāk A. Caune norādīja, ka pastāvot arī otra iespēja - pievienoties lietuviešu kredītsabiedrībai, kuņģa apgrozība esot vairākos miljonos dolāros, bet tādā gadījumā mēs zaudētu savu kapitāla rezervi, un mēs būtu tikai viņu nodaļa ar ļoti ierobežotām tiesībām.

Montrealas latviešu kredītsabiedrībā skaitās ap 160 biedru un personīgos aizdevumos esot ap \$ 80,000 un ap \$ 240,000 hipotekās, bet neskatoties uz 38 gadu sekmīgo darbu, izvērtējot jaunās Kvebekas kredītsabiedrību apvienības statūtus un jaunās maiņas, darbības turpinājums bez rezerves kapitāla samazināšanas neesot iespējams. Tāpat neesot atļauta pievienošanās citu provinču, piem., Toronto latviešu kredītsabiedrībai un kapitāla pārskaitīšana uz citām provincēm, jo kredītsabiedrības atrodas ik provinces jurisdikcijā. Likvidēšanās gadījumā Montrealas latviešu kredītsabiedrībai jāsedz likvidatora izdevumi, kas ir \$ 100 nedēļā, kā arī visiem aizņēmējiem jāatdod 5% no aizņemtās summas. Neskatoties uz šiem noteikumiem, saņēmsmes dalībnieki atzina, ka, lai izvairītos no rezerves kapitāla pilnīga zaudējuma, labākais atrisinājums tomēr esot uzsākt likvidēšanas priekšdarbus. Pret šādu lēmumu bija arī nedaudz iebildumu, sevišķi no naudas aizņēmēju puses, kas izteica šaubas, ka pārejot pie citas federācijas nodaļas vai bankas, par līdzinējās procentu likmes paturēšanu. G. Hūns norādīja, ka patreiz naudas aizdevēju iestādēs neesot naudas trūkums, bet gan pārpalikums. Rezultātā jauni aizdevuma pieprasītāji esot gaidīti. Cerēsim, ka ar šiem sarežģījumiem naudas noguldītāji, tā arī aizņēmēji atradīs labvēlīgu atrisinājumu.

Tā nu no Montrealas latviešu organizāciju saraksta pazūd šī nozīmīgā vienība. □ **Skrastiņu Indulis**

KĀ CENTRS PULSĒ?

Tiem Centra biedriem, kas uz pilnsapulci š. g. 25. aprīli nebija ieradušies un arī tiem Montrealas tautiešiem, kas vēl nav par Centra biedriem kļuvuši, varbūt interesēs lasīt dažus skaitļus no 1998. g. darbības pārskata (visi cipari ir noapaļoti).

Noguldījumu % ienesušas \$ 25,600, telpu ire - \$ 12,300 (gandrīz \$ 3,000 vairāk kā iepriekšējā gadā), bet par ēkas remontiem izdoti \$ 16,700 (apm., \$ 6,000 vairāk kā iepriekš.), dodot \$ 9,100 saimniekošanas atlikumu.

Ieņēmumiem pieskaitot jaunu biedru iemaksas (aizdevumus un ziedojumus), bet atskaitot aizdevumu atmaksas (\$ 11,000) un inventāra iegādi (\$ 5,000), gads Centram kasē devis tikai \$ 760 pieaugumu.

1998. g. beigās Centra ricībā bija \$ 387,400, kuŗu lielākā daļa vēl arvien ir ieguldīta "Term deposits", bet, ieguldījumu datumiem notekot, tiek pirkti "bondi", kas maksā augstākas procentes.

š. g. 15. maijā Centrs noturēja "garage sale", kas deva \$ 465 atlikumu. Galvenās pārdevējas bija čaklās Centra dāmu komitejas locekles B. Kalaces vadībā. Centra valde pateicās viņām un visiem, kas nāca talkā, un it īpaši mantu ziedotājiem. Valde cer arī turpmāk turpināt šo līdzekļu sagādes veidu, un tādēļ aicina tautiešus, kam mājās būtu nevajadzīgas lietas, tās arī turpmāk nodot Centram.

16. jūnija valdes sēdē kasieris A. Pušpurs ziņoja, ka K. Čaks esot aizvedis pārdot tautiešu sanestos veco laikrakstu ruļļus, par kuŗiem saņēmti \$ 146.

Valde nolēma pieņemt piedāvājumu par \$ 1,500 salābot Centra galvenās durvis, pielikt "panic bar" un jaunas atslēgas. Tas atļaus durvis turēt aizslēgtas, kamēr sarīkojumi notiek tikai augšējā zālē.

Centra valde vēlreiz atkārtō lūgumu nesarullētus laikrakstus uz Centru nevest, jo tos pārdot nevar.

Nākamā Centra valdes sēde notiks š. g. 18. augustā, plkst. 19:00. Sēdes ir atklātas un katrs biedrs var tajās piedalīties. □

Alberts Bērziņš

PENSIONĀRI 14. JŪNIJA SAJETĀ

Montrealas pensionāru apvienības saietā Aizvesto piemiņai (14. jūnija), kas notika Latviešu centrā š. g. 10. jūnijā, bija pulcējušies ap 70 dalībnieku. Saietu ar īsu uzrunu atklāja V. Paegle, nolasot arī pāris dzejoļus. Svētbrīdi vadīja māc. R. Caune ar dziesmu "Augšā aiz zvaigznēm..." Sekoja Jūlija Metuma lasījums no plkv. Skujiņā izsūtītās ģimenes dēla Jāņa sarakstītās atmiņu grāmatas par sāpiņiem un arī jautriem brīžiem vergu nometnēs, kādu to savām acīm attēlo toreiz gadus 9 vecais zēns. Pensionāru apvienības biedrzīne Ilga Strautiņa, pasniedzot jūnija mēnesi dzimušajiem apsveikumu kartiņas ar izmeklētu dzejoļu nolasišanu, apsveica Antonu Laizānu, Bernadeti Waldheimu, Mārtiņu Štauveru, Emiliju Morisu, Astru Bērziņu, Ainu Kabuli, Ilgu Poruku, Margrietu Frišmani un Induli Skrastiņu. Neizpalika bez dziesmas "Daudz baltu dieniņu" un viņa glāzes pacelšanas., kam sekoja bagātīgs azaid Centra saimnieka un dāmu komitejas gādāts.

Otrajā daļā dalībnieki noskatījās V. Paegles uzņemto video filmu, kuŗā skatījām un klausījāmies Ņujorkas un Montrealas latviešu jaukto kuŗu apvienoto koncertu un Br. Skultes "Ganiņš biju" atskaņojumu Ņujorkas draudzes Katskiļu ipašumā. Koncerta skaņas sagādāja kultūrālu pārdzīvojumu un daudzi vaicāja, vai abi kuŗi nevarētu ar līdzīgu programmu uzstāties arī Montrealā. Jāpateicās V. Paeglem par iespēju viesoties aiz Montrealas robežām koncertā, kuŗā paši nevarējām būt klāt.

Par dzīvi un jaunām pārmaiņām Latvijā pastāstīja cieņiņi no Latvijas, kas bija ieradušies pie Bremzes ģimenes, norādot, ka arvien vairāk saklausāma latviešu valodas lietošana un mazinās okupācijas varas laika iezīmes. Lēnām atplaukstot arī dzīve un apstākļi Latvijas laukos, kaut gan grūtumi vēl vienmēr redzami. □

Skrastiņu Indulis

JĀŅU DIENA CENTRĀ

Plašais Ligo svētku sarīkojums, kas š. g. 24. jūnija pēcpusdienā notika Centrā, bija pulcinājies kuplu ligotāju saimi - ap 70 Jāņa bērnu. To ar lūgšanu atklāja pensionāru valdes priekšsēdis V. Paegle. Vēlāk apsveicot arī mūsu kaimiņtautas - lietuviešu divi viesus, kas bija ieradušies pie Jāņa Vernera ģimenes.

V. Paegle nolasīja Montrealas latviešu ev.-lut. Trisvīnības draudzes apsveikuma vēstuli jaunievēlētai Latvijas Valsts prezidentei Dr. Vairai Viķei-Freibergai, ko parakstīja visi klātesošie. Parakstu kopskaits pārsniedza 80.

Jūlijs Metums, kā jau parasti, lasīja pāris humoreskas. Tām sekoja ligošana Augusta Pušpura akordeona mūzikas pavadijumā un ligotāju "ceļojums" pa centra telpām, atskanot itin varenam ligo, ligo, kur pie ieejas sarīkojuma telpās tos sagaidīja pensionāru "mājas tēvs" V. Paegle ar kausu alus un centra saimnieces ar Jāņu sieru.

Ligošanai sekoja bagātīgs azaida galds ar desiņām, skābiem kāpostiem un dažādiem cepumiem, ieskaitot arī tortes. Jāņu pēcpusdiena aizritēja ligsmotā gaisotnē, un, kā jau tas parasti bijis, pateicību izpelnījās centra čaklās saimnieces, kuŗas, neskatoties uz neparasti karsto laiku bija gatavojušas Ligo svētku mielastu.

Sarunās jauzāms bija nedalīts prieks un gandarijums, ka par Latvijas Valsts prezidenti kļuvusi montrealiete Vaira Viķe-Freiberga. Visi bija pārliecināti, ka viņas vadībā Latvijai un latviešu tautai būs gaišāka nākotne. □

Skrastiņu Indulis

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS ZIŅAS:

GADA SAPULCE

Montrealas Latviešu biedrības gada sapulce notika š. g. 13. maijā, centra telpās. Par tās vadītāju izraudzīja M. Štauveru, bet sekretāri - Elgu Čopu. Sapulce ritēja raiti un ilga stundu un ceturksni.

Ar klusuma brīdi pieminēja aizsaulē aizgājušos biedrības biedrus.

Priekšnieka vietnieks R. Klaiše bija rekonstruējis iepriekšējās sapulces protokola piezīmes, kuŗas bija uzmetusi agrākā sekretāre, nelaiķe Inese Ortmane. To pieņēma bez grozījumiem.

Biedrības priekšnieka M. Štauvera ziņojumu, kā arī pieņemto budžeta projektu 1999./2000. darb. g. ievietošanai MLB Ziņotāja šī numura nākamajā lappusē. Tādēļ pie tā šeit plašāk vairs nepieskaramies.

Kasieres Anitas Poriētes-Bedard kases pārskati rādīja, ka biedrības saimniecība turējusies iepriekšējā budžeta robežās. Kopā ieņemti \$ 25,822.44 (24,550), bet izdoti \$ 27,998.71 (24,550), dodot \$ 2,176.27 iztrūkumu, kas, galvenokārt, radies vairumā iepērkot MLB Ziņotāja izdošanas vajadzībām nepieciešamos spiestuves materiālus. Inventūrā tie ir vismaz \$ 1,000 vērtībā, tādēļ mazinot iztrūkumu uz pusi. Revīzijas komisija visas grāmatas bija atradusi vislabākā kārtībā un pateicās kasierai par teicami paveikto darbu. Sarīkojumi ienesuši \$ 5,070.57, bet maksājuši \$ 4,682.14, dodot \$ 388.43 atlikumu. Bibliotēkars J. Birze ziņoja, ka 6 lasītāji izlasījuši 19 grāmatas un ka

bibliotēkā grāmatu skaits pieaudzis par 32 uz 1954. Par ilggadīgo un rūpīgo bibliotekāra darbu J. Birze saņēma sevišķu pateicību. Turpmāk šo pienākumu veiks viņa līdzšinējais palīgs Valdis Ozols.

Vēlēšanās par MLB priekšnieku atkal ievēlēja M. Štauveru, bet valdē visus līdzšinējos - J. Birzi, A. Porieti-Bedard, K. Čaku un R. Klaiši. Tāpat revīzijas komisijā - E. Bārdiņu, E. Čopu un V. Ozolu. MLB deleģētais loceklis LNAK padomē atkal būs Andrejs Vītols.

Pieņemot uz \$ 24,550 ienākumos un izdevumos sabalansēto budžetu maksājumus biedrībai atstāja līdzšinējos: biedru iestāšanās nauda \$ 5,00, biedrības maksas nākamajam darbības gadam - \$ 15,00, MLB gada abonements \$ 35,00, MLB biedriem, pensionāriem un kaŗa invalīdiem - \$ 30,00; pasta piemaksas ASV - \$ 6,00, bet uz aizkontinenta zemēm - \$ 20,00 gadā.

Kad darbs bija padarīts, sapulces dalībnieki vēl mirklīti pakavējās pārrunās pie tases tējas vai kafijas un cepumiem. □

MLB PRIEKŠNIEKA ZIŅOJUMS MLB GADA SAPULCĒ 1999. GADA 13. MAIJĀ, LATVIEŠU CENTRĀ, LAŠINĀ

Biedrība turpina pastāvēt. Tās darbība ir pietiekami aktīva, ņemot vērā mūsu patreizējās sadzīves apstākļus. Ja nu pagājušā gada sākumā varējām atzīmēt tās 50 gadu pastāvēšanu, līdzīgu šā gada 4. aprīlī atzīmēja MLB Ziņotājs, kuŗa pirmais numurs iznāca šajā datumā 1949. gadā. Līdz ar to tas ir mazās preses pasākums, kas pastāvējis šos ilgos gadus un kam iznākuši visi šajā laikā posmā paredzētie 600 numuri, no kuŗiem tikai 15 ir dubultnumuri. Pēc pieejamām ziņām izdevums ir vecākais latviešu preses izdevums, kas iznācis regulāri, Ziemeļamerikas kontinentā. Tas ir viens no plašākiem mazās preses izdevumiem.

MLB Ziņotājs iznācis 11 reizes (1 dubultnumurs vasarā), pēdējā laikā ar 26 lpp. katrā. Metiens nokrities uz 850. Paredzama tā krišanās arī turpmāk, jo daudzi regulārie lasītāji mirst, paliek neredzīgi utt. To skaits ievērojami pārsniedz jaunpienākušos. Darbs redakcijā ir liels. Pateicoties līdzstrādnieku, kuŗu vidū ir daudzi no Latvijas, un darbinieku un lasītāju saimes atsaucībai, esam izturējuši un skatāmies nākotnē ar pašāvilību. Saimniecībā esam atraduši vairākus uzlabojumus. Tomēr šajā gadā bija nepieciešams mašīnu labojums, un tādi noteikti gadīsies turpmāk. Ar to jārēķinājas.

Viņsaulē aizgājušās divas čaklas MLB darbinieces - Inese Ortmane un Anna Kreipāne. Abas viņas pieminam ar sirsnīgu pateicību par uzticīgu darbu. Līdz ar to MLB biedru skaits ir 85 (iepr. d. g. 87; miruši 2, aizceļojuši 2, iestājušies 2; dilums - 2).

Kā to rāda kasieres ziņojums, kase atrodas labā stāvoklī. Esam izdevuši mazliet vairāk (pusi no iepr. g. atlikuma), bet mums krājumā ir vairāk inventūras (aploksnes, papīrs). Sekmīgi izrādījušies visi sarīkojumi, kopā dodot pat atlikumu. Svinējām 50 gadu atceri, rīkojām gadskārtējo tirdziņu, Dailes teātra viesizrādi. Anita Poriete-Bedard par prasīgo kasieres un MLB Z administrātores darbu pelnījusi vislielāko atzinību.

Sevišķi aktīvi izrādījušies valdes locekļi Roberts Klaiše un Konstantīns Čaks, pēdējais ļoti daudz palīdzējis, MLB Ziņotāja administrācijā, Jānis Birze. Viņiem sirsnīgs paldies par veikumu.

Aizvadītā gadā esam pulcējušies 2 valdes sēdēs. Parasti lietas izkārtotas pa telefonu. Esam visi aizņemti, bet savu darbu paveicam satiecībā un savstarpēji viens otru respektējot. Paldies pienākas visiem pārējiem darba veicējiem un atbalstītājiem, MLB Ziņotāja darbiniekiem, līdzstrādniekiem un lasītāju saimei.

Biedrību LNAK 17. padomes 4. sesijā otreiz pārstāvēja Andrejs Vītols. Pēc viņa pieredzes, šī sesija viņu pievilusi.

MLB aktīvi piedalījusies Montrealas Latviešu Organizāciju padomes darbā. Padomē šobrīd valda teicama saskaņa, par ko varam būt ļoti iepriecināti. Arī sadarbība ar pārējām Montrealas latviešu sabiedriskām vienībām izrādījusies teicama. Par to šo vienību vadītājiem sirsnīgs paldies!

1999./2000. darbības gadā ceram veikt visu līdz šim pasākto. Rudenī, iespējams, šoreiz pie mums viesosies Nacionālā teātra aktieŗi ar savu lugu.

Biedrībā gaidām jaunus biedrus un darbiniekus!
Pateicībā un patiesā cieņā,

Jūsu

M. Štauers, priekšnieks

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS BUDŽETS 1999./2000. DARBĪBAS GADAM

IENĀKUMI:		IZDEVUMI:	
MLB ZIŅOTĀJS	\$ 19.000.00	MLB ZIŅOTĀJS	\$ 19.000.00
SARĪKOJUMI	\$ 4.000.00	SARĪKOJUMI	\$ 4.000.00
BIEDRU MAKSAS	\$ 500.00	INVENTŪRA	\$ 1.000.00
LNAK	\$ 200.00	LNAK	\$ 200.00
NOGULDĪJUMI	\$ 15.00	JAUNATNEI	\$ 150.00
ZIEDOJUMI MLB	\$ 600.00	BIROJS	\$ 100.00
DAŽĀDI	\$ 235.00	DAŽĀDI	\$ 100.00
=====		=====	
KOPĀ	\$ 24.550.00	KOPĀ	\$ 24.550.00
=====		=====	

LIELS DEVUMS

MLB saņēmusi \$ 5,000.- novēlējumu no mūžībā aizgājušas montrealietes **Mildas Muzikantes**, kas bija klusa biedrības darba atbalstītāja un citīgi lasīja tās izdevumu MLB Ziņotājs. Čeku atsūtījusi mantojuma izpildītāja Irene Beaulieu. Sakām izjustu paldies par mūsu darba vērtējumu ar tik lielu atzinību.

MLB valde

ORGANIZĀCIJU PADOME

Mūsu organizāciju padome kļuvusi par nopietnu domu izmaiņas un sadarbības centru vēl aktīvo Montrealas latviešu organizāciju saimē. To apliecināja spraigās pārrunas un saskaņotā ricība 8. jūnija sēdē.

Iepriekšējās sēdes protokolu nolasīja K. Čaks un to pieņēma bez grozījumiem. Par gaidāmo piedalīšanos Kanadas dienas parādē 1. jūlijā ziņoja E. Bārdiņš. Aizvesto dienas atzīmēšanā lietuvieši iet paši savu ceļu, kamēr igauņi un latvieši paredzējuši kopēju dievkalpojumu 13. jūnijā, igauņu baznīcā, ziņoja A. Spura. Atzina, ka saskarsme ar baltu pārstāvjiem turpināma un ka rudenī vajadzētu īpašu sanākumi, kuŗā plašāk pārrunātu sekmīgu sadarbību.

Tērvetes bērnu vasaras nometne pateicīga par saņemto atbalstu. Iegādātas 4 jaunas teltis un paredzams, ka nometnē šo vasaru piedalīsies ap 50 dalībnieku.

Montrealas latviešu skolas pārzine I. Paliepa ziņoja, ka skola 1999./2000. māc. g. atsāks 18. septembri. Skolnieku vidū būšot 3 jauni un kopskaits 26. 28. augustā, Tērvetē, notiksot Kanadas latviešu skolu skolotāju konference.

Padomes rīkotajā Latvijas valsts svētku dienā, kas paredzēta 20. novembrī, par runātāju aicināta Toronto latviešu ģimnazijas direktore Dace Veinberga, bet mākslas skatē gleznotājs Valdis Didrichsons. Vēl nav izkārtota mūzikālā programmas daļa.

Kasieris V. Paegle ziņoja, ka visas padomes dalībnieces nokārtojušas šī gada dalības maksas, bet stipendiju fondā vēl ienākuši \$ 400.-; kasē patlaban \$ 1,300.-.

Interesantas bija sarunas par to, kā panākt vēl saliedētāku sadarbību visu padomes dalībnieču starpā. Iepriecināja saskaņa un savstarpēja cieņa. Rādās, ka esam uz pareizā ceļa, pa kuŗu iet visas vienības un visas paaudzes.

A. Vitols ziņoja par jautkā koŗa "Atbalss" piedalīšanos koncertā Katskiļos, kas izrādījies nozīmīgs kulturāls pasākums. Lūdza viņu noskaidrot, kā vārētu šī koncerta programmu atkārtot Montrealā. □

KANADAS DIENAS PARĀDE

Kā jau tas pēdējos gados iegājies, kanadiešu sabiedrības pasākumos Baltijas valstis parasti pārstāv latvieši. Šoreiz gājienā 1. jūlijā piedalījās 15 latvieši un 2 lietuvieši. Varam pateikties šiem cilvēkiem, kas karstajā vasaras dienā daudzina ne tikai Latvijas, bet arī pārējo Baltijas valstu vārdu. Būtu jauki, ja nākamgad parādē piedalītos vairāk jaunās paudzēs ļaužu tautas tērpos. Kopš Vairas Viķes-Freibergas ievēlēšanas Valsts prezidentes amatā, pieaugusi kanadiešu interese par Latviju un pārējām Baltijas valstīm. Mēs te viņai varam palīdzēt Latvijas tēla spodrināšanā. Tas ceļ mūsu pašapziņu. Izmantosim Kanadas dienas parādi savā labā!

Šogad parādē piedalījās: A. Pušpurs, E. Bārdiņš, A. Lazdiņa, J. Verners, M. Verners, E. Krūze, A. Jēkabsone un viņas dēls, V. Ozols, J. Birze, M. Ozoliņš, S. Ozoliņa, K. Čaks un O. Kreišmanis.

Jānis Verners

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBAS PAKALPOJUMU LIKMES PAR TIEŠU NAUDAS PĀRSŪTĪŠANU UZ UNIBANKU LATVIJĀ:

ASV/KANADAS

\$100 – 500

\$501 – 10,000

\$10, 001+

ASV/KANADAS

\$8.00/ 10.00

\$16.00/ 20.00

\$40.00/ 50.00

Pārsūtījumā adresētā persona var naudu saņemt Unibankas filiālēs visos Latvijas rajonos. Sūtītajam pašam ir jāpaziņo saņēmējam par naudas izsūtīšanu.

Informācija - lūdzu zvaniet (416) 922-2551, jeb rakstiet
Latvian Credit Union, 491 College Street, Toronto, ON M6G 1A5
Kreditsabiedrības birojs slēgts pirmdienās

KOKĻU DIENAS '99 OTAVĀ

16 Beaverton Ave., Nepean, ON
K2E 5K4 Canada

AICINĀJUMS

esošiem, bijušajiem un topošajiem koklētājiem,
kokļu ansambļiem, visiem latviešu tautas mūzikas
kopējiem
piedalīties

**Kokļu dienās Otavā, Kanadā,
1999. gada otrajā nedēļas nogalē**

Miķelis Svilans,
priekšsēdis,
Tel. 613-592-1152
Fax - 613-592-6186
Epasts
<sarmika@sympatico.ca>

Laima Dimiņevska,
sekretāre,
Tel. 613-225-4949
Epasts
<mazutis@netcom.ca>

Pateicoties gadījumam, ka plaši pazīstamais latviešu pianists **ARMANDS ĀBOLS**, kas ieguvis dažādas redzamas balvas mūzikas pasaulē, ir uzņemts internacionālā konkursā, kas notiks no 26. jūlija līdz 3. augustam, Orfordas mūzikas centrā, kur savā laikā notika pirmās Latviešu Jaunatnes dziesmu svētku padomes rīkotās Mūzikas nometnes, Montrealas Latviešu biedrībai radusies retā izdevība sarīkot viņa

KONCERTU.

Tas notiks svētdien, 25. jūlijā, plkst. 18:00,
992 Rive Boisee ielā, Pierrefondā.

Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar \$ 10.-. Laipni lūdzam pieteikties iepriekš, lai mēs zinātu, cik mūzikas cienītāju būs šajā vakarā, zvanot A. Porietei-Bedard, tel. 697-6624, vai M. Štauveram, tel. 457-9832, vai Rasmai Kiršteinai, tel. 626-5874. Vietu skaits ierobežots!

Uz redzēšanos koncertā! Ielūdz valde.

**Goliger's
Travel**
SINCE 1955

Kravis Travel Services Ltd.

- Ceļojumi uz Latviju
vīzas, lidojumi,
auto īre un viesnīcas
- Jūsu ciemiņiem no Latvijas
kārtotam lidojumus
- Ekskursijas pa Latviju
sadarbībā ar Latvia Tours

Jūsu pārstāvis Jānis Kravis
(416) 924-6328

Cumberland Court,
99 Yorkville Ave.
Toronto, Ont. M5R 3K5
Fax (416) 924-5954

 LATVIA TOURS
Kanādas un Amērikas pārstāvji

1-800-268-7442

COLLINS CLARKE
MACGILLIVRAY
WHITE

Funeral Directors

- 5610 Sherbrooke St. W.,
Montreal — Business Office
514 - 483-1870

Guardian

Plans

FLOWERS
by
Laryanna

Tagad Rīgā!

**Hotel
MĀRA**

Kalnciema ielā 186, Rīga, Latvija LV-1046

Telefons: 011 371 7901316

Fakss: 011 371 7901315

- * 24 modernas istabas
- * Restorāns un bārs
- * Konferenču telpas
- * Lidostas busiņš

Rezervācijas Kanādā:

613/521-7100 (telefons, vai fakss)

epasts: mara@mailbox.riga.lv

timekli:

www.bestwestern.com/thisco/bw/91301/91301_b.html

Laipni lūdzam visus sarīkojumu rīkotājus - draudzes un organizācijas iesniegt ziņas Sabiedriskās dzīves LAIKRĀDIM rakstiski. Tāpat arī visus paziņojumu un pateicību tekstus. Lūdzam rakstīt uz pilnas loksnes. Ja Jums ir iespējams paziņojumu tekstu sagatavot iespēšanas kārtībā, būsīm par to pateicīgi. Lūdzam šādus tekstus nesalocīt, jo locījums varētu tos sabojāt. Rakstos lūdzam ievērot dubultrindu atstarpi.

Baltiešu grupa Kanādas dienas parādē 1. jūlijā, Montrealā

Biežāk lietoto telpu adreses: Sv. Jāņa igauņu baznīca, kur notiek dievkalpojumi, 4345 Marcil ielā.
Ev.-lut. Trīsvienības draudzes nams - 3438 Rosedale Avenue, tālrunis 489-3224
Montrealas latviešu sabiedriskais centrs - 3955 Provost ielā, Lašīnā, tālrunis 634-4082

- 17. jūlijā, vakarā, Tērvetē, Bērnu vasaras nometnes **ugunskurs un noslēgums ar sveču svētkiem.**
- 18. jūlijā, plkst. 18:00, Igaņu Sv. Jāņa baznīcā, latviešu ev.-lut. Trīsvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums ar dievgaldu.**
- 25. jūlijā, plkst. 11:00, Tērvetē, Montrealas ev.-lut. Trīsvienības un Otavas ev.-lut. Miera draudžu **kopējais dievkalpojums.**
- 25. jūlijā, pēc dievkalpojuma, Tērvetē, Montrealas un Otavas latviešu luterāņu draudžu **kopējais pikniks.**
- 25. jūlijā, plkst. 18:00, 992 Rive Boisee, Pierrefonds, pazīstamā Latvijas pianista **Armanda Ābola koncerts.** Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar \$ 10.-. Skatiet paziņojumu 23. lpp.! Izmantojiet reto izdevību dzirdēt mūsu slavenību Montrealā. Ieteicams iepriekš piezvanīt 457-9832, lai zinām eventuālo dalībnieku skaitu.

- 4. augustā, plkst. 16:30, Latviešu centrā, A/S "Bebri" kārtējā informācijas **sanāksme.**
- 7. augustā, plkst. 11:00, Avokas kapsētā, Tērvetes apkaimē, latv. ev.-lut. Trīsvienības draudzes **kapu svētki.**
- 7. augustā, pievakarē, Tērvetē, ev.-lut. Trīsvienības draudzes **beztalantu vakars** lielās mājas pagrabā.
- 18. augustā, plkst. 19:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu sabiedriskā centra **valdes sēde.**
- 19. augustā, plkst. 11:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **video filmas izrāde.**
- 19. augustā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **kārtējā sanāksme.**
- 22. augustā, plkst. 18:00, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latv. ev.-lut. Trīsvienības draudzes **dievkalpojums ar dievgaldu.**
- 28. augustā, plkst. 12:00 (-16:00), All Saints baznīcas dārzā, Otavā, **Atvadu pikniks un BBQ mācītājam Zalts.**

- 4. septembrī, pievakarē, Tērvetē, **gada svētki un balle.**
- 8. septembrī, plkst. 16:30, Latviešu centrā, A/S "Bebri" akcionāru **pilnsapulce.**
- 9. septembrī, plkst. 11:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **video filmas izrāde.**
- 9. septembrī, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **kārtējā sanāksme.**
- 18. septembrī, plkst. _____, Tērvetē, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **ixbraukums uz Tērveti**, kopā ar Otavas senioru klubu.
- 19. septembrī, plkst. 17:00, Latviešu centrā, Montrealas Latviešu biedrības izkārtojumā, Latvijas Nacionālā teātra **viesizrāde. Izrādīs Harija Gulbja lugu "Vēverīši".** Plašāka informācija nākamajos MLB Ziņotāja numuros. Pakārtojiet savu laiku, lai varat šo sarīkojumu apmeklēt. Gaidīsim arī Otavas latviešu saimes pārstāvjus!

Lūdzam ievērot, ka septembra/oktobra dubultnumurs iznāks septembra sākumā! Paziņojumus par oktobri un citas ziņas lūdzam līdz 20. augustam! Novembra numurs iznāks paredzētā laikā. Red.

MLB Z 1999 VII 825e

Vēršam Jūsu uzmanību uz faktu, ka nevaram garantēt absolūtu SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀŽA pareizību. Neskaidrību gadījumos aicinām sazināties ar pasākumu organizētājiem. Pavaicājiet!

Šo MLB Ziņotāja numuru izdalām lasītājiem uz rokas 15. jūlijā, pensionāros un vēlāk. Pārējos eksemplārus nododam Kanadas pastā 19. jūlijā. Red.

MLB ZIŅOTĀJA administrātores un MLB kasierei A. Porietei-Bedard, 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Que, Canada H9R 2X5, ☎514-697-6624

Ar šo nosūtīto MLB Ziņotāja abonementa samaksu par _____ gadu/iem (\$ 35.00 vai \$ 30.00)	\$ _____
Gaisa pasta piemaksu (ASV \$ 6.-, citos kontinentos \$ 20.-).....	\$ _____
Ziedojumu tehnisko izdevumu segšanai	\$ _____
Ziedojumu spiestuves uzlabošanai, mašīnu remontiem.....	\$ _____
Dāvinu MLB Ziņotāju	\$ _____
LNAK dalības maksu (maksājot caur MLB \$ 10.-; pensionāriem \$ 5.00).....	\$ _____
MLB biedru maksu par 1998./9. darbības gadu (\$ 15.-)	\$ _____
Ziedojumu Montrealas latviešu biedrībai	\$ _____
Ziedojums Kopējam svētku sveicienam	\$ _____
Čeki rakstāmi uz Montreal Latvian Society vārda Kopā	\$ _____

(Maksātāja vārds, uzvārds, adrese, pasta koda, tālruna numurs) (paraksts)

NOTICE OF DECLARATION OF LIQUIDATION

Notice is hereby given in the course of a special general meeting of the members of The Caisse d'Economie des Lettons and its version Latvian Credit Union, held on June 20, 1999, at the Centre communautaire des Lettons de Montréal located at 3955 rue Provost in Lachine, it was resolved by more than three quarters of the votes expressed by members present that the Credit Union be dissolved according to the terms of the Savings and Credit Union Act and the Winding-up Act.

In this regard, it was decided to appoint the Quebec Desjardins Credit Union Federation as liquidator. Anyone interested may make claims to the attention of Mr. Pierre Fortin at the Quebec Desjardins Credit Union Federation, 7755 Boulevard Louis-H. Lafontaine, Anjou (Quebec) H1K 4M6, Mr. Andrew Huns at the Latvian Credit Union, 3955 rue Provost, Lachine (Quebec) H8T 1M1 (514-634-4082) or Mr. Albert Caune at 514-484-0272 (verbal and FAX number).

AVIS DE DECLARATION DE LIQUIDATION

Par la présente, avis est donné qu'au cours d'une assemblée générale extraordinaire des membres de La Caisse d'Economie des Lettons et sa version Latvian Credit Union, tenue le 20 juin 1999, au Centre communautaire des Lettons de Montréal, situé au 3955, rue Provost à Lachine, il a été résolu à plus trois quarts des voix exprimées par les membres présents, que les affaires de la caisse soient liquidées et que celle-ci soit dissoute en vertu de la Loi sur les caisses d'épargne et de crédit et de la Loi sur liquidation des compagnies.

A cet égard, il a été décidé de nommer la Fédération des caisses d'économie Desjardins du Québec comme liquidateur. Toute personne intéressée peut transmettre ses réclamations à l'attention de monsieur Pierre Fortin à la Fédération des caisses d'économie Desjardins du Québec, 7755 boulevard Lois-H. Lafontaine, Anjou (Québec) H1K 4M6, monsieur Andrew Huns, de La Caisse d'Economie des Lettons et sa version Latvian Credit Union, 3955, rue Provost, Lachine (Québec) (514-634-4082) ou à l'attention de monsieur Albert Caune à 514-484-0272 (communications verbales et télécopieurs).

LIKVIDĀCIJAS PAZIŅOJUMS

Ar šo paziņojam, ka Latviešu Kredītsabiedrības (de La Caisse d'Economie des Lettons and its version Latvian Credit Union) biedru ārkārtas sapulcē, kas notika 1999. gada 20. jūnijā, Montrealas Latviešu Sabiedriskajā Centrā, 3955 Provost ielā, Lašīnā, ar vairāk kā trīs ceturtdaļu klātesošo balsim nolēma kredītsabiedrību likvidēt, kā tas paredzēts Ietaupījumu un kredītsabiedrību likumā (Savings and Credit Unions Act) un Likvidācijas likumā (Winding-up Act).

Šajā sakarībā Kvebekas Desjardins Kredītsabiedrību federāciju (Québec Desjardins Credit Union Fédération) nozīmēja kā likvidatoru. Jeb kurš, kas vēlas uzstādīt savas prasības, lūgts sazināties ar Mr. Pierre Fortin, Québec Desjardins Credit Union Fédération (Kvebekas Desjardins Kredītsabiedrību federācijā), 7755 Boulevard Louis-H. Lafontaine, Anjou (Quebec) H1K 4M6, vai ar Andreju Hunu, Latviešu kredītsabiedrībā, 3955 Provost ielā, Lachine (Quebec) H8T 1M1 (514-634-4082) vai Albertu Cauni, tel. 514-484-0272 (arī faksa numurs).

Likvidatori

MLB ZIŅOTĀJS / ISSN 0227-2433

FAKSA NUMURS 514-457-3496

IZDEVĒJA: Montrealas Latviešu Biedrība, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfe, Quebec, Canada H9X 2R2, ☎ 514-457-9832

REDAKTORS: Mārtiņš Štaubers, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfe, Quebec, Canada H9X 2R2, ☎ 514-457-9832

ADMINISTRĀTORE: Anita Poriete-Bedard, 113 Highgate Avenue, Pointe Claire, Quebec, Canada H9R 2X5

EKSPEDĪCIJA: Velta Ozols. DARBINIEKI: Elmārs Bārdiņš, Jānis Birze, Konstantīns Čaks, Imants Freibergs, Valdis Ozols, Aina Paegle, Voldemārs Paegle, Nora Saletes, Kārlis Timermanis, Vilma Ulmane un daudzi citi.

MLB ZIŅOTĀJA ABONEMENTA MAKSA: \$ 35.00 gadā, MLB biedriem, pensionāriem un kaŗa invalīdiem - \$ 30.00 gadā, gaisa pasta piemaksa uz ASV - \$ 6.00, uz citiem kontinentiem \$ 20.00 gadā; atsevišķas burtnicas maksa - pret \$ 3.00 ziedojumu. PAZIŅOJUMU LAPPUŠU SLEJU MAKSAS: mazākais paziņojums \$ 20.00, 1/4 lpp. - \$ 30.00, 1/3 lpp. - \$ 35.00, 1/2 lpp. - \$ 40.00 pilna lpp. - \$ 65.00; paziņojumu sagatavošanas izdevumi - \$ 20.00; Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda.

MLB ZIŅOTĀJS iznāk ik mēneša sākumā. Vasaras mēnešos vai neparedzētos gadījumos iespējams dubultnumurs. Materiāli tekošajam numuram iesūtāmi vai nododami redakcijā līdz ik mēneša 15. datumam. Par izdevumā publicēto rakstu saturu atbild to autori. Redakcija var rakstus isināt. Raksti un vispārējas ziņas nepauz ne MLB valdes, nedz redakcijas, nedz tās darbinieku ieskatus iztirzātos jautājumos. Rakstu autoriem jāuzdod vārds un uzvārds, pilna adrese, telefona numurs un jāparakstās. Redakcija iesūtītos materiālus neuzglabā un nesūta atpakaļ. Anonimus rakstus neievēro.

MONTREAL LATVIAN SOCIETY

JULY 1999 JUILLET

MONTHLY BULLETIN MLB ZIŅOTĀJS

ASSOCIATION LETTONE DE MONTREAL

BULLETIN MENSUEL MLB ZIŅOTĀJS

Envoyé par la Association Lettone de Montréal; Sent by Montreal Latvian Society, 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfe, Qué. Canada H9X 2R2, ☎514-457-9832